

บทบาทหน้าที่ของอินไซค์ทีวี

กิจกรรมการสื่อสารในโลกยุคปัจจุบัน เป็นกิจกรรมที่สลับซับซ้อน ทันสมัยและเกี่ยวข้องกับผู้คนจำนวนมาก ดังนั้น จึงจำเป็นต้องอาศัยระบบการสื่อสารมวลชน เป็นสำคัญ สถาบันการสื่อสารได้พัฒนาเป็นสื่อมวลชน เพื่อทำหน้าที่ในการสื่อสารกับมวลชนจำนวนมาก เมื่อเปรียบเทียบระหว่างสื่อมวลชนประเภทต่างๆ แล้ว เป็นที่ทราบกันว่าสื่อสิ่งพิมพ์โดยเฉพาะหนังสือพิมพ์ นับเป็นสื่อมวลชนที่เก่าแก่ที่สุด และจัดได้ว่าเป็นสื่อมวลชนที่มีบทบาทอิทธิพลต่อชีวิตประจำวันของมนุษย์เป็นอย่างมาก นับตั้งแต่เริ่มมีสื่อมวลชนประเภทนี้จนกระทั่งถึงยุคปัจจุบัน สื่อสิ่งพิมพ์ยังคงไว้ซึ่งบทบาทอิทธิพลต่อมวลชนไม่เสื่อมคลาย เช่นเดียวกับสื่อมวลชนประเภทอื่น สื่อมวลชนมีบทบาทหน้าที่ทั้งต่อสังคมและประชาชน แม้ว่าสื่อแต่ละชนิดจะแข่งขันกันสูง เพื่อให้ได้มาซึ่งเงินค่าโฆษณาและเวลาของประชาชน แต่สื่อมวลชนทั้งหลายต่างก็ตระหนักถึงวัตถุประสงค์ซึ่งมีอยู่ร่วมกัน นั่นคือ การเสนอข่าว ความคิดเห็น ความรู้ ความบันเทิง รวมทั้งการให้บริการและโฆษณาทางธุรกิจ และเช่นเดียวกันกับ "อินไซค์ทีวี" ซึ่งได้กระทาบบทบาทหน้าที่ทางด้านการสื่อสารดังกล่าว

นอกจากกระทาบบทบาทหน้าที่ทางด้านการสื่อสารแล้ว หากมองบทบาทหน้าที่ในแง่อื่นแล้ว สามารถแบ่งแยกการกระทาบบทบาทหน้าที่ในลักษณะปลีกย่อยต่างๆ ได้หลายแง่มุม ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้ทำการศึกษามบทบาทหน้าที่ของ "อินไซค์ทีวี" ในมุมมองดังนี้คือ

1. บทบาทหน้าที่ทางด้านการสื่อสาร
2. "อินไซค์ทีวี" กับ บทบาทหน้าที่ของผู้เฝ้าประตู (Gatekeeper)
3. "อินไซค์ทีวี" กับการสนับสนุนวงการโทรทัศน์
4. การสนับสนุนซึ่งกันและกันระหว่าง "อินไซค์ทีวี" กับสื่อโทรทัศน์

บทบาทหน้าที่ทางการสื่อสาร

ในการแบ่งว่าคอลัมน์หรือบทความชิ้นใดแสดงบทบาทหน้าที่อย่างไร ผู้วิจัยประสบกับปัญหาการจัดแบ่งเนื้อหาตามบทบาทหน้าที่ ทั้งนี้ เนื่องจากเนื้อหาบางคอลัมน์สามารถแสดงบทบาทหน้าที่ได้หลายอย่างในขณะเดียวกัน ดังนั้นการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการอ่านแล้วจับประเด็นหลักของเนื้อหาเห็นว่า เน้นนำหนักไปในทางใด ซึ่งสามารถจัดแบ่งบทบาทหน้าที่เป็น 4 ประการคือ

1. การทำหน้าที่ให้ข่าวสาร (To inform) บทบาทหน้าที่นี้ เปรียบเสมือนยามคอยระแวดระวังสอดส่องพฤติกรรมของคนในสังคม และรายงานเหตุการณ์ความเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นให้สมาชิกในสังคมได้รับทราบ ซึ่งถือว่าเป็นหน้าที่หลักที่จะต้องแสวงหาข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริง (Facts) มารายงานให้ประชาชนทราบและจะต้องเป็นข้อเท็จจริง (Facts) ที่ถูกต้อง ครบถ้วน ชัดเจน เทียงตรง และเป็นธรรม ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้อ่านได้รับทราบเหตุการณ์ทั้งหมดอย่างถูกต้อง สามารถวินิจฉัยเหตุการณ์ได้ด้วยตนเอง สำหรับ "อินไซด์ทีวี" กระทำบทบาทหน้าที่ต่างไปจากสื่อมวลชนอื่น กล่าวคือ "อินไซด์ทีวี" เป็นสื่อเฉพาะที่มุ่งเน้นเสนอเนื้อหาสาระในแวดวงโทรทัศน์ ดังนั้นการรวบรวมเหตุการณ์ต่างๆ จึงเจาะจงเน้นเสนอเหตุการณ์ความเคลื่อนไหวที่เกี่ยวข้องกับวงการโทรทัศน์เป็นส่วนใหญ่ ซึ่งการนำเสนอในส่วนนี้จะเป็นการรายงานข่าวที่เกี่ยวข้องกับสถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆ ในเรื่องของการดำเนินโครงการต่างๆ การขยายเครือข่ายไปยังส่วนภูมิภาค รวมทั้งความเคลื่อนไหวต่างๆ ภายในสถานี สำหรับข่าวทางด้านวงการบันเทิงนั้น นับเป็นส่วนที่เน้นมากในการรายงานข่าวของ "อินไซด์ทีวี" เนื่องจากข่าวสารเกี่ยวกับความเคลื่อนไหวของบุคคล หรือเรื่องราวในวงการบันเทิง รวมทั้งข่าวสารเกี่ยวกับธุรกิจการบันเทิง เช่น ข่าวสังคมดารา ข่าวการสร้างภาพยนตร์ รายการโทรทัศน์ต่างๆ ล้วนแล้วแต่เป็นข่าวที่อยู่ในความสนใจของประชาชน ดังนั้นเหตุการณ์ข้อเท็จจริงใดที่เกี่ยวข้องกับบุคคลสำคัญที่มีชื่อเสียง ไม่ว่าจะเป็นที่ยอมรับในทางใดก็ตาม ด้วยเหตุนี้ดารานาฏศิลป์บางคนตกเป็นข่าวนำต้น ต้นและนำเสนอมากกว่านายกรัฐมนตรี หลายคนก็ได้ เพราะข่าวดาราหรือนักร้อง เป็นข่าวที่มีความเด่น (Prominence) ซึ่งความเด่นนี้ครอบคลุมไปถึงความเด่นของบุคคล สถานที่ หรือเวลาของเหตุการณ์ หรือบุคคลในเหตุการณ์

บทบาทหน้าที่การให้ข่าวสารของ "อินไซด์ทีวี" จากการศึกษากลุ่มตัวอย่าง พบว่า "อินไซด์ทีวี" นำเสนอ เนื้อหาในแง่การให้ข่าวสาร จำนวนพื้นที่ 15,247 ตารางนิ้ว คิดเป็นร้อยละ 17.91 ของการกระทำบทบาทหน้าที่ทั้งหมด

ตัวอย่างคอลัมน์ที่แสดงถึงบทบาทหน้าที่การให้ข่าวสาร ได้แก่ สดุดข่าวอินไซด์ทีวี มายาคาราเทศ, อินไซด์ข้ามทวีป, แวดวงคาราจีน, อินไซด์ทีวีภูธร เป็นต้น

2. การทำบทบาทหน้าที่ให้ความรู้ (To educate) สื่อมวลชน เปรียบเสมือนครูที่ให้ความรู้และการศึกษาแก่ประชาชน บทบาทหน้าที่ในอันที่จะให้ความรู้นี้ นับเป็นบทบาทหน้าที่หลักประการหนึ่งของสื่อมวลชน สื่อสิ่งพิมพ์ก็ไม่ละเลยบทบาทหน้าที่นี้ แต่ทว่าจะกระทำบทบาทหน้าที่แตกต่างกันในแต่ละด้าน แต่ละประเภทในลักษณะที่ต่างกันไป ตามแนวทางในการดำเนินการของสิ่งพิมพ์แต่ละฉบับ สิ่งพิมพ์บางประเภทอาจมุ่งที่จะให้ความรู้ และการศึกษาแก่ผู้อ่านโดยตรง ในขณะที่สิ่งพิมพ์บางชนิด หรือบางประเภทอาจให้ความรู้แก่ผู้อ่านของตน แบบค่อยเป็นค่อยไป ค่อยซึมซับความรู้ปะปนไปกับความสนุกสนานบันเทิงก็ย่อมได้

สำหรับ "อินไซด์ทีวี" ได้กระทำบทบาทหน้าที่ในแง่ให้สาระความรู้แก่ผู้อ่าน ซึ่งเป็นเรื่องเกี่ยวกับวงการโทรทัศน์ ในส่วนของประวัติความเป็นมาของการก่อตั้งสถานีโทรทัศน์ การดำเนินงาน การผลิตรายการ บุคลากร และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เบื้องหน้าเบื้องหลังผลงานสร้างสรรค์ ที่ปรากฏออกสู่สายตาประชาชนโดยผ่านจอแก้วนั้น มีความเป็นมาและ เป็นไป เช่นไร เหตุการณ์ความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับวงการโทรทัศน์ วงการภาพยนตร์ และวงการอื่นที่เกี่ยวข้องกับความบันเทิงทั้งในอดีตและปัจจุบัน รวมทั้งการเสนอเรื่องราวที่เกี่ยวกับผลงาน ความสำเร็จ ความพ่ายแพ้ หรืออุปสรรค ของบุคคลในวงการบันเทิง ช่วยทำให้เราได้ทราบถึงผลงานชีวิตประวัติของผู้ที่เกี่ยวข้องกับแวดวงโทรทัศน์ และวงการบันเทิงได้ เป็นอย่างดี ซึ่งบางครั้งรายละเอียดปลีกย่อยส่วนตัว ไม่เคยมีการตีพิมพ์มาก่อน ทำให้เราสามารถทราบเรื่องราวเหตุการณ์ในอดีตที่เกี่ยวข้องได้

ในการกระทำบทบาทหน้าที่ให้ความรู้ จากการศึกษาพบว่า "อินไซด์ทีวี" กระทำบทบาทหน้าที่ดังกล่าวนี้มากเป็นอันดับที่ 3 คิดเป็นพื้นที่การนำเสนอจำนวน 19,465 ตารางนิ้ว หรือคิดเป็นร้อยละ 22.86

ตัวอย่างคอลัมน์ที่ทาบบทบาทหน้าที่ในแง่ให้ความรู้ ได้แก่ กบว. พุด, อินไซด์ วี.ไอ.ที, อินไซด์เมื่อวันวาน, หลังเลนส์โฆษณา (หม่อมอม), ฉัตรแก้วจ้องจอแก้ว, สลับข้างหลังม่าน, เอนหลังฟังเพลง, จากเหมืองแร่สู่เหมืองรูป (อาจินต์ ปัญจพรรค์), ยักษ์ปากเหลี่ยม (อาจินต์ ปัญจพรรค์) เป็นต้น

3. การกระทาบบทบาทหน้าที่ให้ความบันเทิง (To entertain) ภาระหน้าที่อันนับเป็นหน้าที่อีกอย่างหนึ่งซึ่งสิ่งพิมพ์ในปัจจุบัน เน้นมากกว่าแต่ก่อนคือ การเสนอเนื้อหาประเภทสาระบันเทิง ทั้งนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะช่วยผ่อนคลายความเคร่งเครียด และพักผ่อนสมองไปในเวลาเดียวกัน เพื่อเป็นการตอบสนองความต้องการของผู้อ่าน และมีงานวิจัยหลายชิ้นที่ชี้ว่า ข่าวสารเกี่ยวกับความบันเทิงในหน้าหนังสือพิมพ์หรือในนิตยสาร มักจะได้รับความสนใจจากผู้อ่านมากกว่าข่าวสารประเภทอื่นๆ เนื้อหาสาระบันเทิงที่ปรากฏให้เห็นใน "อินไซด์ทีวี" เป็นเรื่องประเภทตลกขบขัน การ์ตูน ปริศนาอักษรไขว้ เกมต่างๆ คอลัมน์เกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวของดารานักกร้อง เรื่องย่อละคร หรือภาพยนตร์ รวมทั้งเรื่องอื่นๆ ในทำนองเดียวกันนี้ จะเห็นได้ว่า เนื้อหาต่างๆ เหล่านี้ มุ่งให้ความเพลิดเพลินบันเทิงใจแก่ผู้อ่านเป็นส่วนใหญ่ และในส่วนของผู้รับ หรือผู้อ่านก็คาดหวังว่าตนเองจะได้รับความบันเทิงใจจากการใช้สื่อมวลชน เนื่องจากผู้อ่านต้องการหลีกเลี่ยงจากความ เป็นจริงอันหนักหน่วงในการดำเนินวิถีชีวิตประจำวัน

อย่างไรก็ตาม ความบันเทิงอาจแฝงเร้นอยู่ในคอลัมน์ข่าวสาร บทความ สารคดี บทวิพากษ์วิจารณ์ต่างๆ ใน "อินไซด์ทีวี" ก็เป็นได้ ทั้งนี้เนื่องจากเราไม่อาจแยกออกได้อย่างชัดเจนว่า เนื้อหาชนิดใดให้ความเพลิดเพลิน เนื้อหาประเภทใดให้ข่าวสาร หรือสาระความรู้ เพียงแต่ว่าถ้าสาระของเรื่องเน้นหนักไปในทางใดมาก ก็จัดว่าเป็นเนื้อหาประเภทนั้นตามที่กล่าวมาแล้ว

ในส่วนของบทบาทหน้าที่ให้ความบันเทิงนี้ จากการศึกษาพบว่า "อินไซด์ทีวี" กระทาบบทบาทหน้าที่นี้มากที่สุด เมื่อเทียบกับบทบาทหน้าที่อื่นอีก 3 ประเภท กล่าวคือ "อินไซด์ทีวี" นำเสนอเนื้อหาสาระทางด้านให้ความบันเทิงคิดเป็นพื้นที่ 28,549 ตารางนิ้ว คิดเป็นร้อยละ

สำหรับตัวอย่าง เนื้อหาอินไซด์ทีวีที่เน้นบทบาทหน้าที่ให้ความบันเทิง เรียงรมย์ ได้แก่ มหกรรมหนังพันล้าน, หนังสืออาทิตย์นี้, ฉายก่อน, อินไซด์ข่าวเจียบ, ที่มีการดู, สอดรู้สอดเห็น, เอกเขนกหน้าจอ, ปฏิกริยา, แพ้มคาราจีน, สองแง่สองง่าม เป็นต้น

4. การทำบทบาทหน้าที่ให้บริการและโฆษณาทางธุรกิจ (To serve the public and to advertise) สื่อมวลชนโดยทั่วไปแล้วมีลักษณะซ้อนกันอยู่ 2 ประการ กล่าวคือ มีลักษณะเป็นธุรกิจและมีลักษณะบริการสาธารณะ การทำหน้าที่ให้บริการต่างๆ แก่สังคม โดยเฉพาะด้านบริการข่าวสารและความคิดเห็น ในขณะที่เดียวกันก็จำเป็นต้องเลี้ยงตัวเองให้อยู่รอดได้ เป็นอย่างน้อย และในขั้นต่อไปก็อาจแสวงหาผลกำไรบ้าง เช่นเดียวกับองค์กรอื่นๆ ในสังคม ดังนั้นในการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาจึงได้นำบทบาทหน้าที่ในการให้บริการแก่สาธารณชน และการบริการธุรกิจรวมไว้ในข้อเดียวกัน ซึ่งบทบาทในการให้บริการแก่ผู้อ่านนี้ เป็นการบริการเรื่องเฉพาะอย่างต่างกันไป ผู้อ่านสามารถเลือกรับบริการประเภทนี้ได้ตามความต้องการและตามความสนใจของคนจากคอลัมน์ต่างๆ ใน "อินไซด์ทีวี" บริการดังกล่าวนี้เป็นที่นิยมและกระทำกันอยู่เป็นประจำ ในหน้าหนังสือพิมพ์รายวัน และในหน้านิตยสาร ซึ่งได้แก่คอลัมน์เกี่ยวกับสุขภาพอนามัย การศึกษา ปัญหาต่างๆ ในบ้านและครอบครัว ปัญหาในการดำเนินชีวิต เป็นต้น

คอลัมน์ตอบปัญหาต่างๆ นั้น นับเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งในหนังสือพิมพ์ หรือนิตยสาร ซึ่งแทนหน้าร้องทุกข์ที่เคยโดดเด่นมาก คอลัมน์ตอบปัญหาต่างๆ นั้น เราอาจมองได้ทั้งในแง่บวกและแง่ลบ กล่าวคือ คอลัมน์ตอบปัญหาต่างๆ นี้ทำให้เห็นได้ในบางส่วนของเรายังมีนิสัยที่ไม่ชอบค้นคว้าหาคำตอบในสิ่งที่เราต้องการรู้เอาเอง อาจสืบเนื่องมาจากในบ้านเรา ยังขาดคำรับตำราที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าหาคำตอบได้มากเท่าที่ควร นอกจากนี้ หากมองมุมกลับไปยังผู้จัดทำหนังสือซึ่งสันนิษฐานว่าตนนั้น เป็นพหูสูตรหรือผู้รู้ จึงต้องการถ่ายทอดวิทยากรความรู้ให้กับผู้อ่าน รวมทั้งชี้แนะแนวทางการดำเนินชีวิตบางอย่าง ในขณะที่เดียวกันคอลัมน์ตอบปัญหาชีวิตจะเป็นแหล่งระบายความอัดอั้นตันใจให้กับผู้ประสบปัญหาได้เป็นอย่างดี เนื่องจากปัญหาบางประเภทเราอาจระคาถายาย ที่จะปรึกษาคนรู้จักหรือคนใกล้ชิด ดังนั้นการเสี่ยงถามปัญหาไปยังสื่อมวลชนต่างๆ ทำให้เรารู้สึกสบายใจได้ว่า ผู้ตอบปัญหา และคนอื่นๆ ไม่สามารถล่วงรู้ได้ว่าเราเป็นใครมาจากไหน จึงไม่ต้องปริวิตกว่าความลับของเราจะถูกเปิดเผยให้เป็นที่เสื่อมเสียชื่อเสียง และวงศ์ตระกูล สำหรับ "อินไซด์ทีวี" คอลัมน์ที่เปิดให้บริการแก่ผู้อ่านสามารถแบ่งได้ เป็นคอลัมน์ตอบปัญหาเกี่ยวกับ

เทคนิคต่างๆ ด้านเครื่องส่ง และเครื่องรับโทรทัศน์ คอลัมน์ตอบปัญหาเรื่องเกี่ยวกับคารา
นักร้อง และรายการทางโทรทัศน์ คอลัมน์ตอบปัญหาเด็ก ตอบปัญหาชีวิต และคอลัมน์บริการทาง
ด้านทำนายโชคชะตาราศี

อนึ่ง โฆษณาทางธุรกิจนับวันยิ่งทวีบทบาทสำคัญต่อสื่อมวลชนทุกประเภท สำหรับสื่อ
สิ่งพิมพ์หากปราศจากโฆษณา ซึ่งถือว่าเป็นเส้นเลือดใหญ่ที่คอยหล่อเลี้ยงให้สามารถไปตลอดรอดฝั่ง
แล้ว หนังสือพิมพ์และนิตยสารคงต้องหาทางออกให้กับตนเองด้วยการเพิ่มราคาหนังสืออย่างหลีกเลี่ยง
ไม่ได้ยาก ทั้งนี้เพราะค่าใช้จ่ายในการพิมพ์และค่าใช้จ่ายในการดำเนินการอยู่ในอัตราที่สูง
ราคาจำหน่ายต่อฉบับถูกกว่าต้นทุนการผลิต ดังนั้นหากรายได้จากโฆษณาสินค้าหรือธุรกิจไม่
สามารถเกือหนุนจนเจือรายจ่ายได้แล้ว ราคาของหนังสือพิมพ์ หรือนิตยสาร ย่อมสูงขึ้นเป็นเงา
ตามตัว อาจกล่าวได้ว่าถ้าการมีเนื้อที่โฆษณา จึงเท่ากับ เป็นการพยุงฐานะทางด้านธุรกิจของสิ่งพิมพ์
โดยตรง

จาก เหตุผลดังกล่าว หน้าที่ในส่วนนี้ดูเหมือนจะหลีกเลี่ยงไม่ได้สำหรับสื่อมวลชนในสังคม
ทุนนิยม และสังคมประชาธิปไตย เนื่องจากสภาพการแข่งขันทางธุรกิจการค้า เป็นไปอย่างสูงและ
เปิดกว้างสำหรับทุกคน และจากลักษณะสังคมสมัยใหม่ที่ขยายตัวไปอย่างรวดเร็วในทุกด้าน และ
ด้วยระบบการผลิตที่ทันสมัย นับว่าเป็นแรงผลักดันที่มีประสิทธิภาพ ยังผลให้ผู้ผลิตสินค้าแข่งขันกัน
ผลิตสินค้านานาชนิด นานาประเภท เพื่อดึงดูดความสนใจของลูกค้าให้หันมาบริโภคสินค้า หรือ
บริการของตน ซึ่งในที่สุดแล้วประชาชนจำเป็นต้องตัดสินใจ เลือกซื้อสินค้าใดสินค้านั้น
ท่ามกลางข้อมูลอันหลากหลายนี้ "อินไซด์ทีวี" ก็ได้กระแทกทาบหน้าที่ในการ เป็นสื่อกลาง
นำเสนอสินค้าให้เกิดอานาจการซื้อ ทำให้เกิดการพัฒนาด้านธุรกิจให้ก้าวหน้ายิ่งขึ้น นับเป็น
ประโยชน์ ทั้งต่อฝ่ายผู้ลงโฆษณาในแง่ธุรกิจ และผู้อ่านในแง่การเลือกซื้อสินค้าอย่างมีประสิทธิภาพ
สามารถรู้แหล่งหาที่ทำงาน การขอความช่วยเหลือ สำหรับการลงโฆษณาแจ้งความบัน เติงจะช่วย
เป็นแนวทางให้ผู้มีเวลาว่างทราบว่า ควรจะไปใช้ชีวิต หรือหาความสนุกสนานใส่ตัวได้ที่ค้ำ

การศึกษาครั้งนี้พบว่า "อินไซด์ทีวี" กระแทกทาบหน้าที่ให้บริการและโฆษณาทางธุรกิจ
คิดเป็นพื้นที่จำนวน 21,883 ตารางนิ้ว หรือคิดเป็นร้อยละ 25.70 ซึ่งนับว่า "อินไซด์ทีวี"

แสดงบทบาทหน้าที่ให้บริการและโฆษณาทางธุรกิจ มากเป็นอันดับที่ 2 รองจากบทบาทหน้าที่ให้ความบันเทิง

ตัวอย่างคอลัมน์ที่กระทบบทบาทหน้าที่ให้บริการสาธารณะชนนั้นประกอบด้วย คอลัมน์นานาชาติ ปัญหาโทรทัศน์, เปิดซองเคื่อนละหน, ปัญหาจอแก้ว, หมอทีวีจีเทคนิค, อินไซด์ธุรกิจ, หมอหยอง เล็งอินไซด์ดวงดาว, ปัญหาหญิง เป็นต้น

จากปริมาณการนำเสนอเนื้อหาบทบาทหน้าที่ทั้ง 4 ประการของ "อินไซด์ทีวี" สามารถจัดเรียงลำดับตามจำนวน เนื้อที่จากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

1. บทบาทหน้าที่ให้ความบันเทิง
2. บทบาทหน้าที่ให้บริการและโฆษณาทางธุรกิจ
3. บทบาทหน้าที่ให้ความรู้
4. บทบาทหน้าที่ให้ข่าวสาร

"อินไซด์ทีวี" ได้กระทบบทบาทหน้าที่ในแง่ของการให้ความบันเทิงแก่ผู้อ่านสูงสุด ซึ่งสอดคล้องกับ เป้าหมายของหนังสือที่ เน้น เสนอ เรื่องราวเกี่ยวกับวงการโทรทัศน์ โดยทั่วไปแล้วโทรทัศน์จัด เป็นสื่อมวลชนที่โดยพื้นฐานแล้ว เป็นสื่อมวลชนประเภทที่มุ่ง เน้นความบันเทิง ดังนั้น "อินไซด์ทีวี" ซึ่งจัดวางตำแหน่งตนเองว่าเป็นสิ่งพิมพ์บันเทิงที่สนับสนุนโทรทัศน์โดยตรง จึงไม่น่าแปลกใจเลยว่เนื้อหาของ "อินไซด์ทีวี" จะให้ความสำคัญกับเนื้อหาประเภทสาระบันเทิงเป็นส่วนใหญ่ ทั้งนี้เพื่อต้องการอุดช่องว่างให้กับตัวสื่อโทรทัศน์ ที่ไม่สามารถจะ เสนอรายละเอียดต่างๆ ได้อย่างครบถ้วน เนื่องจากข้อจำกัดของตัวสื่อและเวลาในการออกอากาศ เพราะเวลาของโทรทัศน์แต่ละวินาที เป็นเงิน เป็นทองทั้งนั้น นอกจากนี้ "อินไซด์ทีวี" ยังกระทบบทบาทหน้าที่ในการอุดช่องว่างในการรายงานข่าวสารของวงการบันเทิงที่ปรากฏอยู่ตามหน้าหนังสือพิมพ์ด้วย ทั้งนี้เนื่องจากหนังสือพิมพ์รายวันมีข่าวสารต่างๆ มากมายที่จะต้องนำเสนอต่อผู้อ่าน เนื้อหาทางด้านวงการบันเทิงนั้น เป็น เนื้อหาหนึ่งที่หนังสือพิมพ์ได้ เสนอ แต่ทว่าหนังสือพิมพ์ ก็ไม่สามารถนำเสนอเนื้อหาทางด้านความบันเทิงได้อย่างครบถ้วนละเอียดลออ เพราะข้อจำกัดทางด้านพื้นที่ ซึ่งเป็นตัวกำหนดขอบเขตของเนื้อหาให้อยู่ในวงจำกัด และหากพิจารณาหน้าบันเทิงของหนังสือพิมพ์รายงานบางฉบับ จะพบว่ามิได้มุ่งมั่น เสนอความบันเทิงแก่ผู้อ่านเพียงอย่างเดียว แต่เป็นการ

เสนอความบันเทิงที่แอบแฝงการโฆษณาไปในตัว เมื่อหันกลับมามอง "อินโซคทีวี" ปรากฏว่าสาระบันเทิงที่ "อินโซคทีวี" เสนอให้กับผู้อ่าน จึงหนีไม่พ้นที่จะเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับดารานักร้อง นักแสดง รวมทั้งผลงานสร้างสรรค์ทางด้านบันเทิงอื่นๆ ทั้งในจอแก้ว และจอเงิน ซึ่งผู้อ่านสามารถเลือกสรรความบันเทิงรูปแบบต่างๆ ได้จาก "อินโซคทีวี" ตามความพอใจของตน นอกจากนี้ "อินโซคทีวี" ยังตอบสนองความบันเทิงให้กับผู้อ่านบางกลุ่มด้วยการนำเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับเกมต่างๆ ซึ่งผู้ที่สนใจในส่วนนี้ก็จะได้รับความบันเทิงใจจากการเล่นเกม การแก้ปัญหาจากปริศนาอักษรไขว้ เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม "อินโซคทีวี" ยังคงกระตือรือร้นที่จะก้าวไปกับบทบาทหน้าที่ให้ ความบันเทิง ซึ่งบทบาทหน้าที่รองลงมาจากบทบาทหน้าที่ให้ความบันเทิงนั้น แม้ว่า จะมีความแตกต่างกันในเรื่องของเนื้อหาที่นำเสนอ ทว่าความแตกต่างนั้นก็มิได้มีช่องว่างมากนัก และเป็นที่น่าสังเกตว่าบทบาทหน้าที่ที่นำเสนอมากเป็นอันดับสอง ก็คือ บทบาทหน้าที่ในการให้บริการ และโฆษณาทางธุรกิจ แทนที่จะเป็นบทบาทหน้าที่ทางด้านอื่น ทั้งนี้เป็นผลเนื่องมาจากการที่สิ่งพิมพ์จะสามารถดำเนินการได้ตลอดรอดฝั่งนั้น จำเป็นต้องอาศัยรายได้จากการจำหน่าย หนังสือ และรายได้ จากการลงแจ้งความโฆษณาสินค้าและธุรกิจต่างๆ อย่างไรก็ตาม รายได้จากการโฆษณาย่อมเป็นรายได้หลักของหนังสือ ดังนั้นจากการศึกษานี้ จึงพบว่า "อินโซคทีวี" ให้ความสำคัญกับการให้บริการโฆษณาทางธุรกิจมากกว่าจะ เสนอเนื้อหาให้บริการสาธารณชน โดยเราสามารถตรวจสอบได้จากความถี่ และเนื้อหาในการนำเสนอโฆษณาทางธุรกิจ สามารถพบเห็นได้ตามหน้าต่างๆ ของหนังสือ จากหน้าแรกจนหน้าสุดท้าย ซึ่ง "อินโซคทีวี" ได้ใช้เนื้อหาในการลงโฆษณา สินค้าและธุรกิจประมาณ 35 ชิ้นต่อฉบับ มีทั้งการโฆษณาด้วยภาพขาว-ดำ ภาพสี และขนาดของ เนื้อที่โฆษณามีตั้งแต่ 1 ตารางนิ้วจนถึงเต็มหน้าคู่

ส่วนบทบาทหน้าที่ให้ความรู้และข่าวสารนั้น "อินโซคทีวี" ให้น้ำเสนอเนื้อหาเป็นจำนวนพื้นที่ที่ไม่แตกต่างกันนัก และเนื้อหาที่นำเสนอนั้นก็ยังคงแวดล้อมอยู่ในวงการโทรทัศน์ และวงการบันเทิงอื่นๆ ทั้งนี้เพื่อให้เนื้อหาที่นำเสนอสามารถครอบคลุมวงการบันเทิงอื่นด้วย เพราะขึ้นชื่อว่า "วงการบันเทิง" แล้ว ผู้อ่านย่อมให้ความสนใจทั้งสิ้น อย่างไรก็ตาม "อินโซคทีวี" ก็ยังคงจุดยืนของตนอย่างเหนียวแน่น ด้วยการเสนอเนื้อหาสาระข่าวสารในแวดวงโทรทัศน์เป็นส่วนใหญ่ นอกจากนี้ความรู้ในแวดวงโทรทัศน์และวงการบันเทิงอื่นแล้ว "อินโซคทีวี" ยังให้คำแนะนำความรู้

หรือการค้นคว้าวิจัยใหม่ๆ ตลอดจนวิธีการใช้อุปกรณ์ เครื่องรับโทรทัศน์ จะสังเกตเห็นได้จากการมีคอลัมน์แนะนำวิธีการใช้ รวมทั้งแนะนำให้ผู้รู้จักเทคโนโลยีใหม่ๆ ซึ่งผู้จัดทำ "อินไซด์ทีวี" ให้ข้อคิดในเรื่องนี้ว่า "เมื่อมีเทคโนโลยีใหม่ๆ เกิดขึ้นในวงการทีวี เช่น ดาวเทียมเราก็จะเสนอให้ผู้อ่านรู้ว่า ดาวเทียมนี้ คืออะไร ทำหน้าที่อะไรบ้าง มีประโยชน์อย่างไร แต่เราจะไม่บอกตรงๆ เราจะค่อยๆ แทรกเข้าไปในเนื้อหา เพราะนิสัยของคนไทยไม่ชอบให้ใครสอน (ธเรศวร สุวิวะ, สัมภาษณ์)

บทบาทหน้าที่ทั้ง 4 ประการ ดังกล่าวคือ ให้ข่าวสาร ความรู้ ความบันเทิง บริการ และโฆษณาทางธุรกิจ นับเป็นบทบาทหน้าที่โดยทั่วไปของสื่อมวลชนประเภทต่างๆ ส่วนการที่สื่อประเภทใดจะเน้นน้ำหนักไปในทางใด ก็ขึ้นอยู่กับเป้าหมายของสื่อชนิดนั้น นอกจากบทบาทหน้าที่ทั้ง 4 ประการ แล้ว สื่อมวลชนอาจกระทำบทบาทหน้าที่อื่นที่นอกเหนือไปจากนี้ ในกรณีของ "อินไซด์ทีวี" บทบาทหน้าที่ที่เสริมขึ้นมา สามารถแบ่งแยกได้ 2 ประการคือ

1. บทบาทหน้าที่ในการโฆษณาแฝง
2. บทบาทหน้าที่ทำให้ดาราดารา เป็น เสมือนสมาชิกของครอบครัว

บทบาทหน้าที่ในการโฆษณาแฝง

สื่อมวลชนในปัจจุบัน แม้จะมีรายได้จากการให้บริการโฆษณาลิขิตและบริการต่างๆ ทว่ารายได้ในส่วนดังกล่าว อาจไม่เพียงพอต่อการดำเนินงาน ดังนั้นรายได้ทางหนึ่งที่สื่อมวลชนพยายามสร้างเพิ่ม เดิมก็คือ การให้ เนื้อหาในการโฆษณาแฝงให้กับลิขิต และบริการต่างๆ แต่เพื่อไม่ให้ผู้อ่านรู้สึกรำคาญมากเกินไปกับโฆษณาตรงๆ จึงต้องเสี่ยงออกมาในรูปของโฆษณาแฝง

"อินไซด์ทีวี" เป็นสื่อมวลชนหนึ่งที่ได้ใช้รูปแบบของการรายงานข่าวสารมาเป็นฉากบังในการให้การสนับสนุนวงการธุรกิจ โดยการเปิดหน้าโฆษณาใหม่ ในลักษณะที่แฝงเร้น ซึ่งหากมองโดยผิวเผินก็ เหมือนกับรายงานข่าวสารธรรมดา แต่โดยข้อเท็จจริงแล้วต้องมีการซื้อ เนื้อหา เพื่อให้สื่อสนับสนุนวงการธุรกิจ โดยเฉพาะธุรกิจทางด้านเทปเพลง ลักษณะ เช่นที่ว่าจะพบเห็นจากหนังสือพิมพ์รายวัน ที่มีการเขียนเชียร์ เทปเพลงของนักร้องสังกัดค่ายเพลงต่างๆ ในเรื่องของความเด่นดังและ เป็นที่นิยมของผู้ฟังจนมีการเขียนจดหมาย หรือโทรศัพท์ขอ เพลงจากสถานีวิทยุ

รายการต่างๆ สำหรับ "อินโซคทีวี" แล้วได้เปิดหน้าหนังสือเพื่อการนี้โดยเฉพาะในหน้า 16 เป็นรูปการเขียนเชียร์เพลงในคอลัมน์ "อินโซคบันเทิง" คล้ายคอลัมน์ "บันเทิงไทยรัฐ" ในหน้าบันเทิงของหนังสือพิมพ์ไทยรัฐ ซึ่งเขียนเกี่ยวกับนักร้องและผลงานใหม่ของนักร้องดังกล่าวในแต่ละฉบับ สำหรับในเรื่องนี้ "ภราดร รัตนกุล" ได้แสดงทัศนะว่า (สัมภาษณ์)

อย่างในปัจจุบันหนังสือพิมพ์ฉบับต่างๆ มีการเปิดหน้าบันเทิง แต่เน้นทางด้าน เทปเพลงแน่นอนว่าจะต้องเป็นข่าวที่ต้องมีการให้เงิน บางครั้งผมยังเสียใจทางจุฬา-ธรรมศาสตร์ พอมีข่าวคราวอะไร เขาลงให้นิดเดียว แต่พอเป็นงานของบริษัท เทปเพลง เขาลงข่าวให้เสียใหญ่โต อันนี้ขึ้นอยู่กับอุดมการณ์ของคนทำหนังสือว่าจะให้ความสำคัญกับข่าวบริการ หรือข่าวธุรกิจ มันไม่เป็นธรรม เดียวนี้มีคนกลางซื้อเนื้อที่กันเลย บางฉบับก็คิดเป็น เงินหมื่นต่อเดือน... หน้าหนังสือบางเล่มอาจจะเปิดหน้าต่างๆ มีการเชียร์หนัง เชียร์เพลง เชียร์ร้านอาหาร เพราะมันอยู่ในจุดของความบันเทิง แต่เรายังไม่มีมาตรการอะไรจะมาควบคุม เพราะว่ามันกลายเป็นธุรกิจทั้งหมด หนังสือบันเทิงพวกนี้ผมกล้ากล่าวได้เลยว่า 99.9% ต้องซื้อ เนื้อที่ในการเสนอข่าวทั้งนั้น ประเภทที่มีหน้า เทป, หนัง, ร้านอาหาร, แหล่งบันเทิง พวกนี้เรียบร้อย

แม้แต่ทาง "อินโซคทีวี" เอง ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับหน้าบันเทิงของหนังสือพิมพ์ในปัจจุบันไว้ว่า (ธเรศวร สุชีวะ, สัมภาษณ์)

...ภาวะสิ่งพิมพ์รายวันตั้งแต่เราเกิด เป็นภาวะที่ซ้ำซากจำเจ หน้าบันเทิงกลายเป็นหน้าธุรกิจซื้อขาย พาดหัวคิดเงิน ข่าวก็คิดบรรทัดเป็นพัน ข่าวแจก ข่าวเชิงธุรกิจขายเทปเชียร์หนัง มันวนอยู่แค่นี้

การเขียนสนับสนุน เทปเพลงในลักษณะ เช่นว่านี่ หากเทียบเคียงกับการจัดรายการเพลงทางสถานีวิทยุแล้ว จะเข้าลักษณะการเปิดคิวเพลงที่ต้องมีการจ้างวานรายการเพลงต่างๆ เพื่อให้เปิด เทปเพลงที่ออกใหม่บ่อยๆ ให้คุ้นชินกับหูของผู้ฟัง อันนำไปสู่การซื้อ เทปเพลงชุดนั้นในโอกาสต่อมา เช่นเดียวกับสื่อโทรทัศน์ที่ได้มีการโฆษณาเพลงแผ่กระจายรายการต่างๆ ดังเช่นรายการเพลงของทางช่อง 7 ซึ่ง "อินโซคทีวี" ได้กล่าวถึงดังนี้ (อินโซคทีวี 3, 105 : 17)

เราคุ้นเคยแวดวงเพลงไทยสากลสารพัด ทั้งอัดฉีดเปิดเพลงซ้ำซาก -- กระจากลากฎาใน
รูปแบบมิวสิกวิดีโอ (เข้าไปเข้ามา) เราคุ้นเคยชินถึงการเปิดเพลงเชียร์ทางวิทยุ -- คิวละ
พันวันละเพลง... วันนี้เจาะลึกสไตล์ "อินไซด์ทีวี" จัดตั้งข้อมูล -- รายการเพลง "วันละ
เพลง" ของวิก 7 สี อีกซักระคิด จาก 7 สีคอนเสิร์ต ที่เจ็ดฉายาใครจะขึ้นเวทีก็ต้องมี
เงินค่าซื้อสปอตโฆษณาเพลง ผลงานเทป 2 นาที เป็นอย่างน้อย... นาทีละ 4 หมื่นบาท
ก็คิดเป็นตัวเลขกันเถอะ!?... วกกลับมาถึง "วันละ เพลง" อีกครั้ง แต่เดิมนั้นรายการนี้
คิดค่าเสนอเพลงวันละ 8,500 บาท ซึ่งต้องจ่ายเงินให้วิก 7 สี ก่อนแพร่ภาพล่วงหน้า...
พอปี 2531 คุณแดง "สุรางค์ เปรมปรีดิ์" ก็เร่ร่อนขึ้นราคาค่าคิวเพลง "วันละ เพลง" เป็น
10,000 บาท คนซื้อสัมปทานก็เจ้าเดิม "เสี่ยววีระ สังคีพันธ์" คนทำรายการเพลง "ตลาด
เพลงดั่งนั้นแหละ" เขาซื้อจากคุณแดงวันละ เพลงๆ ละหมื่น แล้วนำไปขายต่อโดยรับจาก
ค่ายเพลงต่างๆ เพลงละ 12,000 บาท ซึ่งเคยทะลุไปถึง 15,000 บาท...

นอกจากนี้หนังสือพิมพ์ฉบับอื่นๆ ก็ได้กล่าวถึงการ เปิดคิวเพลงตามรายการสถานีวิทยุช่อง
ต่างๆ โดยเฉพาะรายการวิทยุที่เสนอเพื่อประชาชนชาวกรุงเทพฯ รายการเพลงแทบทุกรายการ
เลยก็ว่าได้ที่ต้องมีการรับจ้าง เปิดคิวเพลง จนกลายเป็นธุรกิจที่แสวงหาผลประโยชน์จากประชาชน
โดยที่ประชาชนไม่ทันรู้เนื้อรู้ตัว แต่ผลประโยชน์ที่ได้กลับตกไปอยู่ที่ เจ้าของสินค้าและนักจัดรายการ
เพลง

...สำหรับการโปรโมททางวิทยุ นั้น จะมีค่ายเพลงยักษ์ใหญ่ที่มีอำนาจในการซื้อ เวลาสูง
โดยวิธีการเหมาเวลาจากสถานีวิทยุและโทรทัศน์ โดยเซ็นสัญญากันเป็นปี ซึ่งบางค่ายก็จะรับ
คิวเพลง... นอกจากนั้น ยังมีการโปรโมททางมิวสิกวิดีโอ มิวสิกฟิล์ม... (กนกกร
อัจฉริยะอนุชน 2532 : 49)

... เจื่อนไขแลกเปลี่ยนระหว่างดีเจ. กับบริษัท เทป ตามที่รู้จักกันดีคือ " เพลงละพันวันละ
เพลง" แต่มาในระยะหลังนี้มีข่าวเพลงออกมาว่า บรรดาดีเจ. ทั้งหลายขยับฐานะตนเอง
เรียกค่าคิวเพลงจากอัตราเดิมที่ยินยอมมาเป็นเวลาหลายปี ขึ้นอีกครั้งละ 500 บาท
... ดีเจ. ยุคนี้ยังเป็นนักล้วงกระ เป้ามิตรรักแฟน เพลงมากกว่าที่จะ เป็น "ผู้ เปิดโลกกว้าง"
ให้แก่แฟนรายการ เหมือนเช่นจรรยาบรรณของดีเจ. ควรจะมี ...บริษัท เทป เพลงจึง

กำหนดคิว เพลงสำหรับการโปรโมท เพลงทางวิทยุเฉพาะกรุงเทพฯ 400 คิว ต่อเดือน...
(มติชนสุดสัปดาห์ 10, 503 : 44)

การเปิดเพลงซ้ำๆ กันในแต่ละรายการ แม้ว่าเพลงนั้นไม่มีเนื้อหาสาระที่ชวนติดตามเลยก็ตาม ทว่าหากคนฟังได้รับการยึดเหนี่ยวจากทางรายการต่างๆ ก็จะทำให้เกิดความชื่นชอบไปโดยไม่รู้ตัว เช่นเดียวกับการเขียนเชียร์ในหนังสือพิมพ์ ถ้าผู้อ่านอ่านพบข้อความที่สนับสนุนนักร้องหรือเทปเพลงชุดนั้นมากๆ ก็จะทำให้หลงชื่นชอบตามที่สื่อชักชวน

บทบาทหน้าที่ของสื่อในการ เป็นสื่อโฆษณาแฝงนี้ นับ เป็นก้าววิหิงในการประสานความร่วมมือระหว่างเจ้าของธุรกิจกับเจ้าของหนังสือ ในการที่จะโฆษณาสินค้าของคน แต่การที่จะเสนอในรูปแบบของโฆษณาโดยตรง นั้นหนักความน่าสนใจอาจน้อยกว่าการโฆษณาที่แฝงเร้น โดยได้รับความร่วมมือจากสื่อมวลชนในการร่วมกันปิดบังข้อเท็จจริงบางประการ โดยหาทางออกด้วยการนำเสนอในลักษณะยกย่องชมเชย หรือ เขียนในรูปแบบของการรายงานข่าวสาร ดังเช่นการเขียนรายงานข่าวของวงการเทปเพลง หรือแหล่งบริการด้านความบันเทิง อย่างเช่น ผับ (Pub) ร้านอาหาร เป็นต้น นอกจากนี้ "อินไซด์ทีวี" ยังได้เปิดคอลัมน์ "อินไซด์ธุรกิจ" ซึ่งเป็นการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ต่อสินค้าที่วางขายตามท้องตลาด อาจจะทำออกมาในรูปแบบของการเปิดตัวสินค้าใหม่ หรือ การส่งเสริมการขายของสินค้าตัวนั้นๆ และจากการสัมภาษณ์ "คุณธเรศวร์ สุศิวะ" (สัมภาษณ์) ได้รับคำตอบว่า

มินิคเดียวเอง อันนี้เราต้องยอมรับว่า สื่อมวลชนอย่างหนังสือพิมพ์ เป็นสื่อธุรกิจข่าวฝากโหว่วานของเจ้าของธุรกิจมี เยอะที่เราต้องผูกพันกับเขา บริษัทห้างร้านเปิดที่นี้ที่นั่นออกผลิตภัณฑ์ใหม่ เราไม่มีช่องโหว่เลย ถ้าหนังสือเราไม่มีช่องโหว่เลยเราก็ลำบาก เรามีอินไซด์ธุรกิจส่วนหนึ่งเป็นทางเลือกให้เขาบ้าง ได้บอกถึงความเคลื่อนไหว ไม่มีก็คงไม่ได้

อย่างไรก็ตาม เมื่อมีการนำเสนอความเคลื่อนไหวของสินค้าออกมาในลักษณะที่เป็นมุมมองของตัวสื่อย่อมมีความน่าเชื่อถือมากกว่าที่ตัวสินค้าหรือบริการ จะเป็นฝ่ายโฆษณารายละเอียดเกี่ยวกับสินค้าของคน เพราะโดยพื้นฐานแล้วประชาชนจะให้ความสนใจในตัวสื่อมวลชนมากในระดับหนึ่ง อย่างน้อยก็มากกว่าเจ้าของสินค้าหรือเจ้าของธุรกิจเอง

บทบาทหน้าที่ทำให้คารา เป็น เสมือนสมาชิกในครอบครัว

บทบาทหน้าที่อีกประการหนึ่งที่ "อินโซค็ทวิ" กระทำ ก็คือ การทำให้คารา เป็น เสมือนสมาชิกคนหนึ่งในครอบครัวของเรา สิ่งที่ยืนยันคากล่าวนี้ ก็คือ เนื้อหาของ "อินโซค็ทวิ" ที่นำเสนอเรื่องราวความเคลื่อนไหวของคาราในแง่มุมต่างๆ โดยละเอียด ทำให้ผู้อ่านได้รับทราบช่วงเวลาขณะนั้นคาราคมนั้นคนนั้นทำอะไรที่ไหน ชีวิตความเป็นอยู่และครอบครัวทางบ้านของเหล่าคาราเป็นอย่างไร มีความเป็นอยู่อย่างไร ขณะนั้นสบายดีหรือ เจ็บไข้ได้ป่วยอย่างไรบ้าง ราวกับว่าคาราเหล่านั้นอยู่ใกล้ชิดเป็นคนในครอบครัว และผู้อ่านสามารถถามสารทุกข์สุกดิบของเหล่าคาราได้โดยการเขียนจดหมายผ่านไปยัง "อินโซค็ทวิ" เพื่อให้รวบรวมข่าวสารเกี่ยวกับบุคคลกลุ่มนี้ มารายงานให้ผู้อ่านที่สนใจอยากทราบ ดังนั้นการรายงานความเคลื่อนไหวต่างๆ ของเหล่าคาราให้ผู้อ่านได้ทราบ เป็นเสมือนกับว่าคาราเหล่านั้นเป็นคนในครอบครัว และใกล้ชิดสนิทสนมกับประชาชนคนอ่าน มิใช่คนอื่นไกลที่ไหน นอกจากนี้การรายงานเรื่องของคารายังพิถีพิถันลงเรื่องเกี่ยวกับโชคชะตาคาราชีวิตของคาราคณดัง ทำให้ผู้อ่านรู้จักคาราเหล่านั้นอย่างลึกซึ้งมากยิ่งขึ้นว่าดวงชะตาชีวิตของคาราคณนั้นจะเป็นอย่างไร ทั้งในปัจจุบันและในอนาคต ผู้อ่านได้รู้จักแง่มุมชีวิตของคาราอย่างละเอียดลออ

การที่สิ่งพิมพ์ในบ้านเรา โดยเฉพาะสิ่งพิมพ์บันเทิงมัก เน้น เสนอ เรื่องราวของคารา อาจเป็นลักษณะเฉพาะของสังคมไทยเรา ที่ประชาชนมักจะให้ความรักความเอ็นดูคาราที่ตนชื่นชอบ หากย้อนไปในอดีตภาพเก่าๆ เกี่ยวกับคาราในมโนภาพของเรา หลายคนคงจำได้ดีว่า หากคาราคนใดปรากฏกาย ณ ที่แห่งใด จะมีประชาชนเฝ้าแห่แหนคอยดูคาราอย่างใกล้ชิด หากเทียบเคียงกับหนังสือพิมพ์ในต่างประเทศ หนังสือพิมพ์ทั่วไปจะ เสนอ เรื่องราวเกี่ยวกับนักร้องเมือง ส่วนเรื่องเกี่ยวกับคารานั้นปรากฏในข่าวน้อยมาก เว้นเสียแต่หนังสือพิมพ์ หรือนิตยสารบันเทิง โดยเฉพาะ จึงจะ เน้น เสนอ เรื่องราวของคารา

"อินโซค็ทวิ" กับบทบาทหน้าที่ของผู้เฝ้าประตู (Gatekeeper)

เวลาที่ผ่านมาเลยไปในแต่ละวินาที เราจะพบว่า มี เหตุการณ์ข้อเท็จจริง และความคิดเห็น เกิดขึ้นมากมาย และเกือบทุกหนทุกแห่ง จึงเป็นการยากมากที่ผู้สื่อข่าวหรือบรรณาธิการ จะคัด

เลือกเหตุการณ์ข้อเท็จจริงใด เสนอให้เป็นข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ เพื่อที่จะตอบสนองความอยากรู้อยากเห็นของประชาชนให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้ ทั้งนี้เพราะเหตุการณ์บาง เหตุการณ์ ถ้าเสนอเป็นข่าวแล้วประชาชนไม่เชื่อและไม่อ่านเลย แต่บางเหตุการณ์ซึ่งน่าตื่นเต้น เมื่อเสนอเป็นข่าวแล้วประชาชนส่วนใหญ่ไม่เพียงแต่ซื้อหามาอ่านเท่านั้น ยังเป็นที่กล่าวขานและยังจดจำเหตุการณ์นั้นอยู่ได้ เป็นเวลานาน

ด้วยเหตุนี้บรรณาธิการหนังสือ ซึ่งเปรียบเสมือน "ผู้เฝ้าประตู" (Gatekeeper) จึงเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญมากในการที่จะคัดเลือกสรรข่าวสาร เพื่อนำเสนอสู่ประชาชน หน้าทีของผู้เฝ้าประตูนี้ ไม่เพียงแต่จะเลือก หรือปฏิเสธสารต่างๆ ที่เข้ามาในกระบวนการการสื่อสารเท่านั้น แต่ยังทำหน้าที่จัดสารนั้นๆ ให้อยู่ในรูปที่เขาต้องการ ตลอดจนกระทั่งการกำหนดการนำเสนอข่าวสาร เวลาในการท้วงเหนี่ยวสารนั้นไว้ หรือเสนอสารทั้งหมดซ้ำๆ กัน หรือเลือกเสนอสารนั้นเพียงบางส่วน บางประเด็น "ผู้เฝ้าประตู" จึงเป็นผู้ควบคุมระบบการไหลข่าวสารทั้งหมดที่เข้ามาในสายใยของการสื่อสาร

"ผู้เฝ้าประตู" (Gatekeeper) ของ "อินไซด์ทีวี" ก็คือ "ธเรศวร์ สุศิวะ" นับเป็นบุคคลหนึ่งที่มีความพร้อมสรรพในการทำงานด้านวงการบันเทิง กล่าวคือ ชีวิตการทำงานโดยส่วนใหญ่ของเขาต้องคลุกคลีกับวงการบันเทิง เริ่มจากการวิจารณ์วงการภาพยนตร์ พร้อมกับคิดความรายงานข่าวสารวงการโทรทัศน์ หลังจากหันหลังให้กับอาชีพการเป็นนักข่าวบันเทิง ก็ได้หันมายึดอาชีพทางด้านการเขียนบทโทรทัศน์ และคลุกคลีกับวงการโทรทัศน์อย่างใกล้ชิด เนื่องจากภรรยาทำงานทางด้านนี้ จากนั้นจึงหันกลับไปจับงานด้านหนังสือบันเทิงอีกครั้งหนึ่ง โดยร่วมงานกับ "คารม พุฒตาล" จัดทำหนังสือ "คู่สร้าง-คู่สม" ด้วยการเขียนคอลัมน์ "ข่าวไม่กรอง" เป็นการเสนอเรื่องราวความเคลื่อนไหวของดารานางงามในเชิงซุบซิบนินทา เมื่อเห็นช่องทางที่จะทำหนังสือของตัวเอง จึงได้คิดจะทำหนังสือที่เกี่ยวข้องกับวงการโทรทัศน์ มาถึง ณ จุดนี้ "ธเรศวร์ สุศิวะ" นับได้ว่าเป็นบุคคลที่มีความพร้อมมากคนหนึ่งในการจับงานที่เกี่ยวข้องโยงใยกับสื่อโทรทัศน์ นั่นคือ การผลิต "อินไซด์ทีวี"

สำหรับกองบรรณาธิการของ "อินไซด์ทีวี" ซึ่งถือว่าเป็น "ผู้เฝ้าประตู" ด้วยนั้น เป็นนักข่าวมือใหม่ทั้งหมด ดังนั้นการทำงานต้องอาศัยการถ่ายทอดงานจากประสบการณ์ของ

"ธเรศวร" ทั้งในด้านแนวความคิดด้วย การหล่อหลอมทีมงานให้ เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เป็นไปอย่างง่ายดาย เพราะทุกคนมีพื้นฐานเท่ากันหมด และจากการดอกร้ายของ "ธเรศวร" ที่มักกล่าวเสมอว่า "อินโซคัสทีวี" เป็นของทีมงานทุกคน มิใช่ของคนใดคนหนึ่ง ทำให้ระบบการทำงานและความคิดมีเอกภาพมากขึ้น

... เข้าประชุมทุกครั้งที่ต้องบอกนะ หนังสือนี้ไม่ใช่ของพี่นะ แต่เป็นของเขา เพราะเขาเริ่มต้นจากศูนย์ พี่นะมีแล้ว เริ่มต้นพี่มาจากคนมีชื่อเสียงแล้ว โพลิน สีน้าเงิน คนรู้จัก แต่วันนี้พวกเขามาจากอะไรก็ไม่รู้ คนไม่รู้จัก (ธเรศวร สุจิตะ, สัมภาษณ์)

จากข้อเขียนของแบกดีเดียน เขาได้กล่าวไว้ว่า นักข่าวและบรรณาธิการจะตัดสินใจเลือกข่าวอย่างไรบ้าง ขึ้นอยู่กับปัจจัย 5 ประการดังนี้ (เสาวชัย ลิกขานันท์ 2530 : 160-161)

1. หลักที่ยึดในการบริหาร
2. การมองโลกของความจริง และนิสัยของคน นั่นคือ มองผู้อ่านว่า ผู้อ่านนั้นมีความต้องการอะไร และมีความปรารถนาอย่างไร
3. ค่านิยมที่ยึดถือโดยกองบรรณาธิการที่มีความเชี่ยวชาญทางวิชาชีพ มีมาตรฐานทางด้านคุณธรรม และ เป็นที่ยอมรับในวงวิชาชีพ นั่นคือ เขาจะเป็นผู้ตัดสินใจ อะไรที่ผู้อ่านในหมู่ของเขาควรจะได้รู้
4. เขาประเมินค่าของข่าวสารโดยการแข่งขันของสื่อ
5. ค่านิยมส่วนตัว และนิสัยแปลกๆ ของบรรณาธิการ เช่น ถ้าบรรณาธิการกลัวหรือไม่ชอบอะไรบางอย่าง เขาจะไม่อนุญาตให้สิ่งที่เขาไม่ชอบปรากฏอยู่ในข่าว หรือตีพิมพ์บนหนังสือพิมพ์อย่างเด็ดขาด คราวเท่าที่เขาเป็นบรรณาธิการอยู่

นอกจากปัจจัยทั้ง 5 ประการ แล้ว ยังมีปัจจัยในเรื่องเวลาและเนื้อที่ ซึ่งมีส่วนเกี่ยวข้องในการตัดสินใจของบรรณาธิการข่าว การเปลี่ยนแปลงข่าว การตัดสินใจ เพื่อจะให้ได้ข่าวสารที่ดีกว่าเดิม จะทำให้เสียเวลาและเสียเงินอีก ปัจจัยเหล่านี้จึงเข้ามามีส่วนในการตัดสินใจเหมือนกันว่าทำไปแล้วจะคุ้มค่างับเงินที่เสียไปหรือไม่ ดังนั้นเราจะมาศึกษารายละเอียดกันว่า

"ผู้เฝ้าประตู" ของ "อินไซด์ทีวี" มีเกณฑ์ในการคัดเลือก และมีวิธีการนำเสนอข่าวสารที่เลือกสรรมาแล้วอย่างไรบ้าง โดยอาศัยจากการวิเคราะห์เนื้อหา ประกอบกับคำให้สัมภาษณ์ของ "ธเรศวร สุศิวะ"

เป้าหมายของ "อินไซด์ทีวี" ก็คือ เป็นคู่มือแนะนำการรับชมรายการโทรทัศน์ (T.V. GUIDE) และให้บริการเผยแพร่ข่าวสารข้อมูลของกลุ่มผู้ผลิตรายการต่างๆ เน้นการนำเสนอข่าวแบบเจาะลึกในเรื่องราวต่างๆ ที่เกิดขึ้นในวงการบันเทิง โดยอาศัยความสงสัย ความอยากรู้อยากเห็นของผู้ชม เป็นที่ตั้ง ดังนั้นในการคัดเลือกเรื่องที่นำเสนอ "อินไซด์ทีวี" ได้เลือกเรื่องที่น่าสนใจสัมพันธ์กับความนิยมของประชาชน นั่นคือ การเลือกเสนอเรื่องราวต่างๆ ในวงการบันเทิงทางโทรทัศน์ ทั้งในส่วนของรายการ ตลอดจนเรื่องราวของดารา นอกจากนี้การคัดเลือกข่าวสารที่นำเสนอต่อประชาชนยังคำนึงถึง เรื่องที่อยู่ในความนิยมของประชาชน ตลอดจนการเลือกสรรเนื้อหาที่ปรากฏใน "อินไซด์ทีวี" สัมพันธ์กับ เรื่องที่มีการลงประกาศแจ้งความโฆษณาในหนังสือด้วยสื่ากการนำเสนอมีทั้งออกมาในรูปแบบของข่าว บทความ สกู๊ปข่าว ตลอดจนคอลัมน์ต่างๆ ทั้งงานองการรายงานข่าวสารต่างๆ เน้นนำหนักไปในทางบวกมากกว่าทางลบ ทั้งนี้เนื่องจากแหล่งข่าวสารใหญ่ของ "อินไซด์ทีวี" ก็คือ บุคคลในวงการโทรทัศน์ ดังนั้นการรายงานข่าวสารจึงต้องเลือกเสนอมุมมองที่ดี ให้การสนับสนุน เลือกเรื่องในแง่ดีมาเสนอ และละเว้นการกล่าวถึงในแง่ลบ เพราะการกระทำดังกล่าวจะ เท่ากับ เป็นการทำลายแหล่งข่าวของตัวเอง

นอกจากนี้ ทางด้านการกำหนดหัวเรื่องหรือประเด็นของเนื้อหา "อินไซด์ทีวี" แดกต่างจากหนังสือฉบับอื่นๆ กล่าวคือ โดยทั่วไปการจัดทำหนังสือสัปดาห์ ผู้จัดทำจะต้องมีการคาดเดาว่าเนื้อหาประเภทใด เป็นที่ต้อองใจของคนอ่าน คนอ่านอยากทราบเรื่องอะไร ก็จะเน้นในสิ่งที่คิดว่าคนอ่านชอบ แต่สำหรับ "อินไซด์ทีวี" แล้ว จะเสนอเนื้อหาทุกอย่างครบถ้วนในฉบับ "เหมือนใส่กระดาษ ให้คนอ่านเลือกเอาเองว่าอยากอ่านเรื่องอะไร ถ้าชอบเรื่องของดาราก็มี ถ้าชอบเรื่องรายการก็มี หรืออย่างยาป่ารู้ก็มีให้อ่าน... (ธเรศวร สุศิวะ, สัมภาษณ์) นับว่าเป็นความชาญฉลาดของ "ผู้เฝ้าประตู" ที่ใช้การหยิบยื่นเนื้อหาทุกอย่างทุกประเภท แล้วให้คนอ่านเลือกสรรกันเองตามความสนใจ อย่างไรก็ตาม สำหรับวิธีการเสนอเรื่องราวต่างๆ ย่อมต้องผ่านการเลือกสรรของ "ผู้เฝ้าประตู" โดยตรง ไม่ว่าจะ เป็นการรายงานข่าวสารของนักข่าว หรือการเปิดโอกาสให้นักเขียนอิสระนำเรื่องมาตีพิมพ์ใน "อินไซด์ทีวี" ตามหลักเกณฑ์ที่ได้ระบุมาย่างต้น

ทั้งนี้ เนื้อหาที่เสนอจะต้องสอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มผู้อ่านที่หลากหลาย อาทิ เรื่องเบาๆ ของ "ซูม่ดู่" เหมาะกับผู้อ่านที่เป็นวัยรุ่น ส่วนข้อเขียนของ "เสริมศรี เอกชัย" จับกลุ่มผู้อ่านที่เป็นผู้ใหญ่ได้ดี (ธเรศวร์ สุชีวะ, สัมภาษณ์)

จากการยึดแนวนโยบายการทำงานดังกล่าว ทำให้ "อินโซด์ทีวี" เข้าใจคัดเลือกสารให้ตรงกับความสนใจของผู้อ่าน โดยเน้นเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับคารา และความเคลื่อนไหวที่เกิดขึ้นในวงการบันเทิง ที่อยู่ในความสนใจคร่ำรู้ของประชาชน ดังกรณีของ ดร. สมเกียรติ อ่อนวิมล อดีตผู้อ่านของสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 อ.ส.ม.ท. หรือกรณีของนางสาวไทย และนางงามจักรวาล ปี 2531 นางสาวภรณ์ทิพย์ นาคหิรัญกนก เป็นต้น การเสนอเรื่องราวต่างๆ เป็นไปอย่างกลมกลืนและลงตัวกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในเวลานั้น โดยจะถ่ายทอดเรื่องราวต่างๆ ผ่านตามหน้าต่างๆ ของหนังสือ โดยเฉพาะการขึ้นเป็นข่าวพาดหัวของหน้าหนึ่ง ยิ่งเป็นการกระตุ้นลักษณะนิสัยความอยากรู้อยากเห็นของผู้อ่านได้เป็นอย่างดี จากการศึกษาตัวอย่างหนังสือพิมพ์ "อินโซด์ทีวี" พบว่า ภาพที่นำเสนอเกี่ยวกับ ดร. สมเกียรติ มีทั้งภาพชื่นชมความสามารถในตัว ดร. สมเกียรติ และภาพลบเกี่ยวกับ ดร. สมเกียรติ ซึ่ง ดร. สมเกียรติ นับว่าเป็นผู้ปลุกรายการข่าวให้ตื่นจากการหลับใหลมานานหลายปี การเข้ามาเปลี่ยนแปลงการทำงานข่าวตลอดจนการรายงานข่าวสารทางโทรทัศน์ ได้ส่งผลให้รายการข่าวกลายเป็นรายการ ซึ่งดึงดูดความนิยมในหมู่ประชาชน ผลที่ตามมาก็คือ เกิดปรากฏการณ์ใหม่ที่ไม่เคยมีมาก่อน นั่นคือมีเจ้าของสินค้าและบริการให้ความสนใจที่จะประกาศแจ้งความสินค้าและบริการของตนในช่วงรายการข่าว เมื่อผลประโยชน์ทางด้านธุรกิจ เกิดขึ้นมากมายในช่วงนั้น ได้ก่อให้เกิดกระแสการวิพากษ์วิจารณ์นำไปสู่การทบทวนเรื่องสัญญาที่ทาง บริษัท แปซิฟิก คอมมิวนิเคชั่น จำกัด กระทำกับช่อง 9 อ.ส.ม.ท. จนก่อให้เกิดการขัดแย้งต่างๆ ตามมาระหว่าง ดร. สมเกียรติ กับทางช่อง 9 อ.ส.ม.ท., รัฐบาล หรือแม้แต่เพื่อร่วมวิชาชีพอย่างฝ่ายข่าวของทางช่อง 3 เป็นต้น

สำหรับการเสนอภาพความขัดแย้งระหว่าง ดร. สมเกียรติ กับบุคคลและองค์กรต่างๆ หากเป็นในประเด็นที่มี เรื่องผลประโยชน์เข้ามาเกี่ยวข้อง "อินโซด์ทีวี" จะใช้วิธีการนำเสนอในลักษณะของการยึดถือความเป็นกลาง เป็นหลักในการนำเสนอข่าว ด้วยการสัมภาษณ์คู่กรณี เพื่อให้ประชาชนคนอ่านได้รับทราบข้อมูลทั้งสองฝ่ายว่า เรื่องราวที่เกิดขึ้นมามีความเป็นมาอย่างไร ศักดิ์ล่าวของผู้คน่าเชื่อถือกว่ากัน โดยให้ผู้อ่านตัดสินใจเอาเองจากข้อเขียน

ดร. สมเกียรติ แกบอกว่าชอบผม... แกพูดว่า บางทีคุณก็ชมผม บางทีคุณก็ด่าผม ผมบอกว่
ก็ผม เป็นสื่อมวลชนนี่ (ธเรศวร์ สุวิวะ, สัมภาษณ์)

แต่ก็มีกรณียกเว้น อย่างเช่น ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่าง ดร. สมเกียรติ กับทาง
สถานทูตประเทศเยอรมัน ในการรายงานเรื่องราวของผู้หญิงไทยที่ถูกหลอกไปขายตัวที่เยอรมัน
ร้อนถึงทางเจ้าหน้าที่ของสถานทูต อ้างชื่อรัฐมนตรีจรรยา อิศรางกูร ณ อยุธยา และโฆษกรัฐบาล
ในขณะนั้น คือ นายมีชัย วีระไวทยะ ห้าม ดร. สมเกียรติ ทำข่าวนี้ แต่ ดร. สมเกียรติ ไม่เชื่อ
ถือคำกล่าวอ้างดังกล่าว ทำให้เกิดการขัดแย้งและขัดขวางการทำข่าว จนถึงขั้นมีการขโมยกล้อง
และอุปกรณ์การบันทึกภาพต่างๆ ทำให้การทำข่าวนั้นต้องหยุดชะงักลง ในกรณีนี้ทาง "อินไซด์ทีวี"
ได้เขียนบทความในเชิงสนับสนุนการทำงานของ ดร. สมเกียรติ ว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องน่ายกย่อง
ชมเชยในฐานะของสื่อมวลชนที่ดี กรณีนี้เป็นตัวอย่างที่แสดงให้เห็นชัดเจนถึงบทบาทหน้าที่ "ผู้เฝ้า
ประตู" ของ "อินไซด์ทีวี"

นอกจากเสนอความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับ ดร. สมเกียรติ ในเรื่องความขัดแย้งดังกล่าว
"อินไซด์ทีวี" ยังได้เสนอเรื่องส่วนตัว เรื่องการปรับปรุงการทำงานข่าว รวมทั้งความเคลื่อนไหว
ของบริษัท แปซิฟิก อินเตอร์ คอมมิวนิเคชั่น จำกัด ในแง่มุมต่างๆ แต่เมื่อเทียบกันแล้วปรากฏว่า
เนื้อหาส่วนใหญ่ที่เสนอเกี่ยวกับ ดร. สมเกียรติ มักเป็นไปในรูปของการยกย่องชมเชยการทำงาน
ที่สามารถปรับปรุงการทำข่าวจนกลายเป็นรายการยอดนิยมรายการหนึ่ง และมักเสนอควบคู่กับ
เรื่องความขัดแย้ง ขัดผลประโยชน์ต่างๆ ระหว่าง ดร. สมเกียรติ กับทางช่อง 9 อ.ส.ม.ท. กับ
บุคลากรของบริษัทและหน่วยงานอื่นๆ

ส่วนในกรณีของ "ภรณ์ทิพย์ นาคหิรัญกนก" หรือ "ปุ้ย" ภาพที่นำเสนอเกี่ยวกับนางงาม
คนนี้ มักจะเป็นเรื่องของกลุ่มบุคคลและธุรกิจต่างๆ ที่หันมาแสวงหาผลประโยชน์จากความเด่นดัง
ของเธอ นั่นคือ "ปุ้ย" สามารถครองตำแหน่งนางงามจักรวาลในปี 2531 ซึ่งนับเป็นคนไทยคนที่
สองที่สามารถยืนอยู่ในตำแหน่งสตรีที่งามที่สุดในโลก ยิ่งความปลื้มปิติยินดีแก่คนไทยทั้งชาติ จน
ประชาชนคลั่งไคล้ เธอ เป็นอย่างมาก เกิดปรากฏการณ์ที่เรียกกันว่า "ปุ้ยฟีเวอร์" กลุ่มคนผู้มองเห็น
ช่องทางแสวงหาผลประโยชน์จากเธอ ได้หาทางกอบโกยผลประโยชน์จนเกิดการแย่งชิงการถือ
ลิขสิทธิ์ จนเกิดเรื่องราวทางหน้าหนังสือพิมพ์ มีการแย่งชิงเพื่อให้ "ปุ้ย" มาออกรายการตาม

โทรทัศน์ช่องต่างๆ การค้ากำไรบนความงามของเธอ ตลอดจนการใช้เธอเป็นนางแบบถ่ายโฆษณาสินค้าต่างๆ เรียกว่าช่วงเวลาอันลมหายใจเข้าออกเป็น "ปุ๋ย" ไปหมด "อินไซด์ทีวี" เสนอภาพเหล่านี้โดยผ่านออกมาทางข่าวหน้าหนึ่ง บทความ ตลอดจนการนำเสนอเบื้องหลังการถ่ายทำภาพยนตร์โฆษณาที่มี "ปุ๋ย" เป็นนางเอกของเรื่อง

ตัวอย่างที่ยกมากล่าวอ้างข้างต้นนี้คือเรื่องราวของบุรุษนาม "ดร. สมเกียรติ อ่อนวิมล" ผู้เปลี่ยนแปลง และปรับโฉมรายการจนกลายเป็นรายการที่พลาดไม่ได้สำหรับประชาชน และเรื่องราวของสาวงามที่สุดในโลกนาม "ภรณ์ทิพย์ นาคหิรัญกนก" ผู้สร้างชื่อเสียงให้กับเมืองไทย โดยใช้ความงามผนวกกับปัญญาอันชาญฉลาด เป็นใบเบิกทาง เหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับบุคคลทั้งสอง ซึ่งเป็นบุคคลที่โดดเด่นของสังคม "อินไซด์ทีวี" ได้ติดตามความเคลื่อนไหวที่เกี่ยวข้องกับบุคคลดังกล่าวอย่างใกล้ชิด เพราะเป็นเรื่องราวของบุคคลที่กำลังอยู่ในความสนใจของประชาชนในขณะนั้น หากจะเทียบเคียงกับ "ทีวีไกด์" ซึ่งเป็นหนังสือบันเทิงที่สนับสนุนวงการโทรทัศน์ของสหรัฐอเมริกา แต่ทว่า "ทีวีไกด์" กลับล้มเหลวในแง่ของการรายงานเรื่องราวเหตุการณ์ ความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับวงการโทรทัศน์ ดังจะเห็นได้จากการศึกษาถึง "สถานภาพของทีวีไกด์ ช่วงระหว่างปี 1970-1979" ของ ดาย และฮาร์มอน (Dye & Harmon 1987 : 626-629) ปรากฏผลว่า รายการภาพยนตร์ชุดสั้นได้มีการเติบโตอย่างรวดเร็วในช่วงระยะเวลาของการศึกษา ตลอดจนเคเบิลทีวีก็ได้มีจำนวนสมาชิกเพิ่มมากขึ้นเป็นหลายเท่าตัว ทว่า "ทีวีไกด์" มิได้สะท้อนให้เห็นถึงการเติบโตของภาพยนตร์ชุดสั้น และเคเบิลทีวีเลย นอกจากนี้ การเปลี่ยนแปลงในเรื่องของการรายงานข่าวและข่าวกีฬาที่ได้มีการพัฒนา จนกระทั่งกลายเป็นรายการยอดนิยมของประชาชน แต่ความเคลื่อนไหวเหล่านี้ไม่ได้สะท้อนให้เห็นเลยใน "ทีวีไกด์" ตลอดช่วงทศวรรษที่ 1970

นอกจากการยึดหลักเกณฑ์การนำเสนอเนื้อหาสอดคล้องต้องกันกับความเคลื่อนไหวของบุคคลที่มีความโดดเด่นในสังคม หากมองในแง่ของเนื้อหาการโทรทัศน์ จะพบว่า "อินไซด์ทีวี" ได้ปรับเปลี่ยนเนื้อหาการเสนอข่าวสาร เป็นไปเพื่อความเคลื่อนไหวของรายการทางโทรทัศน์ อาทิ รายการภาพยนตร์ต่างประเทศในช่วงหลายปีก่อน โดยเฉพาะภาพยนตร์จากประเทศแถบตะวันตก เป็นรายการที่อยู่ในความสนใจของประชาชน สถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆ ในบ้านเรา ได้ให้ความสำคัญนำเสนอภาพยนตร์ดังกล่าวมาเสนอฉาย เพื่อสนองตอบตามความต้องการของประชาชน ขณะ

เดียวกัน "อินโซคทีวี" ได้นำจุดนี้มา เป็นตัวกำหนดเนื้อหาของหนังสือ นั่นคือ "อินโซคทีวี" ได้เปิดหน้าเรื่องราวความเคลื่อนไหวของวงการบันเทิงของประเทศยุโรป ตลอดจนข่าวคราวของดาราดังฝรั่งเศสเป็นประจำทุกฉบับ นอกจากเสนอเรื่องราวของดาราดังตะวันตก "อินโซคทีวี" ก็ได้เปิดหน้าดาราดังของไทย เพราะดาราดังของไทยก็อยู่ในความสนใจของคนไทย เนื่องจากมีภาพยนตร์จีนนำเสนอดายทางโทรทัศน์อยู่ในขณะนั้น การรายงานความเคลื่อนไหวของดาราดังตะวันตก และดาราของไทยจะอาศัยการแปลข่าวจากหนังสือพิมพ์และนิตยสารของประเทศนั้นๆ ต่อเมื่อภาพยนตร์จากประเทศทางตะวันตกเริ่มเสื่อมความนิยมลง ภาพยนตร์จีนเข้ามามีบทบาทที่ การนำเสนอเรื่องราวของดาราดังตะวันตก จึงค่อยๆ ลดบทบาทลง เพราะรายการมีน้อย และบางเรื่องอาจเป็นเรื่องดี เป็นที่นิยมของประเทศผู้ผลิต แต่ยังไม่ถึงเมืองไทยหรือนำมาฉายในเมืองไทย เพราะไม่ได้รับความนิยม และเมื่อความนิยมในรายการจากประเทศทางตะวันตกเสื่อมลงเรื่อยๆ "อินโซคทีวี" จึงยกเลิกเนื้อหาข่าวคราวความเคลื่อนไหวของวงการบันเทิงในประเทศทางยุโรปเสีย คงเหลือเฉพาะข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับดาราดังเท่านั้น "ธเรศวร์ สุศิวะ" กล่าวถึงเรื่องนี้ว่า (สัมภาษณ์)

คอลัมน์เกี่ยวกับดาราดัง เราจ้างมืออาชีพแปล โดยให้แปลความเคลื่อนไหวต่างๆ ที่บ้านเราตอนนี้หนังจีนมันโรยตัวลง เราไม่ควรเอามาลง แต่หน้านี้ก็มีคนกลุ่มหนึ่งที่สนใจอ่าน เราก็ต้องมี เขาแปลมาเป็นชุด เราเลือกเอง ส่วนดาราดังยุโรป เรามีคนแปลอย่างเช่น สนาบจิต บางสะพาน ต่อมาหนังฝรั่งมันไม่ฮิต เราเขียนแทนเป็นแท็บลอยด์อย่างเรื่อง "โคนาสตี" แต่บ้านเราไม่มีให้ดู บ้านเขาดังกันใหญ่เลย ดัลลาสปีที่ 7,8 แต่บ้านเรายังปี 3 มันก็คนละเรื่องเราจึงเลิก

ในส่วนของการผลิตภายในประเทศมีจำนวนเพิ่มขึ้นมากมาย ส่งผลให้เกิดกลุ่มผู้ผลิตรายการอิสระมากขึ้น เป็นเงาตามตัวที่เรียกกันว่า "โปรดักชั่นเฮาส์" โปรดักชั่นเฮาส์ต่างๆ เหล่านี้ได้สร้างสรรค์ผลงานรายการประเภทต่างๆ เพื่อส่งป้อนให้กับสถานีโทรทัศน์ ดังนั้นโปรดักชั่นเฮาส์เหล่านี้จึงมีบทบาทสำคัญต่อวงการโทรทัศน์เป็นอย่างมาก และต่างได้พยายามสร้างสรรค์ผลงานให้อยู่ในความสนใจของประชาชน ซึ่งโปรดักชั่นเฮาส์ใหญ่ๆ มีด้วยกันหลายบริษัทด้วยกัน อาทิ กันคนนา, รัชฟิล์ม, แกรมมี่, เจเอสแอล, ไลท์สปอต, ดาราวิดีโอ และ สิบญู เรืองฟิล์ม เป็นต้น

จากการวิเคราะห์เนื้อหา "อินไซด์ทีวี" เพื่อต้องการศึกษาว่า "อินไซด์ทีวี" นำเสนอเรื่องราวของโปรดักชั่นเข้าส์ต่างๆ แตกต่างกันหรือไม่ และแง่มุมที่นำเสนอเกี่ยวกับโปรดักชั่นเข้าส์นั้นเป็นอย่างไร โดยดูจากข่าวบทความ การสัมภาษณ์ดารารายการและผู้เกี่ยวข้องกับรายการนั้นๆ ตลอดจนการติดตามกองถ่ายทำเพื่อรายงานเบื้องหลังการถ่ายทำ มาใช้เป็นเกณฑ์ในการวัด วัดออกมาในรูปของความถี่ (การที่ผู้วิจัยมิได้วัดในส่วนของเรื่องย่อรายการที่ผลิตจากบริษัทต่างๆ เนื่องจากข้อจำกัดในตัวของผู้วิจัยเองที่บางรายการไม่สามารถทราบได้ว่า ผลิตและสร้างสรรค์จากกลุ่มผู้ผลิตกลุ่มใด รายการที่ผลิตจากโปรดักชั่นเข้าส์ต่างๆ นั้นมีอย่างน้อยเพียงใด ทาง "อินไซด์ทีวี" นำมาลงให้ที่เรื่อง เพื่อมิให้การวิจัยขาดความเที่ยงตรง จึงเห็นสมควรตัดเรื่องย่อรายการออกไป) ผลปรากฏตามตารางดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงความถี่การเสนอเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มผู้ผลิตรายการต่างๆ

รายชื่อกลุ่มผู้ผลิตรายการ	ความถี่ของการนำเสนอเนื้อหา			รวมความถี่ ของแต่ละ กลุ่ม
	เรื่องเกี่ยวกับบริษัท	เรื่องของรายการ	เรื่องของนักร้อง, เทป เพลง	
แกรมมี่	4	15 (1)	10 (1)	29
เจเอสแอล	2	22	4 (1)	28
กันคนา	2	42	-	44
รัชฟิล์ม	2	33	-	35
ไนท์สปอต	3	8	1	12
คาราวีดีโอ	1	13 (1)	-	14
สิบลู เรืองฟิล์ม	-	8	-	8
รวม	14	141	15	170

หมายเหตุ: ตัวเลขในวงเล็บ หมายถึง จำนวนครั้งที่กล่าวถึงในเชิงคำหิติดีเคียม

การเสนอความเคลื่อนไหวของกลุ่มผู้ผลิตรายการต่างๆ จะออกมาในรูปแบบของการรายงานข่าวสาร และเขียนบทความในแง่ให้การสนับสนุน ทั้งนี้เพื่อสร้างความสัมพันธ์อันดี ซึ่งจะนำมาซึ่งความสะดวกในการติดตามหาข้อมูลข่าวสาร มารายงานใน "อินไซด์ทีวี" มีเพียงข่าวบางชิ้นที่เสนอออกมาในแง่ลบ กล่าวคือ กรณีของ "แกรมมี่" จะมีการกล่าวคำหิติดีเคียมในส่วนนขงรายการ และใน เรื่องของนักร้อง (อย่าง เบิร์ดคอน เกิดข่าวลือที่ว่า "เบิร์ดถูกกร้อนผม")

สำหรับ "เจเอสแอล" มีการคำหิติดีเคียมเรื่องการโปรมทเทปของ "หนุ่ม เสก" โดยการนำเรื่องการเป็น "มะเร็ง" เป็นแผนในการโปรมทเพลง และสำหรับคาราวีดีโอ เป็นเรื่องความขัดแย้งในการแก้ไขบทละครของพนม เทียม

จะเห็นได้ว่าการคัดเลือกเนื้อหาเพื่อนำเสนอความเคลื่อนไหวของกลุ่มโปรดักชั่น เข้าสู่ "อินไซด์ทีวี" แตกต่างกัน ทั้งนี้เนื่องจากกลุ่มผู้ผลิตบริษัทต่างๆ มีการผลิตรายการจำนวนมากน้อยต่างกัน ดังนั้น การนำเสนอเนื้อหาย่อมแตกต่างกัน และในแง่ความน่าสนใจก็มีส่วนในการผลักดันให้การนำเสนอเนื้อหาความเคลื่อนไหวของกลุ่มต่างๆ แตกต่างกันไป หากรายการได้รับความนิยมจากประชาชนสูง แน่นอนว่า "อินไซด์ทีวี" ย่อมให้ความสำคัญในการติดตามผลงานรายการนั้นมาเสนอให้ประชาชนได้รับทราบ และที่สำคัญคือ ในแง่ของความผูกพันระหว่าง "กลุ่มผู้ผลิตอิสระ" เหล่านี้ กับ "อินไซด์ทีวี" ว่ามีมากน้อยต่างกันเพียงใด ย่อมมีส่วนเข้ามากำหนดความถี่ในการนำเสนอเนื้อหาด้วย กรณีของ "กันตนา" จะเห็นได้ว่า มีการนำเสนอความเคลื่อนไหวมากกว่าของกลุ่มบริษัทอื่น ทั้งนี้หากมองในแง่ของความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล จะพบว่า "กันตนา" กับ "ธเรศวร สุคีวะ" มีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดถึง ทั้งในด้านของการร่วมลงทุนที่ลูกชายของ "กันตนา" คือ "จาดุก ภัลย์จาดุก" ได้ถือหุ้นของ บริษัท อินไซด์ทีวี จำกัดด้วย และทางด้านความสัมพันธ์ส่วนตัวระหว่าง "กันตนา" กับ "ธเรศวร สุคีวะ" ก็เป็นไปอย่างแนบแน่น กล่าวคือ "ธเรศวร สุคีวะ" เคยเป็นประชาสัมพันธ์และเคยเขียนบทให้กับทาง "กันตนา" ส่วนทางด้านภรรยาของ "ธเรศวร" ก็เคยเป็นทั้งนักแสดงและคู่กำกับรายการของ "กันตนา" เช่นกัน และจากคำให้สัมภาษณ์ของ "ธเรศวร สุคีวะ" ที่กล่าวไว้ว่า (สัมภาษณ์)

...พอมายู่วงการทีวี ก็อยู่กับกันตนา จากที่เขาไม่มีเครื่องมือเลย ที่เขียนบท แฟนที่ก็เล่นเป็นนางเอกใน 38 ซอย 2 เหนื่อยยากกันมา จนเขาออกชื่อเครื่องกันมาเองคิดว่าลูกชายเขาสนิทกับทุกคน อันนี้เป็นจุดเริ่มต้นที่ดี... เขาไม่มีผู้กำกับรายการ ปกจักร (ภรรยา) ทำอยู่ที่ช่อง 3 ก็ออกมาช่วยเป็นผู้กำกับหญิงคนแรกของกันตนา... การทำสปอคโฆษณา ผลิตและตัดต่อที่กันตนา เขาออกมาทำได้เลย เขารู้ว่าเราเริ่มต้นอย่างไร เป็นเหมือนการแลกเปลี่ยน แต่ไม่มีเงิน มันเป็นเรื่องน่าใจ... ท้ามา 4 ปีแล้ว และมันมากกว่านั้นด้วย งานโทรทัศน์ทองคำก็ใช้ที่กันตนาตัดต่อ ความลึกซึ้งอันนี้ยิ่งใหญ่มาก สอนลูกสอนเมียตลอดทำให้รู้ เพราะเรามีเพื่อน พอเราเอ่ยปากเพื่อนบอกถึงสปอคเลย เราตีใจปีแรกกับปีที่สองเรายิงดีมาก เป็นเงิน 36 ล้าน โดยการสำรวจของมิเดียเฟกส์... ถ้าสิ่งนั้นเป็นเงินเราอวาก แต่ความเป็นเพื่อนมากกว่า 36 ล้าน...

จากความสัมพันธ์ดังกล่าว ทำให้การรายงานข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับ "กันตนา" มีปริมาณมาก ตลอดจนการเสนอแง่มุมเกี่ยวกับ "กันตนา" ออกมาในทางบวก เช่น การสรรเสริญ การเขียนเชียร์ โดยมีมีข้อความใดเลยที่เขียนเกี่ยวกับกันตนาแล้วออกมาในแง่ลบ ทั้งๆ ที่เนื้อหารายการของ "กันตนา" ทั้งในความเป็นจริงและในการประเมินจากสื่อมวลชนอื่นๆ ประกอบด้วยรายการคุณภาพ และรายการ "น้ำเน่า" แน่แน่นอนว่า การจะดำเนินธุรกิจทางด้านรายการโทรทัศน์ หากคำนึงถึงคุณภาพอย่างเดียว คงเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ ทว่าในส่วนของการซึ่งเรียกว่า "น้ำเน่า" บางครั้งก็น่าจะมีการกล่าวคำหิติดี้นข้างในสิ่งที่ไม่เหมาะสมไม่ควร แต่ทาง "อินไซด์ทีวี" กลับมองข้ามจุดนี้ไป โดยไม่มีการท้วงติงเลย กรณีตัวอย่างที่พิสูจน์ให้เห็นการละเลย เสนอภาพลบของบริษัทผู้ผลิตบางบริษัท เช่น กันตนา ก็เช่นใน เรื่องของความขัดแย้งระหว่างกลุ่มผู้ร่วมลงทุนของ "กันตนา" "อินไซด์ทีวี" ก็มีได้เสนอภาพเหล่านี้เลย ทั้งๆ ที่หน้าหนังสือพิมพ์ฉบับอื่นนำเสนอ อาจกล่าวได้ว่า ภาพในแง่ลบเกี่ยวกับ "กันตนา" จะไม่ปรากฏให้เห็นเลยใน "อินไซด์ทีวี" กรณีดังกล่าวนี้ก็สะท้อนให้เห็นถึงการกระหนาบหน้าตาของ "ผู้เฝ้าประตู" ได้เช่นเดียวกัน

"กันตนา แดก..." ข่าวเด่นประจำฉบับที่ 1 ของ "ทีวีนิวส์" ก็คือ ข่าวโปรดักชั่นยักษ์ใหญ่ "กันตนา" ประสบปัญหาแตกแยก กระแสข่าวแรกว่าสองหุ้นส่วนใหญ่ คือ ครอบครวั "กัลย์จาฤก" กับ "กิตติ วจนัชลาสิทธิ์" ได้เกิดความขัดแย้งกันอย่างรุนแรง เนื่องจากการเข้าไปก่อตั้ง และถือหุ้นบริษัทโปรดักชั่นใหม่ฯ หลายแห่งของนายกิตติ ซึ่งเท่ากับเป็นการสร้างคู่แข่งของ "กันตนา" ขึ้นมาโดยทุนของนายกิตตินั้นเอง... เมื่อ "จาฤก" เปิดปากยอมรับว่าขัดแย้งกับ "กิตติ" จริง แต่กันตนาที่ยังคงดำเนินการไปตามปกติ... ประเด็นหลักอยู่ที่หนี้สินของกันตนาที่มีอยู่เกือบ 10 ล้าน ทำให้การแบ่งแยกสมบัติระหว่าง "กิตติ" กับ "จาฤก" คงเป็นไปไม่ได้ เนื่องจากหนี้สินต่างประเทศจำนวนดังกล่าว การดำเนินการของกันตนาโปรดักชั่นที่บางใหญ่ ซึ่งทั้งคู่ร่วมกันอยู่ก็ต้องเป็นไปเหมือนเดิม และ "กิตติ" ก็ได้ถอนหุ้นออกจากรายการ "ห้าทิสจูม" ต่างคนต่างทำรายการ ไม่ยุ่งเกี่ยวซึ่งกันและกันในเวลาต่อมา (ทีวีนิวส์ 2, 61 : หน้าพิเศษ)

นอกจากนี้ ในส่วนของการเขียนถึงเทพเพลง นักร้อง รายการละครตลอดจนภาพยนตร์ มักจะมีความสัมพันธ์กับการลงแจ้งความโฆษณาใน "อินไซด์ทีวี" กล่าวคือ "ผู้เฝ้าประตู" จะมีการ

เลือกสรรการนำเสนอข่าวสารที่มีการลงประกาศแจ้งความโฆษณาในหนังสือของคน ในท่านองซึ่งชวนให้ผู้อ่านเห็นว่า เทปเพลงชุดนั้นมีการเรียบเรียงเสียงประสานดีอย่างไร เนื้อเพลงดีอย่างไร สำหรับละครจะมีการเชิญชวนให้ลองติดตามชม อย่างกรณีเพลงชุด "แมกไม้และสายธาร" ของวง "สาว สาว สาว" ได้มีการลงโฆษณาเต็มหน้าปกหลัง และทาง "อินไซด์ทีวี" ก็ได้เขียนในเชิงเชิญชวนให้ซื้อเทปเพลงดังกล่าวในคอลัมน์ "เอนหลังฟังเพลง" (อินไซด์ทีวี 1, 23 : 8) หรืออย่างรายการ "รดคว่น้ำยศึก" ของ "ศุภักษร" ที่มีการโฆษณาในฉบับ และ "อินไซด์ทีวี" ได้เขียนเชียร์ให้ติดตามชมรายการดังกล่าว ในคอลัมน์ "จับตาช่อง 7" (อินไซด์ทีวี 2, 99 : 13) ส่วนภาพยนตร์ไทยที่ฉายตามโรงหนังก็เช่นกัน หากเรื่องนั้นๆ มีการลงโฆษณาใน "อินไซด์ทีวี" ก็จะมีการรายงานข่าวในแง่ที่ว่าดารานำแสดงดี สมบทบาท เนื้อเรื่องดี โดยฝีมือผู้กำกับที่มีชื่อของเมืองไทย การเขียนในเชิงสนับสนุนสินค้าที่ลงโฆษณาใน "อินไซด์ทีวี" มีทั้งเขียนเชียร์ในฉบับที่มีการลงโฆษณา หรือในบางฉบับก็จะเขียนสนับสนุนทั้งก่อนและหลัง การมีโฆษณานั้นๆ ในหนังสือ จะเห็นได้ว่า การเลือกสรรเรื่องที่นำเสนอในส่วนนี้อิงกับผลประโยชน์ทางด้านธุรกิจด้วย

จะเห็นได้ว่าการคัดเลือกข่าวสารของ "ผู้เฝ้าประตู" (Gatekeeper) ของ "อินไซด์ทีวี" นั้น ประกอบด้วยปัจจัยหลายประการ ข่าวสารบางชิ้นได้รับการรายงาน ขณะที่ข่าวสารบางอย่างอาจมิได้รับการรายงานสู่ประชาชน รวมทั้งการคัดเลือกวิธีการนำเสนอด้วย ดังนั้นหากจะมองในแง่ความเที่ยงธรรม หรือความเป็นกลางในการรายงานข่าวสารของสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์แล้ว ผู้วิจัยเห็นสมควรใช้หลักของ "ความเป็นกลาง" หรือ "ความจริงที่แท้จริง" (Objectivity) มาเป็นกรอบในการวิเคราะห์การกระทบทาบหน้าทีของ "อินไซด์ทีวี"

หลักว่าด้วยความเป็นกลาง (Objectivity) (สุภา ศิริมานนท์ 2530 : 19-23)

หนังสือพิมพ์ย่อมได้รับความคาดหวังจากผู้อ่านทั่วไปว่าคาบออกเล่าข่าวสารที่เขา รายงานจะหมดจดครบถ้วน ไม่ลำเอียง ไม่ว่าจะ เป็นแง่ใดของข่าว นั่นคือ คาดหวังว่าเขาจะไม่สอดแทรกทรรศนะส่วนตัว หรือความรักความชังส่วนตัวลงไปในรายงานข่าวนั้นๆ

ลักษณะการใหญ่ๆ ของสิ่งที่เรียกขานว่า "ความเป็นกลาง" หรือ "ความจริงที่แท้จริง" ประกอบด้วย 5 ประการ คือ

1. ความที่ไม่เป็นฝักเป็นฝ่าย (Impartiality) ถ้าหากรายงานข่าวขึ้นที่เสนอนั้นเกี่ยวกับข้อพิพาท หรือเกี่ยวกับความขัดแย้งกันของฝ่ายต่างๆ สองฝ่ายหรือหลายฝ่าย ไม่ว่าจะพิพาทหรือขัดแย้งกันอย่างปรากฏชัด และหรืออย่างซ่อนเร้นอำพราง นักหนังสือพิมพ์ผู้เสนอรายงานก็พึงต้องเสาะหาทรรศนะต่างๆ ของทุกฝ่ายมาเสนอให้หมด และก็ต้องเสนอด้วยความสมดุลอย่างมีเหตุผล ในกรณีที่เกี่ยวข้องกับปริมาณของแต่ละทรรศนะด้วย

ในส่วนนี้จะเห็นได้ว่า "อินไซด์ทีวี" ได้ยึดหลักเกณฑ์ในเรื่อง "ความไม่ เป็นฝัก เป็นฝ่าย" ด้วยการเสนอกรณีขัดแย้งระหว่าง "ดร. สมเกียรติ อ่อนวิมล" กับหน่วยงานอื่น ที่มักมีความไม่ลงรอยกันในการทำงานด้านการรายงานข่าว โดยทาง "อินไซด์ทีวี" ได้ถามทรรศนะของ คู่กรณีเกี่ยวกับกรณีพิพาทดังกล่าวว่ามีความ เป็นมาอย่างไร จากนั้นนำเสนอทรรศนะของทั้งสองฝ่าย แล้วให้ผู้อ่านตัดสินใจเอาเองว่าจะเชื่อถือคำพูดของฝ่ายใด แต่ในบางกรณี เช่น ความขัดแย้งระหว่าง "ดร. สมเกียรติ" กับ "ทางสถานีทูตเยอรมัน" การรายงานข่าวในส่วนนี้ระดับของความ เป็นกลางอาจเบาบางลง เนื่องจากในฐานะสื่อมวลชนหนึ่ง เราต้องเห็นใจและมีความเอื้อเอียงให้กับเพื่อนร่วมอาชีพ ดังนั้น การรายงานข่าวสารเกี่ยวกับกรณีดังกล่าว จึงออกมาในรูปของการให้การสนับสนุนการทำงานของ ดร. สมเกียรติ กรณีนำเรื่องราวของโสภณิไทยในเยอรมันมาตีแผ่ ว่าถูกทางการเยอรมันสั่งห้าม จนก่อให้เกิดความขัดแย้งดังข่าวที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์

2. ความปราศจากข้อขัดแย้งทางผลประโยชน์ (Absence of Conflict of Interest) การมีส่วนตัวตนโดยมีมูลเหตุ หรือโดยมีจุดหมาย และหรือการมีส่วนตัวตนกับองค์การแห่งใดแห่งหนึ่ง ย่อมทำให้ เป็นกรณีที่หมิ่นเหม่มากที่นักหนังสือพิมพ์นั้นๆ ต้องถูกสงสัยว่าเขาจะสังกัด เป็นฝัก เป็นฝ่าย

การยึดหลักความเป็นกลางในข้อนี้ ดูเหมือนว่าเป็นสิ่งที่กระทำได้ยากลำบาก เพราะ เนื่องจากปัจจุบันการค้าเป็นงานสื่อมวลชนประเภทต่างๆ ต้องอาศัยระบบธุรกิจ เข้ามา เกี่ยวข้องในการทำงาน สื่อมวลชนคือ ธุรกิจการค้าอย่างหนึ่ง ดังนั้นจึงต้องอิงกับธุรกิจการค้าต่างๆ อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยการที่ธุรกิจการค้าหันมาให้ความร่วมมือกับสื่อมวลชนในการช่วยกัน ประสานประโยชน์ซึ่งกันและกัน ดังเช่น รายการเพลงทางวิทยุ มีการเปิดคิวเพลง มีการจ้างวาน เขียนข่าวสนับสนุนธุรกิจบันเทิงทางหน้าหนังสือพิมพ์ หรือนิตยสาร "อินไซด์ทีวี" ก็เช่นกัน มิอาจ

หลักหมักการร่วมมือกับองค์กรธุรกิจอื่นได้เลย เราจะเห็นว่าหน้าบันเทิงของหนังสือรายวัน มีการซื้อเนื้อที่ในการลงข่าว และ "อินไซด์ทีวี" เอง ซึ่งเป็นสิ่งพิมพ์ที่เน้นเสนอเรื่องราวของวงการบิน เติ้งทั้งฉบับ คงปฏิเสธไม่ได้ว่าย่อมต้องมีการขายเนื้อที่เพื่อการรายงานข่าวสารด้านวงการบิน เติ้ง อย่างกรณีการเปิดหน้าเชียร์เทพเพลง หรือการเปิดคอลัมน์ "อินไซด์ธุรกิจ" ทั้งๆ ที่ตัวสินค้าที่นำมาลงนั้นไม่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาของหนังสือเลย ซึ่งทาง "อินไซด์ทีวี" ก็ยอมรับในจุดนี้ว่าแม้ว่าจะ เป็นสิ่งพิมพ์บันเทิง แต่ก็ต้องเปิดช่องโหว่ให้กับตัวสินค้าอื่นบ้าง เพราะสินค้าเหล่านี้ให้การสนับสนุน "อินไซด์ทีวี" ในรูปของการลงแจ้งความโฆษณา และจากการให้สัมภาษณ์ของ "อินไซด์ทีวี" ที่กล่าวว่า

เรามุ่งใจที่ทำให้ธุรกิจนี้เติบโตได้ อย่างเงินทุนมีแค่สองแสนห้าหมื่น กลายเป็นธุรกิจเป็นล้าน เงินหมุนเวียนหลายล้าน นี่คือการเริ่มต้น... ตลอดเวลา 4 ปีมานี้ เหมือนคนโชคไม่ดีไม่มีปัญหาเรื่องเช็คค้าง กลายเป็นคนมีเครดิต... เมื่อก่อนเข้าห้องแถวทำงาน คนนี้ชื่อทาวน์ เข้าสั้หลังนี้ราคาหลังละล้านกว่าบาท... (ธเรศวร์ สุชีวะ, สัมภาษณ์)

คำสัมภาษณ์ดังกล่าวย่อม เป็น เครื่องยืนยันได้ดีว่าการดำเนินงานทางด้านสื่อมวลชนมีอาจที่จะละทิ้งการพึ่งพาระบบธุรกิจอื่นได้ เพื่อความอยู่รอดของตัวสื่อ ดังนั้นจึงต้องให้ความร่วมมือ และประสานความสัมพันธ์กับเจ้าของธุรกิจการค้าและบริการเป็นอย่างดี หากกลุ่มใดมิได้ιάผลประโยชน์แก่สื่อมวลชน แน่แน่นอนว่าน้ำหนักการนำเสนอย่อมน้อยกว่ากลุ่มที่ให้การสนับสนุนทางด้านรายได้แก่ "อินไซด์ทีวี"

3. โอกาสของการปฏิเสธ (Opportunity of Denial) สิ่งซึ่งจะทำให้หลักเกี่ยวกับ "ความจริงที่แท้จริง" พลังพลาด หรือเอนเอียงไปได้บ้างโดยนี้ไม่ถึง หรือโดยคาดไม่ถึงก็ได้แก่ การตัดลู่ทาง หรือการตัดโอกาสที่จะให้คนใดคนหนึ่งปฏิเสธข้อกล่าวหาอย่างใดอย่างหนึ่ง ซึ่งมีผู้กล่าวหาเขาเสียทั้งๆ ที่โดยแท้จริงแล้ว การให้โอกาสดังกล่าวนี้นับว่าเป็นขั้นตอนของหลักปฏิบัติธรรมคาจ แต่เนื่องจากเหตุที่ความบิบริคยของเวลา ซึ่งมักจะทำให้หนังสือพิมพ์ต้องทำงานให้ เสร็จอย่างเร่งด่วนภายในช่วงระยะอันจำกัด จนกระทั่งนักหนังสือพิมพ์รายนั้นๆ ไม่สามารถที่จะไปพบปะผู้ถูกกล่าวหาด้วยตนเองได้ โอกาสที่ผู้ถูกกล่าวหาจะแสดงข้อปฏิเสธของเขาต่อสาธารณะ จึงถูกตัดออกไปโดยปริยาย

ความเอนเอียงในการรายงานข่าวในส่วนนี้ เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงได้ยาก เช่นกัน เนื่องจากข้อจำกัดของสื่อในเรื่องเวลาที่ต้องรีบเร่งในการบิดคั้นจับ หรือแม้แต่เป็นความเอนเอียงที่เกิดขึ้นโดยส่วนตัวของผู้มีหน้าที่ในการรายงานข่าวสาร เนื่องจากอาจมีความไม่ชอบบุคคลที่เป็นข่าวโดยส่วนตัว หรืออาจมีขอบเขตกิจกรรมการกระทำบางอย่างของบุคคลนั้นๆ ก็เป็นได้ เมื่อมีผู้อื่นกล่าวหา โจมตีบุคคลดังกล่าว ก็ไม่ลงแก่ข่าวให้ ช้ายังเขียนในเชิงสนับสนุนเข้าไปอีก ทำให้บุคคลที่ตกเป็นข่าวมีสามารถจะแก้ข้อกล่าวหาได้ ในกรณีของ "อินไซด์ทีวี" ก็มีโอกาสหลีกเลี่ยงความเอนเอียงดังกล่าวได้ เพราะหากไม่ชอบบุคคลใด แม้ว่าเขาจะไม่เป็นดังที่ตกเป็นข่าวก็ไม่แก่ข่าวให้

...อย่างบางคนที่จะคิดว่าเล่นได้ หรือเล่นไม่ได้ บางคนเรื่องมาก พูดถึงนิดพูดถึงหน่อย ก็ไม่ได้ ที่จะเลิกแคะเลย เพราะถือว่าเราก็มีศักดิ์ศรี หากคุณไม่ชอบให้พูดถึง ผมจะไม่พูด ไม่เสนอเรื่องอะไรที่เกี่ยวกับคุณเลย... (ธเรศวร์ สุชีวะ, สัมภาษณ์)

4. การละเว้นเสียจากความเอนเอียงต่อผู้ใกล้ชิด (Avoidance of Cronyism)

นักหนังสือพิมพ์ประเภทนักข่าวอาชญากรรม ซึ่งมีการติดต่อกับตำรวจตามสถานีตำรวจต่างๆ มักจะได้รับการคำนิยามว่าละเมิดหลังปฏิบัติทางจริยธรรมในขั้นนี้ยิ่งกว่านักข่าวอื่นๆ หรืออย่างน้อยก็ถูกสงสัยว่ามีความเอนเอียงต่อผู้ซึ่งถือว่าเป็นแหล่งเบาะแสของข่าว เนื่องจากไปติดต่อกับหัวหน้าอย่างใกล้ชิดต่อแหล่งข่าวตลอดเวลา จนกระทั่งผลงานของเขาเกือบจะกลายเป็นสิ่งซึ่งทำให้เขาได้ชื่อว่า เป็นเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ส่วนตัวอย่างไม่เป็นทางการของตำรวจ หรือมีเจตนาอย่างน้อยก็ทำให้จิตใจของนักหนังสือพิมพ์รายอื่นๆ แก่งไถ่ไปในทางที่อยากจะทำตัวให้เป็นประโยชน์เจ้าหน้าที่ ซึ่งมีใช้ทางการของฝ่ายตำรวจ หลักจริยธรรมขั้นนี้ ถ้าหากไม่ระมัดระวังให้หนักแน่น ความสัมพันธ์ส่วนบุคคลก็จะทรงอิทธิพลต่อการรายงานข่าว และ เมื่อใดที่เกิดภาวะเช่นนี้ ความเอนเอียงต่อผู้ใกล้ชิดก็จะเป็นสิ่งที่หนีไม่พ้น

ในขั้นนี้ สำหรับ "อินไซด์ทีวี" แล้วเป็นเรื่องที่เป็นไปไม่ได้ที่จะมีความเป็นกลางในเรื่อง "การละเว้นเสียจากความเอนเอียงต่อผู้ใกล้ชิด" เพราะ "อินไซด์ทีวี" เป็นสิ่งพิมพ์ที่ต้องอิงผลประโยชน์กับสื่อโทรทัศน์ อันเป็นธรรมชาติของสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทสนับสนุนสื่อโทรทัศน์ ดังนั้นบุคคลที่ใกล้ชิดเป็นบุคคลในวงการโทรทัศน์ และเป็นบุคคลที่ทรงอิทธิพลต่อ "อินไซด์ทีวี" เป็นอย่างมาก เพราะเป็นแหล่งข้อมูล ซึ่งเปรียบเสมือนเป็นอาหารคอยหล่อเลี้ยงให้ "อินไซด์ทีวี"

สามารถดำรงคงอยู่ได้ หากปราศจากข้อมูลข่าวสารจากกลุ่มคนเหล่านั้น "อินไซค์ทีวี" คงต้องปิดตัวเองลง เมื่อกลุ่มบุคคลดังกล่าวมีความสำคัญต่อ "อินไซค์ทีวี" แน่แน่นอนว่า "อินไซค์ทีวี" ย่อมให้ความสำคัญในลักษณะนี้ ดังนั้นการรายงานข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานของกลุ่มผู้ผลิตสร้างสรรค์รายการต่างๆ จึงเป็นไปในลักษณะของการสนับสนุนส่งเสริมรายการ และนำเสนอส่วนที่ดี ส่วนที่พึงประสงค์นำเสนอต่อกลุ่มผู้อ่าน ละ เว้นข่าวสารข้อมูลที่เป็นผลลบต่อกลุ่มบุคคลดังกล่าว เนื่องจาก เป็นลักษณะอย่างหนึ่งของสังคมไทยเราด้วยที่เน้นใน เรื่องของความกตัญญูกับผู้มีบุญคุณ ดังนั้น จึงมีต้องสงสัยเลยว่า การรายงานข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับบุคคลกลุ่มต่างๆ ดังกล่าวนั้น ย่อมออกมาในทางที่ดีด้านเดียว อย่างกรณีของ "กันตนา" เป็นต้น

5. การละเว้นเสียจากความเคียดแค้นพยาบาท (Aroidance of Vengeance)
ด้านที่ตรงข้ามกับความลำเอียงต่อผู้ใกล้ชิดก็คือ ความเคียดแค้นพยาบาท ความสำนึกอันนี้อาจจะเกิดขึ้นจากการที่นักหนังสือพิมพ์ไม่ได้รับความอนุเคราะห์ที่เกื้อกูลจากเจ้าหน้าที่ ซึ่งเขาไปติดต่อกับเกี่ยวกับการปฏิบัติงานเสาะหาข่าวสาร เขาก็มักจะแสดงความรู้สึกออกมาในทางของ เคียดแค้นพยาบาทคนใดคนหนึ่ง เป็นพิเศษ

สำหรับในกรณีความ เป็นกลางจะ เกิดได้จะต้องละ เว้นจากความ เคียดแค้นพยาบาทนี้ สื่อมวลชนโดยทั่วไปดำเนินงานโดยคนแล้วไซ้ร้ ยากยิ่งที่จะไม่นำความ เคียดแค้นส่วนตัวไปใส่ไว้กับการรายงานข่าวสาร เพราะขึ้นชื่อว่าคน จะต้องมีความรู้สึกชั่วดีปะปนกัน สิ่งใดที่กระทบคนเราในทางที่เราไม่ชอบ คนเราย่อมเกิดการอาฆาตพยาบาท และหาทางแก้แค้น หรือแก้เผ็ดกับคนที่ทำให้เราต้องเจ็บช้ำ หรือทำให้เราเสียหาย ดังนั้นจะ เห็นได้ว่าการรายงานข่าวสารของนักข่าว มักจะสอดใส่ความคิดเห็นของตนเองไปในข้อเขียน บางคนถึงกับใส่ร้ายป้ายสี และเสนอข้อมูลที่ปราศจากความเป็นจริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งหากบุคคลนั้น เป็นคนเด่นดัง ก็จะทำให้ เสื่อมเสียชื่อเสียงเลยทีเดียว กรณีของ "อินไซค์ทีวี" จะเห็นได้ว่า ก็มีอาจละ เว้นความ เคียดแค้นพยาบาท หรือความไม่ชอบบุคคล หรือหน่วยงานที่ตกเป็นข่าวได้ ยกตัวอย่างเช่นกรณีของช่อง 3 ที่หันมาจัดทำ "ทีวีนิวส์" "อินไซค์ทีวี" เกิดความไม่พอใจ จึงมีการแก้ล่าช่อง 3 ด้วยการเสนอเรื่องราวของทางช่อง 3 ให้มากยิ่งขึ้น เพื่อให้ช่อง 3 รู้สึกเสียใจที่ต้องลงทุนมหาศาลในการไปปรโมทตัวเอง ทั้งๆ ที่ "อินไซค์ทีวี" ก็ทำให้อยู่แล้ว หรืออย่างกรณีไม่ชอบความประพฤติของคาราบางคน "อินไซค์ทีวี" ก็เสนอข่าวบุคคลนั้นๆ ในแง่ลบ เป็นต้น

...บางคนอยากดัง พูดยให้สัมภาษณ์อ่อยปาก อย่างดี คอกระด้น ให้สัมภาษณ์ว่าเสียใจ
 คอนนี้ออกหัก รักเขาแต่เขาไม่รักเรา ออกหักอย่างนั้นอย่างนี้ ทั้งที่ตัวเองก็มีลูกมีเมียแล้ว
 เราอีกคนนึง แต่อันนี้มัน เป็นพื้นฐานของเรา เราออกเพื่อนร่วมงานเราได้ เราจะเล่น
 ค่าแรงๆ หนักๆ ให้สะใจไปเลย มีลูกมีเมียแล้วยังไปเล่นกับคนอื่น เขาหลอกเด็กนี่หว่า...
 บางอย่างมัน เป็นความรู้สึกส่วนตัวเราชอบ ถ้าไม่ชอบก็คส่งเลย... (ธ เรศวร์ สุศิวะ,
 สัมภาษณ์)

เมื่อการคัดเลือกข่าวสารมีขีคจากัดอื่น เนื่องมาจากธรรมชาติ ของสื่อสิ่งพิมพ์ประเภท
 สนับสนุนสื่อโทรทัศน์เอง ความรู้สึกส่วนตัว ความสัมพันธ์กับกลุ่มผลประโยชน์ต่างๆ ทำให้เกิดความ
 เกรงใจไม่กล้า เสนอข่าวสารอย่างตรงไปตรงมาทุกแง่ทุกมุม ทำให้ระดับมากน้อยของความเป็น
 กลาง หรือจุดยืนในเรื่อง "ความเป็นกลาง" ของ "อินไซด์ทีวี" เปลี่ยนแปลงไปตามภาวะการณ
 แวดล้อม ด้วยขีคจากัดต่างๆ เช่นนี้ หากมองในแง่บทบาทของสื่อสิ่งพิมพ์สนับสนุนสื่อโทรทัศน์ ใน
 ในอันที่จะ เพิ่มพูนคุณภาพที่มีต่อสื่อโทรทัศน์ ดังกรณีตัวอย่างของ "อินไซด์ทีวี" คงคาดหวังไม่ได้
 อย่างเต็มที่ว่าสื่อสิ่งพิมพ์สนับสนุนโทรทัศน์ จะสามารถช่วยยกระดับคุณภาพต่างๆ ของโทรทัศน์ให้
 ดีกว่าที่เป็นอยู่ได้อย่างน่าพอใจ เนื่องจากปัจจัยต่างๆ ที่กล่าวมาแล้วเป็นตัวกำหนดการเลือก
 ประเด็น วิธีการนำเสนอให้เป็นไปดังที่ได้กล่าวมาแล้ว เช่น ความไม่สามารถที่จะวิพากษ์วิจารณ์
 ในด้านลบของโทรทัศน์ได้อย่างเต็มที่ ดังเหตุผลที่ได้อธิบายมาข้างต้น แน่แน่นอนว่าบทบาทหน้าที่ของ
 สิ่งพิมพ์บันเทิงประเภทนี้ ก็คง เป็นเพียงสื่อที่ทำหน้าที่ในการสนับสนุนรายการของกลุ่มผู้ผลิตต่างๆ
 ให้เป็นที่นิยมของประชาชน แต่คงจะไม่อาจก้าวไปถึงขั้นที่จะกระตุ้นให้มีการพัฒนารายการให้มี
 คุณภาพได้ ผลที่เกิดขึ้นก็คือ หากสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทสนับสนุนโทรทัศน์ยังมีสถานภาพและทำหน้าที่ใน
 ระดับปัจจุบันแล้ว แม้ว่าจะมีปริมาณสื่อสิ่งพิมพ์ดังกล่าวเพิ่มมากขึ้น ก็อาจจะไม่มีความสัมพันธ์อย่าง
 มาก และโดยตรงต่อคุณภาพของโทรทัศน์ รายการเหล่านั้นก็ยังมีอาจก้าวเข้าสู่การเป็นรายการ
 คุณภาพที่ช่วยยกระดับผู้ชมให้ดีขึ้นกว่าเดิม รายการโทรทัศน์ก็คงวนเวียนอยู่แต่ เรื่อง "น้ำเน่า"
 และการโพรโมท เทป เพลงให้ประชาชนใคร่อยากซื้อหามา เป็น เจ้าของเท่านั้นเอง

"อินช็อคทีวี" ให้การสนับสนุนวงการโทรทัศน์

"อินช็อคทีวี" เปิดตัวขึ้นมาเพื่อทำหน้าที่ให้การสนับสนุนสื่อโทรทัศน์โดยตรง ตั้งขึ้นเมื่อหลายสัปดาห์ก่อน จึงได้รวบรวมเรื่องราว เหตุการณ์ ตลอดจนความเคลื่อนไหวต่างๆ ในแวดวงบันเทิงที่เกี่ยวข้องกับโทรทัศน์ เสียเป็นส่วนใหญ่

ในการกระพือพาทหน้าที่ให้การสนับสนุนสื่ออย่างโทรทัศน์นั้น โดยนัยแล้วการนำเสนอเนื้อหาสาระที่รายล้อมอยู่กับ เรื่องของวงการบันเทิงทางโทรทัศน์ จำเป็นอยู่เองที่จะต้องเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับสถานีโทรทัศน์ รายการต่างๆ ตลอดจนทั้งความเป็นไปของเหล่าศิลปิน ดารา นักร้อง นักแสดง และผู้อยู่ในวังวนของการสร้างสรรค์งานทางด้านความบันเทิง ด้วยเหตุนี้ เราอาจปรับมุมมองได้ว่า ในขณะที่สิ่งพิมพ์บันเทิงที่สนับสนุนโทรทัศน์ เช่นกรณีของ "อินช็อคทีวี" กระพือพาทหน้าที่ของคนในการรวบรวมปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นในวงการบันเทิง แล้วรายงานเหตุการณ์เหล่านั้นให้ประชาชนได้รับทราบนั้น การรายงานหรือถ่ายทอด เรื่องราวอันเกี่ยวเนื่องกับ ดารา รายการ หรือแม้แต่สถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆ ก็ตาม ถือได้ว่าเป็นการสนับสนุนวงการโทรทัศน์ในทางอ้อม ซึ่งจะแบ่งประเภทการให้การสนับสนุนออกเป็น 3 ประเภทด้วยกันคือ

1. สนับสนุนดารา
2. สนับสนุนรายการโทรทัศน์
3. สนับสนุนสถานีโทรทัศน์

สนับสนุนดารา

เมื่อพูดถึงคำว่า "ดารา" ทุกคนย่อมรู้จักกันเป็นอย่างดีว่า ดารา คือ ผู้ที่มอบความบันเทิงเร้าอารมณ์ให้กับประชาชน ด้วยรูปแบบที่แตกต่างกันออกไปตามความสามารถของแต่ละบุคคล และเหล่าดาราก็เป็นที่รู้จักของประชาชนได้ จำต้องอาศัยสื่อมวลชนเป็นผู้เผยแพร่ข่าวสารให้ประชาชนได้รับทราบว่า ดาราคนนั้นๆ เป็นใครมาจากไหน มีผลงานทางด้านความบันเทิงอย่างไรบ้าง ดาราบางคนอาจมีความสามารถสูง แต่ถ้าหากขาดสื่อมวลชนเป็นแรงหนุนส่ง ดาราคนนั้นอาจไม่เป็นที่รู้จักของประชาชน หรืออย่างตึกที่รู้จักหน้าค่าตา แต่ไม่เป็นที่นิยมของประชาชนก็ได้

การให้การสนับสนุนคารานั้น สื่อมวลชนสามารถกระทำได้โดยการเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับคารา ไม่ว่าการนำเสนอจะออกมาทางด้านบวกหรือลบก็ตาม อย่างน้อยการที่มีชื่อคาราปรากฏอยู่ตามสื่อมวลชน เป็นการกระจายการรับรู้ให้คนหมู่มากได้รู้จักเหล่าคารา และทำให้คาราเป็นบุคคลที่โดดเด่นในวงสังคม และเป็นที่ยู่งักกันอย่างแพร่หลายในหมู่ประชาชน

มองย้อนกลับมาถึง "อินไซด์ทีวี" กล่าวได้เลยว่า "อินไซด์ทีวี" เป็นสื่อมวลชนประเภทหน้าที่ได้กระแทบทาบหน้าทีในเชิงชื้อชวนและให้การสนับสนุนคารานักร้อง นักแสดง ตลอดจนพิธีกร หรือผู้ดำเนินรายการต่างๆ ให้เป็นที่รู้จักของสาธารณชน ด้วยการขิดเขียนเรื่องราวของเหล่าศิลปิน ในรูปของข่าว บทความ คอลัมน์ซุบซิบ หรือรูปแบบต่างๆ ที่ปรากฏให้เห็นตามหน้าต่างๆ ของหนังสือ ในลักษณะนี้สื่อสิ่งพิมพ์ประเภทสนับสนุนโทรทัศน์เล่มอื่นๆ คงจะมีลักษณะไม่แตกต่างกัน

การนำเสนอเรื่องราวของคาราที่ปรากฏออกมาใน "อินไซด์ทีวี" นั้น มีทั้งเขียนในลักษณะของการแนะนำให้รู้จักสำหรับคาราที่เพิ่งเข้าสู่วงการมา การแสดงของเหล่าศิลปิน รวมตลอดทั้งเรื่องราวชีวิตส่วนตัวของบุคคลเหล่านี้ ยังมีการเขียนพาดพิงมากเท่าใดยังทำให้คาราเป็นที่รู้จักมักคุ้นของประชาชน และเมื่อประชาชนคุ้นเคยแล้ว ย่อมให้การต้อนรับและอยากติดตามผลงานของคาราเหล่านั้น ในส่วนของการเขียนถึงภาระหน้าที่ทางการแสดงทำให้ผู้อ่านใคร่อยากติดตามดูว่า ผลงานของคาราที่สื่อมวลชนนำเสนอจะออกมาในรูปแบบใด การให้การสนับสนุนคารานอกจากออกมาในรูปของการเขียนถึงบ่อยๆ แล้ว ยังมีการเขียนเชียร์คารา หรือนำเรื่องราวส่วนตัวของคารามาตีพิมพ์ เช่น คอลัมน์ "หลักนำชีวิต" มีการลงประวัติโดยย่อของคารา หรือรายงานเกี่ยวกับการดำเนินชีวิตประจำวันของคารา การรับชมรายการโทรทัศน์ ความเป็นอย่างบ้าน ก็หาอ่านได้จากคอลัมน์ "เอกเขนกหน้าจอ" เป็นต้น คอลัมน์เหล่านี้เป็นการบอกกล่าวให้ประชาชนได้รู้จักคารามากยิ่งขึ้น ซึ่ง "ดร. จานง รั้งสิกุล" ได้แสดงทัศนะในเรื่องนี้ว่า (สัมภาษณ์)

...ค่านิยมเกี่ยวกับคาราในสมัยหลังๆ เปลี่ยนไปมาก คารากลายเป็นบุคคลสำคัญของสังคม คารามีจำนวนมากขึ้น เป็นง่ายกว่าแต่ก่อน คือสามารถเล่นฮิต คิดความนิยม เล่นเรื่องเดียวเข้าท่าก็ดัง...การเป็นคาราง่ายเพราะมีธุรกิจเข้ามาเกี่ยวข้อง หนังสือประเภทอินไซด์ทีวี มีส่วนในการสร้างคาราอย่างมากเหมือนกัน

อย่างไรก็ตาม หากมองในมุมกลับจะเห็นว่า "อินไซด์ทีวี" เสนอเรื่องราวของดารานามุมมองที่ไม่เป็นกลางนัก กล่าวคือ เน้นเสนอเรื่องราวของดารามาก และละเว้นการเสนอเรื่องราวของดารบางคน ทั้งนี้อาจเป็นข้อจำกัดของ "อินไซด์ทีวี" ที่มีอาจารย์งานข่าวสารทุกอย่างได้หมด และการเลือกเสนอเรื่องราวของดาราต้องเน้นดาราที่อยู่ในความนิยมของผู้อ่าน ตลอดจนการเลือกเสนอเรื่องราวของดาราที่มีความสัมพันธ์อันดีกับ "อินไซด์ทีวี" มากกว่าที่จะเสนอเรื่องราวของดาราที่ไม่คุ้นเคยกัน ทำให้เกิดความไม่เท่าเทียมกันในการรายงานข่าวสาร

จากการวิเคราะห์ "อินไซด์ทีวี" ในเชิงปริมาณเรื่องการสนับสนุนดารานั้น พบว่า การกล่าวขวัญถึงดารานั้นสามารถแยกออกได้ เป็น 2 ประเด็น คือ การเขียนถึงดาราเกี่ยวกับผลงานการแสดงและเรื่องชีวิตส่วนตัว ผลจากการวัดความถี่ ปรากฏว่า "อินไซด์ทีวี" เสนอเรื่องราวเกี่ยวกับดาราทางด้านการแสดง การทำงาน มากกว่าเสนอเรื่องราวส่วนตัว ดังตารางข้างล่างนี้

ตารางที่ 2 การนำเสนอเรื่องราวของดาราที่ปรากฏใน "อินไซด์ทีวี"

ประเภท เนื้อหา	ความถี่	ร้อยละ
เรื่องส่วนตัว	686	32.25
เรื่องการแสดง/การทำงาน	1,441	67.75
รวม	2,127	100.00

สนับสนุนรายการโทรทัศน์

รายการที่นำเสนอขายทางสถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆ นั้น มีความหลากหลายมากมาย ยากที่ผู้ชมโทรทัศน์สามารถติดตามได้ตลอดหมดทุกรายการ ดังนั้น จึงจำเป็นต้องเลือกรับชม

รายการที่ตรงตามความสนใจของคุณ หนทางหนึ่งในการเลือกสรรรายการโทรทัศน์ก็คือ การพิจารณาจากตารางรายการ หรือดูจากรายละเอียดโดยย่อของรายการที่ได้รับการตีพิมพ์ตามสื่อสิ่งพิมพ์อย่างหนังสือพิมพ์ หรือนิตยสารบางฉบับ สำหรับ "อินไซด์ทีวี" นั้น ได้รวบรวมตารางรายการ รายละเอียดโดยย่อของรายการของสถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆ ตลอดจนสัปดาห์ รวมถึงเบื้องหน้าเบื้องหลังการจัดสร้าง และการถ่ายทำรายการต่างๆ ไว้อย่างครบครัน

แน่นอนว่าการเสนอรายละเอียดของรายการต่างๆ ไม่สามารถบรรจุได้หมดทุกรายใน "อินไซด์ทีวี" ดังนั้น จึงต้องมีการคัดเลือกเฉพาะเรื่องราว หรือบางรายการมาเสนอให้ผู้อ่านได้ทราบด้วยการลงเรื่องย่อของรายการส่วนใหญ่จะเป็นรายการที่ทาง "อินไซด์ทีวี" มีความสัมพันธ์กับกลุ่มผู้ผลิตรายการต่างๆ อย่างกรณีของกันคนาซึ่งเป็นผู้ผลิตรายการรายใหญ่ของวงการโทรทัศน์ และมีความสัมพันธ์ลึกซึ้งกับ "อินไซด์ทีวี" ทั้งในส่วนของความสัมพันธ์ส่วนตัว หรือการที่กันคนามีหุ้นอยู่ใน "อินไซด์ทีวี" ก็ตาม เช่นเดียวกับที่ "อินไซด์ทีวี" มักเสนอความเคลื่อนไหวรายการของบริษัท บอว์น ออฟเพอร์เรชั่น จำกัด ของ "โครภพ ลิมปพัทธ์" ซึ่งเป็นหุ้นส่วนคนหนึ่ง ของ "อินไซด์ทีวี" วิธีการเสนอเรื่องย่อรายการนั้น เป็นการสนับสนุนรายการโทรทัศน์ทางหนึ่ง เนื่องจากรายการมีจำนวนมากมายดั่งกล่าว ผู้ชมย่อมไม่สามารถเปิดเครื่องรับโทรทัศน์รับชมรายการได้หมด บางรายการไม่เคยย่างกรายมาสู่สายตาเลย ซึ่งรายการเหล่านั้นอาจเป็นรายการที่ผู้ชมอยากสัมผัส และเป็นรายการที่ใฝ่หาใคร่อยากติดตาม แต่เมื่อมีขีดจำกัดทางด้านการรับชม อาจเนื่องมาจากเวลาออกอากาศไม่เหมาะสม หรือออกอากาศในเวลาเดียวกับรายการที่ติดตามชมเป็นประจำ การลงรายละเอียดอย่างย่อของรายการต่างๆ เมื่อผู้อ่านอ่านพบใน "อินไซด์ทีวี" อาจเป็นการกระตุ้นความสนใจ และนำไปสู่การอยากลองชมรายการดังกล่าว ก็เป็นไปได้ หรือในบางฉบับ "อินไซด์ทีวี" ได้เขียนชมรายการบางรายการ หากผู้อ่านพบบทความหรือข้อความดังกล่าว จะเป็นแรงจูงใจให้อยากติดตามชมรายการนั้นๆ หรืออย่างน้อยที่สุดทำให้ประชาชนได้รู้จักรายการนั้นๆ เกณฑ์ที่ใช้มาในการคัดเลือกข่าวสารมานำเสนอดังกล่าว เป็นที่น่าสังเกตว่า สิ่งพิมพ์บันเทิงสนับสนุนโทรทัศน์อื่นๆ หากมีเงื่อนไขและภาวะแวดล้อม เช่นเดียวกับ "อินไซด์ทีวี" คงมีลักษณะการดำเนินงานในแนวเดียวกันไม่มากก็น้อย

นอกจากการนำเสนอในรูปแบบการลงเรื่องย่อรายการแล้ว การเสนอแบบเจาะลึกเบื้องหลังการจัดสร้าง และการถ่ายทำรายการละครหรือเกมโชว์ ตลอดจนการถ่ายทำมิวสิกวิดีโอ

ต่างๆ นับเป็นการสนับสนุนรายการได้ทางหนึ่ง โดยการเขียนลักษณะของการรายงาน เหตุการณ์ตามความเป็นจริง นำหนักข้อความในการเขียนนั้น เน้นให้เห็นถึงความพยายามและความมุ่งมั่นในการถ่ายทอดรายการต่างๆ ดังกล่าว เนื่องเพราะการเจาะลึกในกองถ่ายว่าจากนั้นจากนี้มีความยากลำบากในการถ่ายทำอย่างไร เกิดความวุ่นวายอะไรบ้างในขณะที่ถ่ายทำ ทั้งที่เกี่ยวกับตัวคาราเนาแสดง หรือเกี่ยวข้องกับทางด้านเทคนิคการถ่ายทำ การสร้างฉาก ความผิดพลาดที่เกิดขึ้นขณะถ่ายทำ จนมีการถ่ายซ่อมใหม่ เหล่านี้ นับเป็นการจุดความอยากรู้อยากเห็น และชี้ชวนให้ผู้อ่านอยากติดตามชมรายการดังกล่าวได้เป็นอย่างดี

ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าการลงรายละเอียดอย่างย่อของรายการ การลงตารางรายการ ตลอดจนการรายงาน เบื้องหลังการผลิตละครหรือรายการประเภทต่างๆ ย่อมเป็นเครื่องสนับสนุนให้รายการเหล่านั้น เป็นที่รู้จัก และได้รับความสนใจจากประชาชนมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้การให้การสนับสนุนรายการอีกหนทางหนึ่ง ซึ่งเป็นการสนับสนุนรายการในทางอ้อม โดยที่ผู้จัดทำอาจไม่รู้ตัวเลยก็ได้ นั่นคือ การลงเรื่องราวเกี่ยวกับละคร หรือรายการโทรทัศน์ที่คณะกรรมการบริหารวิทยุและโทรทัศน์ (กบว.) ตัดทอนห้ามออกอากาศ ในคอลัมน์ "เฟรมต้องห้าม" ที่เสนอเกี่ยวกับคำพูดบทสนทนา หรือภาพเหตุการณ์ เนื้อเรื่องบางฉากบางตอนของละคร หรือภาพยนตร์ที่ห้ามออกอากาศนั้น นับเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ผู้อ่านอยากทราบว่ามีความเป็นมาอย่างไร เมื่อเปิดรับชมรายการออกอากาศจริง และถูกคัดเสียดำเนินการ คำสนทนาดังกล่าว เป็นการสมควรหรือไม่ ทาง กบว. ทำเกินไปเลยหรือ เปล่า หรือว่าช่วงนั้นๆ เหมาะแล้วที่มีการห้ามแพร่ภาพออกอากาศพร้อมกันนี้ได้มีการเปิดคอลัมน์ "ย้อนศร กบว." เพื่อสัมภาษณ์ความรู้สึกนึกคิดของเจ้าของรายการคาราเนาแสดง หรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับรายการดังกล่าวว่ามีความคิดเห็นอย่างไรบ้างกับการที่ กบว. เข็น เซอร์ช่วงเวลาดังกล่าว เหล่านี้ เป็นการสนับสนุนรายการโทรทัศน์ให้ประชาชนอยากติดตามชมรายการดังกล่าวมากยิ่งขึ้น

หากพิจารณากันโดยผิวเผินแล้ว การเปิดคอลัมน์ "เฟรมต้องห้าม" หรือ คอลัมน์ "ย้อนศร กบว." นอกจากจะเป็นการสนับสนุนรายการโทรทัศน์ได้ทางหนึ่งแล้ว ยังเป็นการแสดงให้เห็นว่าทาง "อินไซด์ทีวี" มีความเห็นที่ไม่สอดคล้องกับการทำงานของคณะกรรมการบริหารวิทยุและโทรทัศน์ (กบว.) ในเรื่องของการตัดทอนบางส่วนของรายการโทรทัศน์ เช่น คำพูด, บทสนทนา, ภาพ หรือเรื่องราวเหตุการณ์ของรายการบางเรื่อง เป็นต้น โดยการรายงานส่วนที่ถูก

ห้ามออกอากาศ เผยแพร่กระจายเสียงทางโทรทัศน์ มาไว้ในหน้าหนังสือของคน รวมทั้งการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เกี่ยวข้องกับรายการที่ไม่ผ่านการพิจารณาของ กบว. เหล่านั้น เท่ากับเป็นการคอยย้ำให้เห็นว่า การทำงานของ กบว. หย่อนประสิทธิภาพ หรือจุกจิกจู้จี้จนเกินไป จนอาจก่อให้เกิดความเสียหายกับเจ้าของรายการได้ และถือได้ว่าเป็นการต่อต้านการทำงานของ กบว. ในทางอ้อม เพราะสิ่งที่ กบว. สั่งห้ามทำการเผยแพร่สู่สายตาประชาชน แต่ "อินไซด์ทีวี" กลับนำสิ่งที่ไม่ผ่านการพิจารณาของ กบว. มาตีแผ่ทางหน้าหนังสือของคน เป็นการท้าทายอำนาจของ กบว. ให้สิ้นคลอนได้อย่างเจียมใจ

จากการสัมภาษณ์ "ธเรศวร สุศิวะ" ถึงการเปิดคอลัมน์ทั้งสองดังกล่าวได้ความว่า (สัมภาษณ์)

เราเคยเปิดคอลัมน์เกี่ยวกับ กบว. เราเริ่มตอนที่อาจารย์บุญเฉีย มูลิกพงศ์ เป็นเลขา กบว. เราเปิด "กบว.พูด" เรารู้ว่คนทำงานย่อมถูกกระทบ แต่ถ้าเขาได้พูดได้ชี้แจงจะทำให้เกิดความเข้าใจระหว่างคนดู คนผลิต และคนคัดลिनมันก็ดี ได้รับความร่วมมือดีมาก ถัดมาสมัยอาจารย์ประธาน รังสิมากรณ เราก็เปลี่ยนมาเป็น "เฟรมต้องห้าม" ตรงกับปีที่ 2 ของอินไซด์ทีวี เราก็หวังจะชี้แจงให้ประชาชนทราบว่า คำนั้นถูกตัดด้วยเหตุผลอะไร มีเงื่อนไขอะไรบ้าง ก็ได้รับความร่วมมืออย่างดี ต่อมาไม่มีอินไซด์ทีวีเล่นเดี่ยวที่เล่นเรื่องนี้ มีทีวีอื่นเท็ง และข่าวหน้าบันเทิงของหนังสือพิมพ์รายงานก็เล่นเรื่องเดียวกันนี้... ตอนหลังทุกคนแห่กันไปเอา เขาเลยต้องคัดเลือก เอาสิ่งที่มีนคติหน่อยมาให้เรา ทุกฉบับเหมือนกับหมด เราก็ดี้น แต่ก็ไม่สำเร็จเมื่อทาง กบว. ไม่ให้ความร่วมมือ จนมาถึงยุคปัจจุบันเขาไม่ให้ความร่วมมือกับเราเลย เหมือนว่าเราจะประจานความขี้ต้อของเขา เขามองอีกมุม ทั้งที่เราร้อมที่จะเป็นปากเสียงให้เขา เขาไม่คิดในสิ่งนี้เราเสียใจ ดังนั้น คอลัมน์เหล่านี้จึงไม่มี ถ้าเขาอยากชี้แจงเราจะลงแค่สิ่งที่เขาให้มามันบางเหลือเกิน มันเขามาก เราจึงไม่ลงให้ สำหรับการเปิดคอลัมน์ "ย้อนสร กบว." เราอยากให้คนทั้งสองฝ่ายมาคุยกัน แต่มันเป็นไปได้ เพราะคนคัดลिनมองไปแล้ว คนทำบอกเขามีเหตุผลของเขา เราอยากใช้หน้ากระดาษของเราให้เป็นประโยชน์ คนอ่านได้เกิดความคิดว่าใครถูกใครผิด ใครดีกว่ากัน แต่ว่าทุกคนหนีไม่ยอมยกปะทะ คนทำงานก็เป็นข้าราชการ เขาขอให้แต่ละเดือนหมดไป เขาก็รับเงินเดือน แต่คนทำงาน เขาต้องแข่ง เขาต้องคิดก่อนแล้วก่อนที่จะลงมือทำโฆษณา

เขาต้องคิดหลายคน แต่ความคิดของเขาถูกสกัดกั้นโดยคนที่ทำงานแบบเรื่อยๆ มาเรื่อยๆ ที่เข้าใจทั้งสองฝ่าย คนทำงานเขามีเป้าหมายอะไร ข้าราชการก็คือข้าราชการ แต่เขามีอำนาจที่จะสร้างเงื่อนไข อย่าไปอหังการกับเขา เขาจะใช้อำนาจเลย... อินไซด์ทีวี ก็เคยถูกเซ็นเซอร์ ผมบอกว่าจะออกไปก่อนนะ ทำไมไม่เซ็นเซอร์ก่อนหน้านี้ มันไม่ทันต้องออกอากาศ เมื่อพูดถึงด้วย เขาก็ลุ่มอล่วย เขาต้องการให้เราไปพูดคุยกัน...

นอกจากนี้ "ธเรศวร สุชีวะ" ยังได้เคยแสดงทัศนะเกี่ยวกับการทำงานของ กบว. ใน การสัมมนาเรื่อง "การวิเคราะห์บทบาทหน้าที่ของ กบว." ที่ห้องประชุมคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย ในวันที่ 24 สิงหาคม 2531 ความว่า

...เจ้าหน้าที่ของหน่วยงาน กบว. ประกอบด้วย ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านต่างๆ บางครั้ง กรรมการที่ทำหน้าที่เซ็นเซอร์รายการมองเพียงอย่างเดียว ว่าอะไรผิดศีลธรรม ภาษาไทย สะกดถูกหรือไม่ ตัวย่อต้องมีจุดตรงไหน... การตัดสินใจผลงานไม่มีหลักเกณฑ์อะไรยึด ใช้ การโหวตเสียงระหว่างคณะกรรมการ 5 คน บางครั้งเสียงมาก อาจไม่จำเป็นต้องถูกต้องเสมอไป... อย่างที่เจอกับตัวเอง ผมใช้คำว่า "โปสเตอร์" ในสปอศโฆษณานั่งสื่อ อินไซด์ทีวีของผมมาได้เป็นร้อยฉบับ พอมาฉบับที่ 109 ทาง กบว. บอกใช้ไม่ได้ต้องใช้คำว่า "ภาพพิมพ์" ผมไม่เข้าใจ แล้วทำไมให้ผมทำออกอากาศมานานได้ ผมทำงานกับสื่อด้วยตัวเอง ก็ยังเกิดปัญหาเดียวใช้ได้ เดียวใช้ไม่ได้... อีกอย่างที่พบก็คือ โฆษณาบางอย่าง ผ่านการพิจารณาไปแล้ว ออกอากาศไปเรียบร้อยแล้ว และกลับมาโฆษณาใหม่ ปรากฏว่าไม่ผ่านการพิจารณา อันนี้เสียหายในเชิงธุรกิจ ดังนั้น กบว. น่าจะมีหลักเกณฑ์แน่นอนในการทำงานว่า อย่างนี้ใช้ได้ อย่างนี้ใช้ไม่ได้ อย่าใช้อารมณ์ความรู้สึกมาเป็น เกณฑ์ในการตัดสินใจ...

จากคำสัมภาษณ์ประกอบกับการทูลอภิปราญของ "ธเรศวร สุชีวะ" จะเห็นได้ว่า จุดยืนในเรื่องความเป็นกลางของ "อินไซด์ทีวี" นั้นไม่แน่นอน กล่าวคือ หากเป็นการเซ็นเซอร์รายการที่ไม่เกี่ยวข้องกับ "อินไซด์ทีวี" ทาง "อินไซด์ทีวี" พยายามเสนอข้อความที่ถูกเซ็นเซอร์จากทาง กบว. ผ่านทางคอลัมน์ "เฟรมต้องห้าม" ด้วยความเป็นกลาง แต่พอถึงกรณีที่ "อินไซด์ทีวี" ไม่ผ่านการพิจารณาของ กบว. ในเรื่องการใช้ถ้อยคำในสปอศโฆษณา "อินไซด์ทีวี" ก็แสดงปฏิกิริยา

ต่อต้านการค้าเงินงานของ กบว. แสดงว่า "อินโซคทีวี" เป็นกลางในกรณีของคนอื่น แต่เมื่อ เป็นกรณีหรือ เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของตนเอง ระดับความเป็นกลางในแง่ของการ เป็นสื่อมวลชนได้ลดน้อยถอยลงไปอย่างเห็นได้ชัด

สนับสนุนสถานีโทรทัศน์

รูปแบบในการให้การสนับสนุนสถานีโทรทัศน์นั้น คงมองออกมาได้ไม่ชัดเจนนัก เพราะโดยความนิยมของผู้อ่านแล้ว จุดประสงค์ในการซื้อหนังสือบันเทิงอย่าง "อินโซคทีวี" ก็คือ ต้องการอยากรู้เรื่องราวเกี่ยวกับดารามากที่สุด รองลงมาก็จะเป็น เรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับตัวดารานั้นคือ ละคร หรือรายการที่เหล่าดาราร่วมแสดง หรือร่วมรายการ มากกว่าที่จะมุ่งให้เกิดความสนใจในเรื่องเกี่ยวกับสถานีโทรทัศน์โดยตรง แต่ก็มิอาจปฏิเสธโดยสิ้นเชิงว่า เรื่องราวความเคลื่อนไหวของสถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆ ขาดเสน่ห์ในการดึงดูดความสนใจจากผู้อ่านเสียทีเดียว ทว่าหากเรื่องราวนั้น เกี่ยวพันกับตัวดารารายการ หรืออาจเกี่ยวพันกับผลประโยชน์ของคนดูแล้ว การนำเสนอเนื้อหาสาระข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับสถานีโทรทัศน์ย่อมเป็นที่สนใจของประชาชน เช่น เดียวกัน

การสนับสนุนโทรทัศน์ของ "อินโซคทีวี" ก็คงเหมือนสื่อสิ่งพิมพ์สนับสนุนโทรทัศน์เล่มอื่นๆ โดยการลงรายการของแต่ละสถานี โดยมีการจัดแบ่งเป็นหน้าๆ ไปเลย ว่า หน้าใด เสนอเรื่องราวรายการของสถานีโทรทัศน์ช่องใด นอกจากนี้ ข่าวความเคลื่อนไหวของสถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆ ก็ปรากฏให้เห็นในหน้า 1 ซึ่งก็แล้วแต่ว่าในช่วงเวลาขณะนั้น สถานีโทรทัศน์ช่องใดมีการเปลี่ยนแปลง เคลื่อนไหวไปในทิศทางใด จะมีการรายงานให้ทราบเป็นระยะๆ หากมองในภาพรวมหรือมองโดยผิวเผินแล้ว ผู้อ่านอาจคิดว่า การให้การสนับสนุนสถานีโทรทัศน์แต่ละช่องนั้น เป็นไปโดยเท่าเทียมกันไม่มีความแตกต่างแต่ประการใด

แต่จากการศึกษาวิเคราะห์ พบว่า "อินโซคทีวี" ได้ให้ เนื้อที่การนำเสนอเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับสถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆ แตกต่างกัน กล่าวคือ จากการวัด เนื้อที่การนำเสนอข่าวสารของสถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆ เป็นตารางนิ้ว ปรากฏว่า "อินโซคทีวี" ได้ให้ เนื้อที่ในการรายงานข่าวของสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 มากที่สุด รองลงมาคือ ช่อง 5, ช่อง 7, และ

ช่อง 9 อ.ส.ม.ท. ส่วน ช่อง 11 นั้น เป็นสถานีน้องใหม่ที่เกิดขึ้นหลังจากการเปิดตัวของ "อินไซด์ทีวี" ดังนั้นจึงมิได้มีการวัดเนื้อที่เพื่อทำการเปรียบเทียบการนำเสนอเนื้อหาของสถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆ ดังกล่าว แต่จากการสังเกตการณ์ของผู้วิจัย พบว่า แม้สถานีโทรทัศน์ช่อง 11 ได้มีการดำเนินการ และแพร่ภาพกระจายเสียงรายการต่างๆ ไปบ้างแล้วก็ตาม แต่ทว่าในระยะเริ่มแรก "อินไซด์ทีวี" มิได้มีการกล่าวถึงรายการของช่อง 11 แยกออกอย่างชัดเจนจากรายการของสถานีโทรทัศน์ส่วนภูมิภาค ซึ่งรายการต่างๆ ของสถานีโทรทัศน์ส่วนภูมิกาศนั้น "อินไซด์ทีวี" ได้เสนอรายละเอียดของรายการของสถานีเหล่านั้นในรูปของตารางรายการ โดยได้ข้อมูลรายละเอียดจากบริษัท นิวส์เบ็ทเวิร์ค ซึ่งเป็นบริษัทเอกชนที่เช่าเวลาของสถานีของกรมประชาสัมพันธ์ อย่างไรก็ตาม แม้สถานีโทรทัศน์ช่อง 11 ได้ทำการแพร่ภาพออกอากาศเต็มเวลา เช่นเดียวกับสถานีโทรทัศน์ช่องอื่นๆ ในส่วนกลาง ทว่าการเสนอเนื้อหาสาระเกี่ยวกับรายการของสถานีโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ช่อง 11 กรมประชาสัมพันธ์ ยังคงพบความแตกต่างในเรื่องเนื้อหาการนำเสนอ เช่น เดิม แสดงให้เห็นว่า "อินไซด์ทีวี" เลือกเสนอเนื้อหาสาระของสถานีโทรทัศน์แต่ละช่องแตกต่างกัน

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำเสนอเนื้อหาสาระของสถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆ แตกต่างกันไปใน "อินไซด์ทีวี" สามารถแบ่งได้ เป็น

- บุคลิกลักษณะและความโดดเด่นของสถานีโทรทัศน์แต่ละช่อง
- ความนิยมชมชอบในรายการของกลุ่มผู้รับ

บุคลิกลักษณะและความโดดเด่นของสถานีโทรทัศน์แต่ละช่อง

สถานีโทรทัศน์แต่ละช่องมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวของตนเอง ทั้งนี้เป็นผลสืบเนื่องมาจากการดำเนินการทางธุรกิจที่เป็นของเอกชน และสถานีโทรทัศน์ที่อยู่ภายใต้การควบคุมดูแลจากรัฐ ความมีอิสระและความคล่องตัวในการดำเนินงานต่างๆ ส่งผลต่อรายการที่นำเสนอทางสถานีโทรทัศน์แต่ละช่องให้มีความแตกต่างกัน กล่าวคือ สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 เป็นสถานีของเอกชนที่เข้าช่วงมาจากหน่วยงานของ อ.ส.ม.ท. การที่องค์กรของช่อง 3 มิได้ผูกขาดโดยหน่วยงานของรัฐ แน่แน่นอนว่าการบริหารงานย่อมมุ่งเน้นผลทางด้านธุรกิจ และการที่จะประสบความสำเร็จทางด้านการค้า จำต้องพยายามสนองตอบความต้องการของชนหมู่มาก และต้องดึง

กลุ่มผู้ชมทำให้ได้มากที่สุด หนทางสู่ความสำเร็จดังกล่าวโดยใช้วิธีการหยิบยื่นความพึงพอใจ ความบันเทิง เรียงร้อยในรูปแบบต่างๆ และรูปแบบความบันเทิงที่ทางช่อง 3 ส่งมอบให้แก่ผู้ชมก็คือ ความบันเทิงในรูปแบบของ "ละคร" คงไม่มีใครปฏิเสธว่า ช่อง 3 นั้น มีรายการละครเป็นตัวชูโรงที่โดดเด่น ทางด้านสถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 ซึ่งอยู่ภายใต้การดูแลของกองทัพบก รายการที่เน้นความบันเทิงที่เด่น เป็นพิเศษคงไม่มีรายการใดเด่นเกินเกมโชว์อย่าง "มาตามัด" สำหรับช่อง 7 เ็นผู้นำหนักไปทางด้านกีฬา รองลงมาคือ รายการละคร และรายการเกี่ยวกับการเกษตร เนื่องจากช่อง 7 เป็นสถานีโทรทัศน์ที่ทำการแพร่ภาพออกอากาศได้ตลอดทั่วทั้งประเทศ ก่อนสถานีอื่นใด ดังนั้นรายการของทางช่อง 7 จึงต้องตอบสนองผู้ชมที่พำนักพักพิงอยู่ตามชนบทด้วย ผิดกับสถานีโทรทัศน์ช่องอื่น ซึ่งเมื่อแรกเริ่มดำเนินการยังมีรายการแพร่ภาพออกอากาศเพียงเฉพาะบางพื้นที่เท่านั้น มิได้ขยายเครือข่ายครอบคลุมพื้นที่ทั่วประเทศอย่างที่ เป็นอยู่ในปัจจุบัน ดังนั้น เนื้อหารายการของสถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆ จึงมุ่งเสนอ เพื่อกลุ่มผู้ชมที่มีवासสถานในส่วนกลาง เป็นส่วนใหญ่ ทางด้านสถานีโทรทัศน์ช่อง 9 อ.ส.ม.ท. ภาพโดยรวมแล้วไม่มีรายการบันเทิงใดที่โดดเด่น เป็นพิเศษ ค่อ เมื่อมีการปรับปรุงคุณภาพในการรายงานข่าวได้ เป็นที่ถูกต้องถูกใจของผู้ชมทางบ้าน รูปแบบของทางสถานีจึงโดดเด่นในเรื่องการรายงานข่าวมากกว่ารายการบันเทิง ในส่วนของช่อง 11 กรมประชาสัมพันธ์ เป็นสถานีโทรทัศน์ที่เริ่มดำเนินงานมาได้เพียงไม่กี่ปี กอปรกับ เป้าหมายในการก่อตั้งสถานีโทรทัศน์ เพื่อให้ความรู้แก่ประชาชน เป็นหลักใหญ่ รายการบันเทิงที่เสนอในเขต เมืองหลวงมีปริมาณน้อยมาก แต่รายการที่แพร่ภาพออกอากาศในส่วนภูมิภาค เน้นความบันเทิง เช่นเดียวกับกับสถานีโทรทัศน์ช่องอื่น

เมื่อสถานีโทรทัศน์แต่ละแห่งมีลีลาเฉพาะของตน ดังนั้นการเสนอเนื้อหาสาระของ "อินไซด์ทีวี" จึงต้องพยายามครอบคลุมความโดดเด่นของรายการในแต่ละสถานี ในขณะที่เกี่ยวกับการเสนอเนื้อหาสาระต้องสอดคล้องไปในทิศทางเดียวกับความต้องการของผู้อ่าน นั่นคือ ผู้อ่านย่อมคาดหวังที่จะได้รับความบันเทิง เรียงร้อยจากการอ่านเหมือนสิ่งอื่นใด "อินไซด์ทีวี" เข้าใจในจุดนี้ดี จึงได้คัดเลือกเนื้อหาที่เน้นทางด้านบันเทิงมาเสนอแก่ผู้อ่านมากกว่ามุ่งเน้นทางด้านอื่น อันส่งผลให้ เนื้อหาที่นำเสนอ นั้นมัก เป็น เรื่องเกี่ยวกับละคร ภาพยนตร์ทั้งไทยและต่างประเทศที่เสนอฉายทางโทรทัศน์ ตลอดจนรูปแบบความบันเทิงอื่นๆ ไม่น่าแปลกที่ผู้อ่านจะพบว่า เนื้อหาของ "อินไซด์ทีวี" ที่เสนอเกี่ยวกับความเคลื่อนไหวของสถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆ จะออกมาในลักษณะที่เหลื่อมล้ำกัน

ทั้งนี้ เนื่องจากบุคลิกลักษณะของสถานีโทรทัศน์แต่ละสถานี ที่แตกต่างกันในเรื่องประเภทรายการที่นำเสนอเอง ทำให้การเสนอเนื้อที่เพื่อรายงานข่าวสารของทางช่อง 3 นั้นมีปริมาณมากกว่าสถานีโทรทัศน์ช่องอื่น กล่าวคือ ช่อง 3 มีรายการละครเด่นมาก และมีการทุ่มทุนสร้างละครที่ต้องใช้งบประมาณสูงในการถ่ายทำ อาทิ ละครเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ทางด้านสงคราม ซึ่งต้องใช้ผู้แสดงจำนวนมาก ต้องอาศัยเทคนิคการถ่ายทำที่สลับซับซ้อน ภาพที่ปรากฏออกมาจึงจะสมจริงสมจัง ดังนั้นเบื้องหลังการผลิตรายการเหล่านั้นนับว่ามีความน่าสนใจสูง สมควรแก่การรายงานให้ผู้อ่านได้รับทราบ นอกจากนี้ เหตุผลประการหนึ่งที่ "อินไซด์ทีวี" เน้นเสนอเรื่องราวของสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 มากกว่าช่องอื่น เป็นผลเนื่องมาจากความสนใจของ "อินไซด์ทีวี" ที่เมื่อทางช่อง 3 ได้จัดทำหนังสือพิมพ์บันเทิงในแนวเดียวกันกับ "อินไซด์ทีวี" นั่นคือ "ทีวีนิวส์"

...ที่ทำงานที่ทีวีนิวส์ออกมา เราจะลงเรื่องของช่อง 3 ให้มากที่สุด ทำให้เขารู้เลยว่าลงทุนทำไปดั่งลิบกว่าล้าน ทั้งๆ ที่หนังสือเล่มนี้เขียนเขียนเรายู่ เขาก็เจ็บ ที่ทำ 3 เดือน เคยมีคนอยู่หน้าช่อง 3 คนเดียว พี่ก็เพิ่มเป็น 2 คน สิ่งนี้ที่ต้องทำ เพื่อย้อนรอย...
(ธเรศวร์ สุศิวะ, สัมภาษณ์)

ส่วนทางช่อง 5 มีการให้เนื้อที่การนำเสนอรองลงมานั้น ส่วนหนึ่งเนื่องมาจากมีการเปิดหน้ารายการการอัด เทปรายการ เกมโชว์ "มาดามนัด" ซึ่ง "อินไซด์ทีวี" อภิศหน้ากระดาษให้กับ เนื้อหาส่วนนี้มากกว่า เกมโชว์รายการอื่น ที่แพร่ภาพออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ช่องอื่น ทำให้เนื้อที่การนำเสนอเรื่องราวของช่อง 5 มากเป็นอันดับสอง สำหรับช่อง 7 รายการเด่นทางด้านกีฬา แต่ทว่า "อินไซด์ทีวี" เป็นสิ่งพิมพ์ที่มุ่งด้านสาระบันเทิง ดังนั้นการเสนอข่าวสารในส่วนของกีฬาเป็นการผิดฝาผิดตัวกับลักษณะของหนังสือ และการเล่นข่าวเกี่ยวกับกีฬานั้น เป็นไปได้ไม่กว้างขวางเท่ากับรายการละคร เนื่องจากความแตกต่างในการผลิตและการจัดเตรียมรายการ กล่าวคือ ข่าวกีฬา ไม่ว่าจะ เป็นกีฬาในประเทศ หรือต่างประเทศ การผลิตรายการไม่ต้องการตระเตรียมบุคลากรมากนัก มีแค่เฉพาะผู้รายงานข่าว ส่วนผู้ดำเนินเรื่อง ซึ่งก็คือ ตัวนักกีฬานั้น ไม่ต้องมีการเตรียมการแสดง ความเคลื่อนไหวทุกอย่างของนักกีฬาเป็นไปโดยอัตโนมัติ การผลิตรายการไม่ต้องตระเตรียมมาก แต่ต้องใช้ไหวพริบในการแก้ไขสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในขณะนั้นเป็นหลัก ส่วนละครต้องมีการจัดเตรียมทุกอย่างให้พร้อม ตั้งแต่ฉาก อุปกรณ์ประกอบฉาก สถานที่ ตัวละคร เหล่านี้ มีเรื่องราวที่สามารถนำมาบรรยายได้ เพราะมีความสลับซับซ้อน การวางแผนงาน

ในการเตรียมมากมาย ดังนั้นการเล่นข่าวเกี่ยวกับกีฬาจึงแตกต่างจากการรายงานข่าวความเคลื่อนไหวของรายการละคร ด้วยพื้นฐานการผลิตรายการดังกล่าว

อย่างไรก็ตาม "อินไซด์ทีวี" ได้มีการเสนอเรื่องราวของกีฬา โดยการจัดหน้าเกี่ยวกับกีฬา ซึ่งเป็นรายการกีฬาที่เสนอฉายทางสถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆ รวบรวมไว้ด้วยกัน มิได้มีการแยกแยะว่าเป็นรายการของทางช่อง 7 โดยเฉพาะ ส่วนละครของทางช่อง 7 ก็ได้มีการลงรายละเอียดเนื้อหาการถ่ายทำเช่นเดียวกับของช่อง 3 และช่อง 5 แต่จากการวัดเนื้อที่แล้วก็ยังอยู่ในอันดับรองลงมาทางด้านช่อง 9 อ.ส.ม.ท. นั้น เค่นดังทางด้านกรายงานข่าวประเด็นที่จะนำมาถ่ายทอดให้ผู้อ่านได้รับทราบนั้นยังอยู่ในวงจำกัด เนื่องจากข่าวเป็นการรายงานเหตุการณ์ความข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น มิได้มีการปรุงแต่งล้วงหน้าเหมือนรายการประเภทอื่น การเตรียมการผลิตรายการแทบจะไม่มี ดังนั้น เนื้อหาที่นำเสนอเกี่ยวกับ ช่อง 9 อ.ส.ม.ท. จึงน้อยกว่าสถานีโทรทัศน์ช่องอื่น

สรุปความได้ว่า การที่ "อินไซด์ทีวี" ให้การสนับสนุนสถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆ แตกต่างกัน เนื่องจากความสนใจของ "อินไซด์ทีวี" ผนวกกับเอกลักษณ์ของสถานีสอดคล้องกับลักษณะของ "อินไซด์ทีวี" ที่เป็นสิ่งพิมพ์มุ่งเน้นความบันเทิง นอกจากนี้การที่ "อินไซด์ทีวี" เน้นบทบาทหน้าที่ทางด้านบันเทิงมากกว่าการเสนอเรื่องราวที่เป็นสาระความรู้ ทั้งนี้เนื่องจากรายการโทรทัศน์ของทุกช่องทุกสถานี เน้นการให้ความบันเทิงมากกว่าสาระความรู้ ดังจะเห็นได้จากตารางรายการของสถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆ ซึ่งจะประกอบด้วยรายการบันเทิงมากกว่ารายการสาระความรู้ กล่าวคือ เนื้อหาของสถานีโทรทัศน์โดยปกติประกอบด้วยรายการข่าวประมาณ 9.20% ความรู้ทั่วไปโดยเฉลี่ย 11% และรายการบันเทิงโดยเฉลี่ย 60% (วิจัยลักษณะ แสงอุไร 2525 : 139)

ดังนั้น การที่ "อินไซด์ทีวี" เสนอเรื่องราวเกี่ยวกับรายการบันเทิงมากกว่าที่จะเสนอความเคลื่อนไหวของรายการประเภทสาระความรู้ เท่ากับว่า "อินไซด์ทีวี" ทำหน้าที่ในการ "สะท้อนภาพความเป็นจริง" ที่เกิดขึ้นในสังคมให้ประชาชนได้รับทราบ มิได้กระทำบทบาทหน้าที่ในการ "กำหนด" หรือ "สร้างภาพความเป็นจริง" ให้กับสังคมเพราะโดยความจริงแล้วรายการโทรทัศน์ส่วนใหญ่เป็นรายการที่มุ่งเน้นความบันเทิงมากกว่าที่จะเป็นสาระความรู้

นอกจากความแตกต่างในการนำเสนอ เนื้อหาสาระของสถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆ ที่ปรากฏให้เห็นในรูปของเนื้อที่การนำเสนอแล้ว หากวิเคราะห์จากบทความที่นำเสนอเกี่ยวกับสถานีโทรทัศน์ของแต่ละช่องในคอลัมน์ไฟกัสนองแวม, จดจ้องช่อง 5, จับตาช่อง 7, จอดป้าย อ.ส.ม.ท. และบทความอื่นๆ ปรากฏผลว่า สถานีโทรทัศน์โดยส่วนมาก คือ ช่อง 3, ช่อง 5, และช่อง 7 บทความที่นำเสนอส่วนใหญ่เขียนในลักษณะทางบวกมาก มีบทความเพียงบางส่วนเท่านั้นที่เขียนออกมาในรูปของการตำหนิติเตียนในเรื่องที่น่าว่ากล่าวจริงๆ ทั้งนี้เนื่องจาก "อินไซด์ทีวี" เป็นสิ่งพิมพ์ที่เสนอเรื่องราวความเคลื่อนไหวของวงการโทรทัศน์ แน่ใจว่าการเสาะหาข้อมูลข่าวสารมารายงานให้ผู้อ่านได้รับทราบนั้น แหล่งข้อมูลใหญ่อยู่ที่ตัวสถานีโทรทัศน์ เป็นสำคัญ ดังนั้นการที่จะได้รายละเอียดข้อมูล จำเป็นต้องสร้างความสัมพันธ์อันดีกับสถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆ วิธีทางหนึ่งในการสร้างความสัมพันธ์อันดีก็คือ การเขียนบทความในลักษณะยกย่องชมเชยการดำเนินงาน หรือเลือกสิ่งที่ดีมาเขียน (Positive Approach) ละเว้นการเขียนถึงเรื่องในแง่ลบ หรือแม้แต่การช่วยสนับสนุนรายการของทางสถานีก็ตาม สำหรับช่อง 9 อ.ส.ม.ท. นั้น การเสนอบทความแสดงความคิดเห็นต่างไปจากการเสนอบทความของช่องอื่นๆ กล่าวคือ บทความแสดงความคิดเห็นของ "อินไซด์ทีวี" ที่มีต่อช่อง 9 อ.ส.ม.ท. นั้น พบเห็นในรูปของการว่านงามมากกว่าจะกล่าวยกย่องชมเชย ทั้งนี้เป็นผลสืบเนื่องมาจากช่อง 9 อ.ส.ม.ท. มักประสบกับปัญหาความขัดแย้งในการบริหารงาน การขัดผลประโยชน์ รวมทั้งความไม่ลงรอยกันระหว่างเอกชนที่เข้ามาร่วมผลิตรายการให้กับช่อง 9 อ.ส.ม.ท. กับผู้บริหารของสถานี อันยังผลต่อภาพทัศน์ของช่อง 9 อ.ส.ม.ท. เป็นดินแดนสนธยาที่หมกหมมความขัดแย้งน่าปกการ ดังนั้นบทความที่นำเสนอตามหน้าหนังสือของ "อินไซด์ทีวี" ส่วนใหญ่จะเสนอเรื่องราวประเด็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับ อ.ส.ม.ท. ในแง่ลบมากกว่าแง่บวก

อย่างไรก็ตาม หากมองโดยรวมแล้ว สื่อสิ่งพิมพ์สนับสนุนโทรทัศน์ จำเป็นต้องเสนอเรื่องราวประเด็นปัญหา หรือแสดงทรรศนะของคนที่มีต่อสถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆ ไปในทิศทางที่ส่งเสริมสนับสนุนมากกว่าที่จะสร้างความขัดแย้ง หากสถานีโทรทัศน์ไม่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลข่าวสารแล้ว เท่ากับเป็นการปิดกั้นทางในการแสวงหาข่าวสารของสิ่งพิมพ์ประเภทนี้เอง หรืออาจเรียกว่าเข้าลักษณะทรมอนตัวเอง ดังนั้นสิ่งพิมพ์บันเทิงที่สนับสนุนโทรทัศน์ จึงต้องประสานความสัมพันธ์ระหว่างตนเองกับ สถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆ ด้วยการเขียนบทความเสนอออกมาในแง่บวกมากกว่าแง่ลบดังกล่าว

ความนิยมชมชอบรายการของผู้รับ

กลุ่มผู้อ่านนับ เป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งในการกำหนด เนื้อหาของหนังสือ เนื่องจากผู้อ่าน เป็นผู้บริโภคที่ซื้อสินค้า เพื่อตอบสนองความพึงพอใจของตน ดังนั้น เนื้อหาของ "อินไซด์ทีวี" จึง พยายาม เลือกสรร เสนอแต่ในสิ่งที่ผู้อ่านต้องการ จากงานวิจัยขององค์การวิจัยทางด้านสื่ออย่าง บริษัท ดีมาร์ จำกัด ซึ่งได้ทำการศึกษาความนิยมในสื่อสิ่งพิมพ์ของประชาชนคนไทย ผลการ สืบรวจบ่งชี้ให้เห็นว่า "อินไซด์ทีวี" มีกลุ่มผู้อ่านที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพฯ และปริมณฑล รวมทั้ง เขตเมืองในต่างจังหวัดในจำนวนที่สูงมาก กลุ่มผู้อ่านเหล่านี้ เป็นกลุ่มที่รับชมรายการโทรทัศน์ได้ เหมือนกัน เนื่องจากมีการขยาย เครือข่ายโทรทัศน์ช่องต่างๆ ไปได้ทั่วประเทศ ดังนั้นความนิยม ชมชอบในรายการ และรสนิยมในการอ่านสิ่งพิมพ์นั้น เทียบเคียง เป็นไปในลักษณะใกล้เคียง นั่นคือความ นิยมในรายการโทรทัศน์ของกลุ่มผู้รับ จะ เป็นไปในลักษณะที่ชมชอบรายการนั้น เทียบในรูปแบบต่างๆ ทั้งในรูปของละคร เกมโชว์ ดนตรี และภาพยนตร์ เป็นต้น

จากการสำรวจความนิยมในการรับชมรายการโทรทัศน์ของ บริษัท ดีมาร์ จำกัด ใน ระหว่างเดือนมกราคม-กันยายน 2532 ซึ่งผลการสำรวจครอบคลุมกลุ่มตัวอย่างในเขตกรุงเทพฯ และภาคกลาง จากกลุ่มตัวอย่างชายและหญิงอายุ 6 ปีขึ้นไป โดยแบ่งประเภทรายการออกเป็น 7 ประเภท คือ ละครไทย ภาพยนตร์จีนเป็นตอนๆ รายการเด็ก รายการดนตรี เกมโชว์ รายการบันเทิง และรายการวาไรตี้ ผลการสำรวจพบว่า รายการบันเทิงประเภทละครได้รับความ นิยมจากผู้ชมสูงสุด และรายการของทางช่อง 7 สี เป็นช่องที่ครองแชมป์รายการประเภท ละคร และตามติดมาด้วยละครของทางช่อง 3 สำหรับภาพยนตร์จีนชุดนั้นรายการของทางช่อง 3 จะโดดเด่นและได้รับความนิยมสูงกว่าทางช่อง 7 สี ส่วนรายการเกมโชว์ ทางช่อง 5 ยังคง ความเป็นหนึ่งมาตลอด และรายการอื่นๆ ก็มีการสลับ เปลี่ยนหมุนเวียนกันใน เรื่องความนิยมในการ รับชมของผู้ชมทางบ้าน (BRAIN 1989 : 10)

นิตยสาร "มีเดีย" ได้ทำการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนในเขตกรุงเทพฯ ที่มี ต่อรายการโทรทัศน์ โดยทำการสำรวจกลุ่มตัวอย่างแตกต่างกันไปในแต่ละเดือน จำนวนผู้ตอบ แบบสอบถามเฉลี่ยครั้งละ 500 คน ทำการสำรวจติดต่อกันมาเป็นเวลา 5 ปี (2527-2531) ผลการสำรวจความนิยมรายการโทรทัศน์พบว่า

ในช่วงปี 2527 เป็นยุคเฟื่องฟูของรายการประเภทเกมโชว์ มีรายการ "พลิกลิ้น" เป็นเกมโชว์ที่ได้รับความนิยมสูงสุด ในปีนี้รายการประเภทเกมโชว์มีจำนวนมากมาย และเป็นจุดเริ่มต้นของรายการ "มาตามนัด" จุดเด่นของรายการ "มาตามนัด" คือ ออกอากาศในช่วงเวลาที่ดีกว่ารายการเกมโชว์รายการอื่น คือ ช่วงเวลาหลังข่าวภาค 20.00 น. ซึ่งช่วงเวลาดังกล่าวสถานีโทรทัศน์ช่องอื่นๆ เสนอละครไทย เป็นการเสนอรายการแหวกแนวจากช่องอื่น กอปรกับคนดูจำนวนหนึ่งเริ่มเบื่อละครไทย จึงส่งผลให้ "มาตามนัด" โดดเด่นเป็นรายการยอดนิยมในปัจจุบัน

ปี 2528-2529 "พลิกลิ้น" หรือ "คู่หูพลิกลิ้น" ผู้ชมนิยมมากใกล้เคียงหรือมากกว่ารายการ "มาตามนัด" อยู่เล็กน้อย แต่พอขึ้นปี 2530 รายการ "มาตามนัด" ได้กลายเป็นรายการเกมโชว์ที่ได้รับความนิยมสูงสุด ในช่วงปีเดียวกันนี้รายการ "ข่าว" เริ่มได้รับความนิยมเมื่อ ดร.สมเกียรติ อ่อนวิมล ได้เข้ามาบุกเบิกการรายงานข่าวให้มีชีวิตชีวามากขึ้น และในปี 2528 นับเป็นปีทองสำหรับเพลงไทย วิทยุยุคใหม่นิยมชมชอบเพลงฝรั่งน้อยกว่าวิทยุยุคก่อนธุรกิจเพลงเริ่มเติบโตขึ้นอย่างมาก จึงก่อให้เกิดรายการประเภทดนตรี ตามสถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆ มากมาย เพื่อตอบสนองธุรกิจของบริษัทเพลงทั้งหลาย ส่วนรายการแปลกใหม่ประเภทพาผู้ชมไปพบกับสิ่งแปลกๆ ได้เริ่มมีขึ้นในปี 2529 นั่นคือ รายการ "ตามไปดู" เป็นรายการแบบสารคดีคล้ายๆ ล่วงเข้าปี 2530 ได้มีการริเริ่มผลิตรายการประเภทละครตลก คือ รายการ "วิก 07" ซึ่งได้รับความนิยมจากผู้ชมเป็นอันมาก และเป็นที่ยึดติดต่อกันมาจนถึงปัจจุบัน

สำหรับความคิดเห็นของคนดูโทรทัศน์โดยรวมแล้ว ปรากฏว่า ประชาชนส่วนใหญ่ชอบรายการโทรทัศน์ของช่อง 3 และช่อง 7 มากที่สุด ผู้หญิงส่วนใหญ่มักจะชอบช่อง 3 มากกว่าช่อง 7 อยู่เล็กน้อย แต่มาในระยะหลังนี้ ดูเหมือนว่า ช่อง 7 จะมียุคผู้ชมทุกกลุ่มชอบมากกว่าช่อง 3 (มีเดีย, 6, 60 : 11-15)

และผลจากการสำรวจล่าสุดในเดือนธันวาคม 2532 ของ บริษัท เวอร์เท็กซ์ มาร์เก็ตริเชซ จำกัด ในเรื่องความนิยมของผู้ชมที่มีต่อรายการโทรทัศน์ โดยการสอบถามกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,260 คน ในเขตกรุงเทพฯ ปรากฏผลความนิยมรายการโทรทัศน์ เรียงตามลำดับความนิยม 10 อันดับดังนี้

1.	รายการมาตามนัด	(เกมโชว์)	ช่อง 5
2.	ข่าวประจำวัน	(ข่าว)	ช่อง 7
3.	ทำพิธีสุจน์	(วาไรตี้โชว์)	ช่อง 7
4.	วิก 07	(วาไรตี้โชว์)	ช่อง 7
5.	เมียหลวง	(ละคร)	ช่อง 7
6.	ความไปคู	(วาไรตี้โชว์)	ช่อง 9
7.	ฝันที่เป็นจริง	(บันเทิง)	ช่อง 3
8.	คุณขอมมา	(บันเทิง)	ช่อง 3
9.	สี่ท่มสแควร์	(บทสนทนา)	ช่อง 7
10.	ห้องหุ่น	(ละคร)	ช่อง 7

สำหรับรายการโทรทัศน์ที่ประชาชนนิยมติดตามชมมากจากสถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆ เป็นดังนี้คือ

1. รายการคนคู่สูงสุดทางช่อง 3 : ฝันที่เป็นจริง, คุณขอมมา, สู้ตราเรือความเครียด, คนใช้เจ้าขา และแม่ผัวตัวแสบ
2. รายการคนคู่สูงสุดทางช่อง 5 : มาตามนัด, น่ารักน่าชัง, ที่นี้กรุงเทพฯ, โลกคนตรี และแบบว่าโลกเบี้ยว
3. รายการคนคู่สูงสุดทางช่อง 7 : ข่าวประจำวัน, ทำพิธีสุจน์, วิก 07, เมียหลวง และสี่ท่มสแควร์
4. รายการคนคู่สูงสุดทางช่อง 9 : ความไปคู, ชันเคย์มูวี่, ทือปมูวี่, แผ่นฟิล์มวันศุกร์ และคอนเสิร์ตลิ้มโลก

และส่วนสถานีโทรทัศน์ช่องที่คนชอบดูมากที่สุด คือ ช่อง 3, ช่อง 5, ช่อง 7, ช่อง 9 และ ช่อง 11 ตามลำดับ (เอกสารข้อมูลจาก บริษัท เวอร์เท็กซ์ มาร์เก็ต รีเซช จำกัด)

จะเห็นได้ว่า จากข้อมูลการสำรวจดังกล่าว รายการที่ติดอันดับความนิยมในการรับชมของประชาชนเป็นรายการบันเทิงทั้งสิ้น เว้นเสียแต่รายการข่าวของทางช่อง 7 ที่ติดอันดับความ

นิยมในอันดับหนึ่งของทางสถานีเท่านั้น ดังนั้น เมื่อผู้รับสารมีความนิยมชมชอบในรายการบันเทิง "อินไซด์ทีวี" ซึ่งเป็นสิ่งพิมพ์ที่เสนอสาระบันเทิงแนววงโทรทัศน์ จึงต้องเสนอความเคลื่อนไหวของรายการบันเทิง และเมื่อสถานีโทรทัศน์แต่ละช่องมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่ต่างกันไปดังกล่าวมาแล้ว ไม่น่าแปลกใจเลยที่ "อินไซด์ทีวี" จะนำเสนอเรื่องราวความเคลื่อนไหวของสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 มากกว่าช่องอื่นใด เนื่องจากปัจจัยลักษณะของสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 เป็นรายการละครประกอบกับรายการละครของช่อง 3 เป็นรายการที่ทางสถานีได้มีการผลิตสร้างสรรค์ขึ้นมาเอง สถานีที่ใช้ในการถ่ายทำส่วนใหญ่อยู่ในโรงถ่ายทำของทางสถานี มีเพียงบางส่วนเท่านั้นที่ถ่ายทำนอกสถานี ดังนั้นการติดตามข่าวสารเพื่อรายงานสู่ผู้อ่านจึงง่ายและสะดวกรวดเร็ว และผู้สื่อข่าวจะไม่มีการผิดหวังเมื่อได้ไปสถานีโทรทัศน์ช่อง 3 ไม่ว่าจะ เป็นเวลาใดก็ตาม ที่ผู้สื่อข่าวของทาง "อินไซด์ทีวี" สะดวก ต่างจากละครของสถานีช่องอื่นๆ ที่ทางสถานีมิได้มีการผลิตเอง ทว่าได้ให้บริษัท ปรดักชั่น เข้าส์ต่างๆ ผลิตแล้วส่งป้อนให้กับทางสถานี ดังนั้นการตระเตรียมงานรวมทั้งการถ่ายทำละคร หรือรายการต่างๆ มักเป็นการถ่ายทำนอกสถานีที่เป็นส่วนใหญ่ เว้นเสียแต่ละคร หรือรายการของกลุ่มอิสระบางกลุ่มที่มีโรงถ่ายทำของตนเอง เช่น รัชฟิล์ม กันคนา หรือ JSL เป็นต้น แต่ละครของกลุ่มคาราวีดีโอ จะเห็นได้ว่าเป็นการถ่ายทำนอกสถานีที่มาก การติดตามกองถ่ายเพื่อรายงานความคืบหน้าของรายการนั้นๆ จึงเป็นไปด้วยความยากลำบาก และต้องสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายในการติดตามทำข่าว ดังนั้นการที่ทางสถานีมีการผลิตรายการเองอาจจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้มีการรายงานข่าวสารความเคลื่อนไหว เกี่ยวกับรายการละครของทางช่อง 3 มากกว่าช่องอื่นๆ

ถึงแม้ว่าทางสถานีโทรทัศน์ช่องที่เหลือ คือ ช่อง 5, 7 และช่อง 9 เป็นรายการที่ทางสถานีมิได้ผลิตเอง มีการจ้างวานหรือให้กลุ่มผู้ผลิตอิสระ เข้าช่วงเวลาในการนำเสนอรายการ ดังนั้นการที่ "อินไซด์ทีวี" จะได้ข่าวสารข้อมูล เพื่อนำมารายงานสู่สายตาผู้อ่าน ย่อมต้องขึ้นอยู่กับว่าความสัมพันธ์ระหว่าง "อินไซด์ทีวี" กับกลุ่มผู้ผลิตอิสระมีความสัมพันธ์กันแน่นแฟ้นเพียงใด หากความสัมพันธ์ดังกล่าวกระชับแน่น ย่อมส่งผลให้มีการรายงานความเคลื่อนไหวเกี่ยวกับละครที่จัดสร้างโดยกลุ่มผู้ผลิตอิสระนั้น เป็นไปอย่างสม่ำเสมอ แต่หากความสัมพันธ์นั้นหลวมย่อมส่งผลต่อเนื้อที่ในการนำเสนอใน "อินไซด์ทีวี" ของกลุ่มผลิตเหล่านั้นมีจำนวน เนื้อที่น้อยกว่าของกลุ่มผู้ผลิตอิสระอื่นก็เป็นได้

สำหรับรายการเกมโชว์ ก็มีลักษณะคล้ายกับรายการละครที่ต้องมีการตระเตรียมการผลิตก่อนออกอากาศ นั่นคือ การบันทึกเทปรายการล่วงหน้า ซึ่งรายการเกมโชว์แต่ละรายการมีกำหนดการถ่ายทำในโรงถ่ายทำแน่นอนตายตัว ดังนั้นการแสวงหาข่าวสารเพื่อรายงานความเคลื่อนไหวของรายการเกมโชว์ จึงง่ายแก่การติดตาม เกมโชว์ที่มีการติดตามนำมาเสนอนั้น มีความละเอียดลออแตกต่างกันออกไปตามความนิยมของผู้ชม กล่าวคือ รายการเกมโชว์อย่าง "มาตามนัด" ซึ่งเป็นรายการยอดนิยมติดอันดับหนึ่งมานานหลายปี และ "อินไซด์ทีวี" ก็ได้นำเสนอความเคลื่อนไหวอย่างละเอียดว่า ผู้เล่นเกมการแข่งขันแต่ละสัปดาห์เป็นใคร ระหว่างบันทึกเทปรายการมีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นบ้าง เป็นต้น การรายงานเหตุการณ์ดังกล่าว ทำให้เนื้อที่การนำเสนอเนื้อหาของทางช่อง 5 มากตามมาเป็นอันดับสอง ดังนั้นความนิยมชมชอบของผู้ชื่อนั้นเป็นปัจจัยหนึ่งในการผลักดันให้ "อินไซด์ทีวี" เสนอเนื้อหาของสถานีโทรทัศน์แต่ละช่องแตกต่างกัน

สรุปได้ว่า ความแตกต่างในการนำเสนอความเคลื่อนไหวของสถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆ เป็นผลสืบเนื่องมาจากปัจจัยหลายประการคือ เอกลักษณะเฉพาะตัวของสถานีแต่ละสถานี ที่มุ่งเน้นเสนอเนื้อหาสาระรายการประเภทต่างๆ แยกต่างกันไป รวมทั้งความนิยมชมชอบในรายการของผู้รับที่มีความนิยมชมชอบรายการประเภทบันเทิง ตลอดจนความจงใจของหนังสือที่ต้องการนำเสนอข่าวสาร สถานีโทรทัศน์แต่ละช่อง ให้ความสำคัญเหมือนกัน เหล่านี้นับเป็นปัจจัยในการผลักดันให้ "อินไซด์ทีวี" เสนอเนื้อหาสาระ และให้ความสำคัญกับการรายงานข่าวสารของสถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆ แยกต่างกันไป และจากข้อมูลที่กล่าวมา ได้ชี้ให้เห็นว่า ผู้เฝ้าประตู (Gatekeeper) ซึ่งเป็นผู้ควบคุมระบบการไหลข่าวสารทั้งหมด ได้ใช้เกณฑ์ส่วนตัวที่ไม่ได้มีการกำหนดไว้อย่างชัดเจน มากำหนดการนำเสนอข่าวสาร นอกจากนี้การคัดเลือกข่าวสารในการนำเสนอในหน้าหนังสือของ "อินไซด์ทีวี" ยังได้ตระหนักถึงความต้องการของผู้รับสาร ในแง่ที่ว่า ผู้รับสารที่รับชมรายการโทรทัศน์สนใจที่จะรับชมรายการประเภทบันเทิงมากกว่ารายการประเภทอื่น ดังนั้นเนื้อหาสาระที่ผู้ชมสนใจที่จะรับชมรายการประเภทบันเทิงมากกว่ารายการประเภทอื่น ดังนั้นเนื้อหาสาระที่กลุ่มผู้รับสารต้องการเสาะแสวงหารายละเอียดเพิ่มเติมจากการรับชมโทรทัศน์ นั่นก็คือ การเปิดรับสื่อสิ่งพิมพ์ ซึ่งเนื้อหาที่สื่อสิ่งพิมพ์เสนอต้องสอดคล้องกับความต้องการของกลุ่มผู้รับที่นิยมในรายการบันเทิง ผู้เฝ้าประตู (Gatekeeper) จึงต้องคัดเลือกเนื้อหาที่จะเสนอให้ต้องกับความสนใจของผู้รับ และเมื่อผู้เฝ้าประตู (Gatekeeper) เล็งเห็นว่า รายการของทางช่อง 3 เน้น

เนื้อหาบันทึกในรูปของละครเด่นกว่าของสถานีโทรทัศน์ช่องอื่น จึงไม่น่าแปลกใจที่ ผู้เฝ้าประตู (Gatekeeper) ของ "อินไซด์ทีวี" ได้ใช้เกณฑ์ส่วนตัวที่ได้กำหนดไว้อย่างชัดเจน ผนวกกับการสนองตอบความต้องการของผู้รับสาร ทำให้การเสนอเนื้อหาสาระของสถานีโทรทัศน์แต่ละช่องแตกต่างกัน ข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับการศึกษาของ ไวท์ (1950) ในการศึกษากิจกรรมของบรรณาธิการ ข่าวโทรทัศน์ของหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นฉบับหนึ่งในอเมริกา ผลการศึกษาดังกล่าวพบว่า "ส่วนหนึ่งของการคัดเลือกข่าว เป็นเรื่องของความต้องการขององค์กร และอีกส่วนหนึ่งเกี่ยวกับความต้องการของผู้รับ" นอกจากนี้การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ยังเป็นไปในแนวทางเดียวกับการศึกษาของ แคนเตอร์ และโจนส์ (CANTOR & JONES 1983 : 111-137) ซึ่งทำการศึกษา "การสร้างสรรค่นวนิยายสำหรับสตรี" พบว่า นวนิยายก็เหมือนผลผลิตสื่อมวลชนอื่นๆ คือ มีทั้งลักษณะรูปแบบทางสังคม เป็นสินค้าทางธุรกิจ ดังนั้นนโยบายของกองบรรณาธิการจึงปรับเปลี่ยนได้เสมอ ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับความสนใจ ความเชื่อของกลุ่มผู้อ่าน เพราะผู้อ่านนับว่าเป็นผู้ชี้ชะตาให้กับนิตยสารว่าจะอยู่รอดต่อไปได้หรือไม่ บรรณาธิการจึงเป็นผู้เฝ้าประตูที่สำคัญในการเลือกเรื่องตีพิมพ์ในนิตยสาร เพื่อให้หนังสือของคนคงอยู่ตลอดไป เช่นเดียวกับ "อินไซด์ทีวี" ที่ผู้เฝ้าประตูจะต้องเลือกสรรเนื้อหาที่ตรงตามความต้องการ และความสนใจของผู้อ่าน ทำให้เนื้อหาของ "อินไซด์ทีวี" ให้นำหนักกับสถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆ แยกต่างกันไปตามลีลาจุดเด่นของสถานีโทรทัศน์แต่ละช่อง

การสนับสนุนซึ่งกันและกันระหว่าง "อินไซด์ทีวี" กับสื่อโทรทัศน์

จากคำกล่าวที่ว่า "สื่อใหม่มาจะทำให้สื่อเก่าตาย หรือ เสื่อมความนิยม" นั้น คำกล่าวที่ว่าเป็น ได้รับการท้าทาย และถูกลูบคมจากกาลเวลา ดังจะเห็นได้ว่า ปัจจุบันสื่อมวลชนประเภทต่างๆ ได้หันมาใช้จุดเด่นของคน เสริมจุดด้อยให้กับสื่อประเภทอื่น ทั้งนี้ เนื่องจากสื่อมวลชนแต่ละชนิดแต่ละประเภทย่อมมีขีดความสามารถ และประสิทธิภาพในการรายงานข่าวสารข้อมูลไปยังประชาชนได้แตกต่างกัน สื่อมวลชนประเภทหนึ่งอาจมีขีดความสามารถดีกว่าสื่อมวลชนอื่นในเรื่องหนึ่งหรือในสถานการณ์หนึ่ง แต่อาจมีประสิทธิผลด้อยกว่าสื่อมวลชนอื่นในเรื่องอื่นหรือในสถานการณ์อื่น ดังนั้น สื่อมวลชนแต่ละประเภทจึงได้ร่วมมือ และให้การสนับสนุนซึ่งกันและกันในรูปแบบต่างๆ เพื่อเป็นการปิดช่องว่างในการนำเสนอเนื้อหาสาระสู่มวลชน "อินไซด์ทีวี" เป็นสิ่งพิมพ์ที่ให้การ

สนับสนุนโทรทัศน์โดยตรง ดังนั้นความสัมพันธ์ในแง่ของการให้การสนับสนุนซึ่งกันและกันระหว่างโทรทัศน์ กับ "อินไซด์ทีวี" จึงอยู่ในระดับเข้มข้น ปรากฏในรูปแบบต่างๆ ดังนี้ (ประมะ สตะเวทิน 2525 : 30-31)

1. การสนับสนุนด้านประสิทธิผล (Effectiveness) และการส่งเสริมกิจการ (Promotion) จากคุณลักษณะเด่นของสื่อมวลชนในแต่ละประเภท ที่มีความแตกต่างกันไปขึ้นสำหรับสื่อมวลชนประเภทสิ่งพิมพ์อย่าง "อินไซด์ทีวี" มีลักษณะโดดเด่นในเรื่องของความคงทนถาวร สามารถเก็บไว้เป็นหลักฐานอ้างอิงได้ แต่ก็อาจขาดประสิทธิภาพเหนือศูนย์ได้ หากประชาชนผู้รับสารไม่มีความสามารถทางการอ่าน คือ อ่านหนังสือไม่ออกแล้ว หนังสือพิมพ์ก็กลายเป็นสื่อมวลชนที่ไม่มีคุณค่าอันใดเลย สำหรับสื่อโทรทัศน์อาจเข้าใจผู้ชมได้ดีในเรื่องของภาพและเสียง และผู้ชมไม่จำเป็นต้องรู้หนังสือ ก็สามารถเข้าใจเนื้อหาสาระหรือเรื่องราวต่างๆ ได้เป็นอย่างดี แต่สื่อโทรทัศน์ก็มีขีดจำกัดในเรื่องของการเข้าถึงชนบทที่ห่างไกล แม้ว่าข้อด้อยดังกล่าวนี้ ในปัจจุบันได้มีการแผ่ขยายเครือข่ายการถ่ายทอดออกอากาศรายการโทรทัศน์ไปยังจังหวัดต่างๆ อย่างไรก็ตามข้อจำกัดในการกระจายข่าวสาร ทั้งสาระและบันเทิงสู่ประชาชนยังปรากฏให้เห็นอยู่บ้าง เป็นผลสืบเนื่องมาจากข้อด้อยด้านสถานภาพทางเศรษฐกิจของประชาชนในชนบทยังคงอยู่ในระดับสูง กอปรทั้งการกระจายกระแสไฟฟ้าไปยังบางพื้นที่ที่ห่างไกล เป็นไปอย่างไม่ทั่วถึง นอกจากนี้ ขีดความสามารถในการแพร่กระจายข่าวสารของโทรทัศน์ยังอยู่ในระดับที่ไม่เต็มที่มี เนื่องจากโทรทัศน์มีข้อจำกัดทางด้านเวลาออกอากาศที่ตายตัวแน่นอน หากผู้ชมพลาดชมรายการต่างๆ ที่เสนอจ่ายทางโทรทัศน์ไปแล้ว ผู้ชมก็มีอาจหวนกลับมาชมได้อีก เว้นเสียแต่ผู้ชมเครื่องเล่นวิดีโอ เทปที่สามารถอัดเทปรายการต่างๆ ได้ ซึ่งยังมีจำนวนไม่มากนัก ผิดกับสื่อประเภท สิ่งพิมพ์ที่ผู้อ่านสามารถติดตามอ่านเนื้อหาได้ตลอดเวลาตามความต้องการ

หากเปรียบเทียบสิ่งพิมพ์บันเทิงอื่นกับ "อินไซด์ทีวี" แล้ว จะพบว่าสิ่งพิมพ์บันเทิงที่สนับสนุนโทรทัศน์ฉบับอื่น โดยเฉพาะสิ่งพิมพ์ที่ถือกำเนิดขึ้นก่อน "อินไซด์ทีวี" ได้ให้การสนับสนุนรายการโทรทัศน์แต่เพียงตารางรายการ และให้รายละเอียดเกี่ยวกับตัวรายการน้อยมาก แดกต่างจาก "อินไซด์ทีวี" ที่ให้สาระรายละเอียดครบถ้วนมากยิ่งขึ้นกว่าฉบับอื่นใด

มุมมองในแง่ของการทำให้การสนับสนุนซึ่งกันและกัน ในเรื่องของการตีพิมพ์รายละเอียดเกี่ยวกับวงการโทรทัศน์ ตามหน้าหนังสือพิมพ์ หรือแม้แต่ใน "อินไซด์ทีวี" ก็ตาม สามารถแบ่งแบ่งมุมได้ 3 ประการด้วยกัน คือ

1.1 มุมมองในแง่ของผู้รับ : การที่สิ่งพิมพ์ได้ลงตีพิมพ์รายละเอียด เรื่องย่อของละคร ทำให้ผู้อ่านซึ่งส่วนมากเป็นกลุ่มผู้ชมรายการโทรทัศน์ ได้รับความบันเทิงอย่างต่อเนื่อง เป็นการเชื่อมโยงรายการในส่วนที่ขาดหายไปได้อย่างดี เนื่องจากขีดจากกันเรื่องเวลาออกอากาศของโทรทัศน์ ทำให้ผู้พลัดชมรายการของสถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆ สนบายใจได้ว่า อย่างไรก็ตาม เราก็สามารถทราบเรื่องราวของรายการที่ติดตามชมได้โดยตลอด โดยอาศัยสื่อสิ่งพิมพ์ช่วยแต่งเติมช่องว่างที่ขาดหายไป และในกรณีที่สิ่งพิมพ์ลงรายละเอียดรายการต่างๆ ล่วงหน้าก่อนที่โทรทัศน์จะได้นำเสนอฉายออกอากาศ จุดนี้นับ เป็นสิ่งที่ผู้ชมรายการโทรทัศน์แสวงหากันมาก เพราะสามารถทราบเรื่องราวได้ก่อนว่า เนื้อหารายการที่ผู้อ่านติดตามชมจะเป็นอย่างไร หากพลัดชมในวันใดวันหนึ่งก็ไม่ต้องกังวลใจ เนื่องจากสามารถหาอ่านได้จากสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทสนับสนุนโทรทัศน์

1.2 มุมมองในแง่ของเจ้าของรายการ : การที่หนังสือพิมพ์นำเรื่องราวของรายการโทรทัศน์ไปลงตีพิมพ์นั้น นับเป็นการสนับสนุนรายการได้ทางหนึ่ง เพราะผู้ชมหรือผู้อ่านบางคนอาจไม่เคยติดตามรายการ หรือติดตามผลงานของกลุ่มผู้ผลิตรายการกลุ่มนั้นมาก่อน เมื่อได้พบเรื่องราวจากหนังสือพิมพ์หรือจาก "อินไซด์ทีวี" อาจเกิดความต้องการอยากติดตามชมรายการ ทั้งนี้ เพื่อต้องการ เปรียบ เทียบ เนื้อหาที่คนอ่านในหนังสือพิมพ์ กับ เนื้อหาที่ติดตามชมจากรายการโทรทัศน์ว่า เป็นไปดังที่หนังสือพิมพ์แนะนำ หรือรายงานไว้หรือไม่ อรรถรสที่ได้จากการอ่านเรื่องย่อกับการติดตามชมจากรายการ จะแตกต่างกันมากน้อยเพียงใด ไม่ว่าผู้อ่านจะเลือกชมรายการด้วยจุดประสงค์ใดก็ตามอย่างน้อยก็เป็นการเรียกลูกค้าให้หันมาพิจารณาสินค้า (รายการ) ได้ทางหนึ่ง

1.3 มุมมองในแง่เจ้าของสิ่งพิมพ์ : การลงตีพิมพ์ เรื่องย่อรายการ หรือ เรื่องย่อละครในแต่ละตอนที่น่าเสนอฉายทางโทรทัศน์ เป็นการกระตุ้นยอดขายให้เพิ่มขึ้นได้อีกทางหนึ่ง เนื่องจากผู้ชมที่พลัดชมรายการย่อมพยายามแสวงหาข้อมูลในส่วนที่ละเลยไป กอปรกับผู้อ่านใน

บางส่วนต้องการทราบรายละเอียดล่วงหน้าก่อนรับชมรายการที่เสนอขายทางโทรทัศน์ ผู้อ่านย่อมต้องตัดสินใจเลือกซื้อหนังสือพิมพ์ที่มีการพิมพ์เรื่องราวรายการที่ตนโปรดปราน อันส่งผลต่อการเพิ่มยอดจำหน่าย นอกจากนี้การให้พื้นที่กับเรื่องย่อรายการโทรทัศน์ยังเป็นการลดจำนวนเนื้อที่ในการเสนอเนื้อหาสาระได้ทางหนึ่ง ทำให้ผู้จัดทำหนังสือไม่ต้องกระเสือกกระสนแสวงหาข้อมูลข่าวสารมากมายนัก แถมยังได้เงินเข้าอีกด้วยเพียงแค่มียอดฉบับรายละเยี่ยของรายการละคร หรือรายการต่างๆ ก็เพียงพอ การสนับสนุนด้านประสิทธิผล และการส่งเสริมกิจการของคู่ความสัมพันธ์ระหว่างสื่อโทรทัศน์กับสื่อพิมพ์นั้น "ภราคร รัตนกุล" ผู้มีประสบการณ์ในวงการหนังสือบันเทิงมานานนับ 20 ปี ได้ให้ข้อคิดเห็นไว้ว่า (สัมภาษณ์)

...การลงเรื่องย่อทีวีจะได้สตาจค์ เราลงเรื่องย่อให้ เขาต้องจ่ายเงิน มันเป็นการโปรโมทละคร ภาพยนตร์ แต่ก่อนการลงเรื่องย่อละครเราต้องไปตามขอและเอามาย่อเอง เมื่อธุรกิจเข้ามาเกี่ยวข้องกับมันจึงเปลี่ยนรูปไป อย่างละครก็ ลักเรื่อง จะให้หนังสือพิมพ์วิเคราะห์วิจารณ์ต้องเสียสตาจค์การโปรโมทการให้ถึงก็ต้องใช้เงิน ประชาสัมพันธ์ต้องแบ่งกระจายข่าวตามหนังสือต่างๆ การโปรโมทรายการให้ดัง เราต้องพยายามบ่อนคาราของเราให้ขึ้นปกให้ได้มากที่สุด อันนี้เป็นการโปรโมทรายการแบบสมัยเก่า คาราบางคนอึดรูปแจกเลย... อย่างกันคนมา เขาจะใส่ช่องมาเลย ถ้าคุณขาดรูปโทรไป เขาจะเอามาส่งถึงที่เลย... การมาจับงานวงการบันเทิงไม่ว่าทีวีหรือภาพยนตร์ จึงไม่พ้นเรื่องของข่าว เป็นสิ่งที่เราแก้ไม่ได้ทุกคนต้องแปดเปื้อน ถ้าเราไม่รับในรูปของของข่าว มันก็จะมาในรูปแบบอื่นคือ ของขวัญให้บ้าง หรือพาเราไปกินเลี้ยง

อย่างไรก็ตาม การสนับสนุนซึ่งกันและกัน โดยการใช้ "อินไซด์ทีวี" หรือแม้แต่สิ่งพิมพ์อื่นตีพิมพ์นวนิยาย ซึ่งสถานีโทรทัศน์กำลังเสนอขายออกอากาศในรูปแบบละคร หรือภาพยนตร์ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้คนซื้อหนังสือมากขึ้น และติดตามชมละครหรือภาพยนตร์โทรทัศน์มากขึ้น ผลประโยชน์ขั้นสุดท้ายที่สื่อทั้งสองประเภทจะได้รับร่วมกันก็คือ มีผู้มาโฆษณามากขึ้น รายได้จากการขายโฆษณาย่อมขยับสูงตามไปด้วยอย่างไม่ต้องสงสัย

2. การสนับสนุนรายได้จากการโฆษณา (Advertising Revenue) ดังได้กล่าวมาก่อนหน้านี้แล้วว่า รายได้จากการโฆษณาเป็นรายได้หลักของสื่อมวลชนทุกประเภท ในบรรดา

แหล่งเงินโฆษณาอื่น สื่อมวลชนด้วยกันเองก็สามารถ เป็นแหล่งของรายได้จากการโฆษณาด้วย เหตุการณ์ดังกล่าวนี้ นับเป็นปรากฏการณ์ที่แพร่หลายกันอยู่ในปัจจุบัน ดังเช่น บริษัทภาพยนตร์ โรงภาพยนตร์ และโทรทัศน์ได้มีการลงโฆษณาในนิตยสารหรือในหนังสือพิมพ์ ขณะเดียวกันนิตยสารหรือหนังสือพิมพ์ก็ได้ เข้าเวลาของสถานีโทรทัศน์และสถานีวิทยุ เพื่อโฆษณาให้คนรู้จักหนังสือของตน ทำให้ขายหนังสือได้มากยิ่งขึ้น "อินไซด์ทีวี" ก็เช่นเดียวกัน ที่ทำหน้าที่ให้การสนับสนุนรายได้โฆษณาแก่สถานีโทรทัศน์ ด้วยการเข้าเวลาโฆษณาตามรายการต่างๆ ส่วนทางด้านสถานีโทรทัศน์ได้ซื้อ เนื้อที่โฆษณารายการต่างๆ ของทางสถานีคนใน "อินไซด์ทีวี" เช่นกัน วิธีการดังที่ว่าเป็น แนวทางที่สื่อมวลชนสนับสนุน และพึ่งพาอาศัยกันในแง่ของรายได้

การสนับสนุนซึ่งกันและกันอย่างใกล้ชิดระหว่าง "อินไซด์ทีวี" กับโทรทัศน์นอกจาก รูปแบบการให้การสนับสนุนดังกล่าวแล้ว "อินไซด์ทีวี" ยังได้ร่วมมือกับรายการโทรทัศน์ในรูปแบบที่แปลกออกไป นั่นคือ เป็นสื่อกลางในการติดต่อขอสมัครเข้าชมรายการและตอบปัญหารายการต่างๆ โดยใช้แบบฟอร์มที่ตีพิมพ์ใน "อินไซด์ทีวี" รวมทั้งการชิงโชคร่วมกับรายการต่างๆ ของสถานีโทรทัศน์แต่ละช่อง การสนับสนุนในรูปแบบดังกล่าวนี้ เป็นการประสานความสัมพันธ์อันดีระหว่าง "อินไซด์ทีวี" กับ "สื่อโทรทัศน์" ให้สามารถดำเนินการร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ อีกทั้งยังก่อให้เกิดประโยชน์ร่วมกันด้วย เป้าหมายในการสนับสนุนซึ่งกันและกันทั้งหมดที่กล่าวมานี้ เท่ากับ เป็นการเปิดช่องทางให้กับตัวสื่อโทรทัศน์ และ "อินไซด์ทีวี" ได้เป็นที่รู้จักมักคุ้นของกลุ่มผู้รับสารมากยิ่งขึ้น อันนำไปสู่การยอมรับ และติดตามเนื้อหาของสื่อทั้งสองประเภทดังกล่าวในเวลาต่อมา

แม้จะมีการสนับสนุนกันในรูปแบบต่างๆ ดังกล่าว การสนับสนุนในอีกรูปแบบหนึ่ง ก็คือ การลงเนื้อหามิวสิควิดีโอใน "อินไซด์ทีวี" เป็นการรายงานเกี่ยวกับเบื้องหลังการถ่ายทำ รวมทั้งแนวเนื้อเรื่องของมิวสิควิดีโอชุดนั้นๆ ซึ่งการลงเนื้อหารายละเอียดเกี่ยวกับมิวสิควิดีโอชุดต่างๆ ถือได้ว่าเป็นการช่วยโปรโมท เทปเพลงชุดนั้นทางอ้อม ทำให้ผู้่านรู้จักเพลงชุดใหม่ และกระตุ้นความสนใจอยากติดตามผลงาน เพลงของนักร้องคนนั้น

และหากมองย้อนหลังไปในอดีตจะพบว่า สื่อมวลชนแต่ละประเภทต่างๆ ให้ความร่วมมือซึ่งกันและกัน เนื่องจากคุณลักษณะที่แตกต่างกันใน เรื่องข้อเด่นและข้อด้อย การให้ความร่วมมือกันมีรูปแบบที่แตกต่างกันไปตามแต่ละยุคแต่ละสมัย เมื่อก่อนเราจะพบว่า วิทยุกับหนังสือมี

ความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด กล่าวคือ มีการนำวรรณคดี หรือวรรณกรรมต่างๆ มาอ่านเป็นตอนๆ ให้ผู้ฟังที่บ้านที่ไม่มีโอกาสจะหาหนังสือนั้นๆ มาอ่านได้ หรือกลุ่มผู้ฟังบางคนที่ไม่สามารถอ่านออกเขียนได้ ก็จะได้ทราบเรื่องราวและรับรสแห่งวรรณคดีโดยผ่านทางสื่อวิทยุ เช่น ที่สถานีวิทยุแห่งประเทศไทย จังหวัดลำปาง น่ายทประพันธ์และวรรณกรรมมาอ่านออกอากาศให้ชาวบ้านได้รับฟังเป็นตอนๆ ไป เป็นต้น (จากประสบการณ์ของผู้วิจัย) หรือแม้แต่ในปัจจุบันที่เห็นได้ชัดเจนก็คือ การนำเอาข่าวจากหนังสือพิมพ์มาอ่านรายงานให้ผู้รับสื่อวิทยุฟัง ทั้งนี้เพราะผู้ฟังส่วนใหญ่ของวิทยุเป็นชาวชนบท และเป็นกลุ่มชนที่มักจะได้รับการศึกษาในชั้นต่ำ บางคนไม่ได้รับการศึกษา ดังนั้นความสามารถในการอ่านจึงไม่มี เมื่อวิทยุนำข่าวสารจากหนังสือพิมพ์มารายงาน ทำให้ผู้ฟังในกลุ่มนี้ได้รับข่าวสารความเป็นไปในสังคมได้เป็นอย่างดี ดังนั้น การประสานความสัมพันธ์ดังกล่าว นับเป็นจุดดีที่ยังผลประโยชน์แก่ประชาชนโดยส่วนรวมได้อย่างทั่วถึง

อย่างไรก็ตาม สิ่งที่มีอาจมองข้ามก็คือ ในการประสานความสัมพันธ์ระหว่างสื่อมวลชนด้วยกัน หากสื่อแต่ละประเภทหันมาร่วมมือกัน โดยการใช้วิธีการต่างๆ เพื่อเป็นการปิดเบือนการรายงานข่าวสาร ปราศจากความเป็นกลาง เพื่อคงลักษณะการเป็นสื่อมวลชนที่ดีด้วยการคำนึงแต่ผลประโยชน์ที่จะได้รับร่วมกัน นั่นคือ ผลประโยชน์ในเชิงธุรกิจ แล้วการประสานความสัมพันธ์ระหว่างสื่อต่างๆ ดังกล่าว ผลประโยชน์ส่วนใหญ่นั้นที่จะตกแก่ประชาชน กลับกลายเป็นตกแก่ผู้มีสื่ออยู่ในมือ จึงมิใช่การประสานความสัมพันธ์ที่น่านิยมชมชื่นนัก